

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน
ออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
พฤษภาคม 2562
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาการศึกษา ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1" เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ มีสุวรรณ)

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินภา กิจเกื้อกูล)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

พฤษภาคม 2562

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ มีสุวรรณ ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่ได้สละเวลาอันมีค่า สำหรับให้คำปรึกษาแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญอันประกอบไปด้วย นายวสันต์ ศรีหิรัญ อาจารย์สาขานวัตกรรมและคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร นางสาวภัทรมณีน น้อยกอ ศึกษานิเทศก์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนครสวรค์ เขต 2 นางสาวเกศราภรณ์ อุทัยชิน ครู (ชำนาญการพิเศษ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนวัดหนองตาสูง สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษาสกลนครสวรค์ เขต 2 ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของ การค้นคว้าอิสระด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ และทรงคุณค่า

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ของผู้วิจัยที่ให้อำนาจใจและให้การสนับสนุน ในทุกๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศ แต่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การค้นคว้าอิสระนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ บ้างไม่มากนักน้อย

พิมภรณ์ พวงขึ้น

Title: THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL PACKAGE PHONICS
STYLE FOR SUPPORTING TO READING AND SPELLING SKILLS
FOR GRADE 1 STUDENTS

Author: Pimporn Puangchuen

Advisor: Associate Professor Wiwat Meesuwan, Ph.D.

Academic paper: Independent Study M.Ed. in Curriculum and Instruction,
Naresuan University, 2018

Keywords: Instructional package, phonics teaching, Reading and spelling

ABSTRACT

This research aims to 1) to develop and study the effectiveness index of learning by using Instructional package phonics style for supporting to reading and spelling skills for grade 1 students. 2) to compare Instructional package phonics style for supporting to reading and spelling skills for grade 1 students with 75 percent criteria. 3) to study the satisfaction of grade 1 students with Instructional package phonics style. Sample is a student grade 1, semester 2, academic year 2016, Chumchonbanthungsangob School, Uthaitani Province, which is derived from 20 sample groups selected by purposive sampling. Analyzing the development and effectiveness index values by finding the mean ($\bar{X}$) and standard deviation (S.D.) for the effectiveness index. Of the activity set (E.I.) according to criteria 0.50

The research found that

1. Instructional package phonics style for supporting to reading and spelling skills for grade 1 students has an effective index of 0.6771.
2. Students studying with Instructional package phonics style has reading and spelling of post-secondary education are higher than the 75 percent criteria, with statistical significance at the level of .05.
3. Students are satisfied with learning by using Instructional package phonics style has highest level ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.50)

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
สมมติฐานของการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศพุทธศักราช 2551.....	9
การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์และการออกเสียงสะกดคำ.....	14
การสอนอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์.....	18
ชุดกิจกรรมการเรียนการสอน.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	42
ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาและหาคำดัชนีประสิทธิผลต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุด	
กิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออก	
เสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	42
ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำของ	
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75	51
ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุด	
กิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออก	
เสียงและสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
4 ผลการวิจัย.....	59
ผลการวิจัย.....	59
ขั้นตอนที่ 1 ผลการพัฒนาและหาค่าดัชนีประสิทธิผลต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	59
ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75.	63
ขั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาคความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	64
5 บทสรุป.....	66
สรุปผลการวิจัย.....	66
อภิปรายผลการวิจัย.....	66
ข้อเสนอแนะ.....	69
บรรณานุกรม.....	71
ภาคผนวก.....	78
ประวัติผู้วิจัย.....	176

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ.....	12
2 แสดงฐานกรณ์ที่เคลื่อนไหวได้และเคลื่อนไหวไม่ได้.....	15
3 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนการอ่านและสะกดคำ.....	49
4 แสดงผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของการประเมินชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและ สะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	60
5 แสดงดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อ ส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 1.....	63
6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญ ทางสถิติของการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำหลัง เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนกับเกณฑ์ร้อยละ 75.....	63
7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อ ส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 1.....	64
8 ดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อ ส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 1.....	110

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	แสดงตำแหน่งของอวัยวะในการออกเสียง.....	15
2	แสดงสรุปขั้นตอนการสอนด้วยวิธี Phonics.....	23

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษมีบทบาทในชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยมากขึ้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นประโยชน์ต่อคนไทย รัฐบาลจึงได้กำหนดให้นักเรียนได้เรียนภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยกำหนดวิสัยทัศน์ไว้โดย มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ โดยได้กำหนดหัวข้อเกี่ยวกับด้านภาษาเพื่อการสื่อสารไว้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 190-191)

การศึกษาในระดับประถมศึกษาถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นการเริ่มต้นของการอ่านและใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนาทักษะการอ่านในระดับที่สูงขึ้นไป อย่างไรก็ตามพบว่าในระดับประถมศึกษานั้นมีนักเรียนในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานชั้นประถมศึกษา อ่านไม่ออกเป็นจำนวนมาก มีจำนวนถึง 1 ใน 3 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาทั้งหมด (กฤตติกา พัชรขานนท์ และบัลลังก์ โรหิตเสถียร, 2558) การเรียนภาษา เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะเชื่อมโยงไปสู่ความเข้าใจในวิชาอื่น เช่น หากนักเรียนอ่านหนังสือไม่ออก หรือตีความหมายไม่เข้าใจ ก็จะส่งผลไปสู่การเรียนรู้สาขาวิชาอื่นอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสาเหตุที่ทำให้การอ่านของนักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรอาจเนื่องมาจากปัญหาเหล่านี้ได้แก่ ปัญหาครูผู้สอนไม่สำเร็จการศึกษาในวิชาเอกหรือพื้นฐานทางการอ่านของนักเรียน เช่น นักเรียนขาดทักษะทางการเรียน จึงเป็นสาเหตุทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ทำให้นักเรียนไม่มีความรู้พื้นฐานเดิม ขาดประสบการณ์ใหม่ๆ เพียงพอ เพราะฉะนั้นครูผู้สอนจึงต้องปรับปรุงวิธีสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคนโดยเฉพาะการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นรากฐานในการอ่านระดับสูงต่อไป

ปัญหาและอุปสรรคในการศึกษาภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีหลายประการ การออกเสียงที่ถูกต้องตามเจ้าของภาษานับเป็นปัญหาสำคัญ เสียงภาษาอังกฤษบางเสียงก็ยังคงเป็นปัญหาในการออกเสียงสำหรับคนไทย ดังที่ ปรียา โนแก้ว และประนุท สุขศรี (2548) ได้กล่าวว่าแม้ผู้เรียนจะมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับการออกเสียงตามทฤษฎี แต่ในทางปฏิบัติผู้เรียนก็อาจจะยังไม่สามารถจำแนกหรือออกเสียงได้อย่างถูกต้องความผิดเพี้ยนหรือผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการออกเสียงนั้น มีตั้งแต่ในระดับที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร ไปจนถึงระดับที่ก่อให้เกิดความสับสนในการสื่อสารได้ ในการออกเสียงผู้เรียนชาวไทยมักจะเลือกใช้เสียงที่ตนคุ้นเคยและใกล้เคียงกับเสียงที่มีอยู่ในภาษาแม่ของตนมาใช้แทนเสียงในภาษาอังกฤษ

การเรียนภาษาอังกฤษนั้นปัญหาที่พบอยู่เสมออีกคือ การสะกดคำไม่ถูกต้องซึ่งไม่เพียงแต่จะพบในบรรดาผู้ที่เรียนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สองเท่านั้นแม้ผู้ที่เรียนภาษาของตนเองเช่นนักเรียนไทยที่เรียนภาษาไทยหรือนักเรียนอเมริกันที่เรียนภาษาอังกฤษก็ยังสะกดคำในภาษาของตนไม่ค่อยถูกเช่นกัน (กมล สุตประเสริฐ และสุนทร สุนันท์ชัย, 2540, หน้า 18) อีกทั้งการมีความรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอส่งผลให้มีความสามารถในการทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน อยู่ในเกณฑ์ต่ำ คือ ฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ พูดภาษาอังกฤษไม่คล่อง ไม่เข้าใจบทอ่านในทันที อีกทั้งไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ ดังนั้นคำศัพท์จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษา จากความสำคัญของคำศัพท์ดังกล่าว Van (1963 อ้างถึงใน พะเยา พรหมเทศ, 2549, หน้า 1) กล่าวว่า การรู้คำศัพท์และความสามารถในการใช้คำศัพท์ในสถานการณ์ต่างๆ จะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษา เพราะองค์ประกอบที่สำคัญในการสื่อสารคือ คำศัพท์ การสื่อสารโดยใช้กฎไวยากรณ์ที่ผิดๆ ก็ยังเป็นที่น่าสนใจ แต่การสื่อสารโดยใช้คำศัพท์ที่ผิดๆ กลับทำให้เกิดการเข้าใจผิดถึงการพัฒนาการด้านภาษาของตนเอง ผู้สอนจึงควรสอนคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเพราะ การรู้คำศัพท์มีประโยชน์ต่อทักษะการใช้ภาษาในด้านต่างๆ เป็นอย่างมาก

จากผลการวิจัยของคณะกรรมการวิจัยการอ่านระดับชาติ (National Reading Research Panel) ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ศึกษาวิจัยถึงสาเหตุของความล้มเหลวของระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยได้วิเคราะห์วิจัยวิธีการสอนในอดีตย้อนกลับไปประมาณ 30 ปี เพื่อหาวิธีใหม่ที่สามารถอ่านได้ผลและไม่เปลืองงบประมาณรัฐผลงานวิจัยนี้สรุปว่า วิธีที่ได้ผลที่สุดที่จะให้ผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษอย่างชด้อยชัดคำด้วยความมั่นใจ ต้องเริ่มจากการสอนให้ผู้เรียนรู้จักแยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษก่อนที่จะอ่านเป็นคำ และเมื่อเอาหน่วยเสียงมาเชื่อมกับตัวอักษร ผู้เรียนสามารถที่จะอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างง่ายดายและชัดถ้อยชัดคำ (อินทรี ศรีประสิทธิ์, 2552) ดังนั้นในการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับผู้เรียนที่มีไขเจ้าของภาษาหรือเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

จำเป็นต้องคำนึงถึงวิธีการที่จะให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องตลอดจนรู้ความหมายของคำๆ นั้น

อย่างไรก็ตาม คนไทยนั้นมีปัญหามากมายในการออกเสียงภาษาอังกฤษ เนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างระบบเสียงภาษาอังกฤษกับระบบเสียงภาษาไทย ดังนั้นการที่จะให้นักเรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาและป้องกันมิให้นักเรียนออกเสียงผิดจึงควรสร้างพื้นฐานและปลูกฝังลักษณะนิสัยในการออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนตั้งแต่เด็กในระยะเริ่มต้นหรือประถมศึกษา (จิรพันธ์ เมฆวงษ์, 2547, หน้า 2) ซึ่งวิธีการจัดการเรียนรู้ที่นิยมใช้ คือ การอ่านออกเสียงสะกดคำ (Phonics) เป็นหลักการถอดรหัสเสียงและการผสมเสียงตัวอักษร ผู้เรียนจะต้องเข้าใจเสียงของตัวอักษรต่างๆ และออกเสียงเหล่านั้นให้ได้อย่างถูกต้องจึงจะสามารถผสมเสียงออกมาเป็นคำได้ เช่น คำว่า cat จะสอนให้รู้จักตัว "c" จากเสียงของมันคือเสียง "ค" ตัว "a" เป็นเสียง "อะ" และตัว "t" เป็นเสียง "ท" และผสมเสียงกันเป็น "ค-อะ-ท แคท" (ดวงใจ ตั้งสง่า, 2557)

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่สามารถช่วยแก้ปัญหาการเรียนของนักเรียนได้ ธงชัย ดันทัพไทย (2548, หน้า 15) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมไว้ว่าเป็นสื่อการสอนที่มีคุณภาพเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้สอนและส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีโอกาสฝึกปฏิบัติ และแสดงความคิดอย่างสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสารตามศักยภาพของแต่ละบุคคลได้อย่างเต็มความสามารถ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะสมบูรณ์ทั้งด้านความรู้เป็นคนดี และมีความสุข เสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตรกับผู้อื่น

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องชัดเจนและยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำที่ผู้เรียนออกเสียงนั้น ตลอดจนจดจำได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งวิธีการสอนแบบโฟนิกส์จะสามารถพัฒนาผู้เรียน ในด้านการออกเสียงและการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ทางภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้

จุดมุ่งหมายการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำกับเกณฑ์ร้อยละ 75

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตของแต่ละขั้นตอนออกเป็น 3 ด้าน คือ ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ขอบเขตด้านเนื้อหา และขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาและหาค่าดัชนีประสิทธิผลต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญ

1.1 เป็นอาจารย์สาขานวัตกรรมและคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านการสอนคอมพิวเตอร์ จำนวน 1 ท่าน

1.2 เป็นศึกษานิเทศก์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีประสบการณ์และมีความเชี่ยวชาญด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ท่าน

1.3 เป็นครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 ท่าน

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนในกลุ่มอำเภอสว่างอารมณ์กลุ่มที่ 1 อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ได้แก่ โรงเรียนบ้านทุ่งมน จำนวน 20 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบไปด้วยชุดกิจกรรม ทั้งหมด 1 ชุด ดังนี้ ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 พยัญชนะต้น ตอนที่ 2 สระ ตอนที่ 3 การผสมคำ โดยใช้เวลาทั้งหมดจำนวน 20 ชั่วโมง โดยพิจารณาความยากง่ายให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด คือ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ป. 1/1 ปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆ ที่ฟัง

ตัวชี้วัด ป. 1/2 ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงและสะกดคำง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ขอบเขตด้านตัวแปรที่จะศึกษา

1. ความเหมาะสมของชุดกิจกรรม

2. ดัชนีประสิทธิผล

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชุมชนบ้านทุ่งสงบ ตำบลไม้เจียว อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 20 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาในชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และแบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ โดยใช้เวลาทั้งหมดจำนวน 20 ชั่วโมง โดยพิจารณาความยากง่ายให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด คือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัด ป. 1/1 ปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆ ที่ฟัง ตัวชี้วัด ป. 1/2 ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงและสะกดคำง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ขอบเขตด้านตัวแปรที่จะศึกษา

ตัวแปรต้น การเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตัวแปรตาม ทักษะการอ่านและสะกดคำ

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชุมชนบ้านทุ่งสงบ ตำบลไผ่เขียว อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 20 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบ โฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการอ่าน ภาษาอังกฤษที่ดี โดยประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 พยัญชนะต้น

ตอนที่ 2 สระ

ตอนที่ 3 การผสมคำ

2. ทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ หมายถึง ความชำนาญหรือความสามารถ ด้านการอ่าน คือ มีความเข้าใจเรื่องที่อ่าน สามารถตีความจากเรื่องที่อ่านได้ รวมทั้งสามารถอ่าน ออกเสียงได้อย่างถูกต้องตามอักขรวิธี คล่องแคล่ว และมีความเชื่อมั่นในตนเอง

3. การสอนแบบโฟนิกส์ หมายถึง การสอนที่เริ่มจากการเรียนพื้นฐานตั้งแต่การรู้จัก การแยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษ 42 หน่วยเสียง สามารถเชื่อมหน่วยเสียงกับตัวอักษร นำมา พัฒนาเป็นคำศัพท์ เพื่อนำไปสู่การอ่านและพูดให้คล่อง จนสามารถอ่านบทอ่านได้เข้าใจ ซึ่งจะ ถ่ายทอดด้วยวิธีการเขียนภาษาอังกฤษ และนำไปสู่การอ่านออกเสียงได้ตามเกณฑ์ต่อไป

4. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง อัตราความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้เกณฑ์ดัชนีประสิทธิผลตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งสามารถวัดได้ด้วยแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ความพึงพอใจ หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกในทางที่ดีของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยสามารถวัดความพึงพอใจได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่ผู้รายงานสร้างขึ้นมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าซึ่งกำหนดค่าเป็น 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ สามารถนำไปใช้สอนเพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำและความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ
3. ได้แนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นอื่นๆ ที่มีลักษณะเนื้อหาคล้ายกัน

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำของทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551
 - 1.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
 - 1.2 คุณภาพผู้เรียน
 - 1.3 คำอธิบายรายวิชา วิชาภาษาอังกฤษ รหัส อ 11102 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 - 1.4 โครงสร้างรายวิชา วิชาภาษาอังกฤษ รหัส อ 11102 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์และการอ่านออกเสียงสะกดคำ
 - 2.1 ตำแหน่งของอวัยวะในการออกเสียงในช่องปาก (Point of articulation)
 - 2.2 เสียงพยัญชนะและฐานที่เกิดของเสียง
 - 2.3 เสียงพยัญชนะและการสกดกันทางลมของคู่ฐานกรณ์ (Sounds and the Manner of Articulation)
3. การสอนอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์
 - 3.1 ความหมายของวิธีโฟนิกส์
 - 3.2 หลักการของวิธีโฟนิกส์
 - 3.3 การสะกดคำด้วยวิธีโฟนิกส์
 - 3.4 ประโยชน์ของการเรียนรู้ด้วยวิธีโฟนิกส์
 - 3.5 ขั้นตอนการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์
4. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน
 - 4.1 ความหมายของชุดกิจกรรม
 - 4.2 ประเภทของชุดกิจกรรม
 - 4.3 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม
 - 4.4 ประโยชน์ของชุดกิจกรรม
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551(กระทรวงศึกษาธิการ. 2551)

ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดการรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิด รวบรวมและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

มาตรฐานตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1

เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมี

เหตุผล

ตัวชี้วัดที่ 2

ระบุตัวอักษรและเสียงอ่านออกเสียงและสะกดคำง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

ตัวอักษร (letter names) เสียงตัวอักษรและสระ (letter sounds) และการสะกดคำ หลักการ

อ่านออกเสียง เช่น

- การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ
- การออกเสียงเน้นหนัก-เบา (stress) ในคำและกลุ่มคำ
- การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ (intonation) ในประโยค

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.2

เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับ

ภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัดที่ 1

ระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

ตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

1.2 คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1) ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ

2) พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง

3) พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

4) พูดและทาท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

5) บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

6) บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

7) ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

8) ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

9) มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

10) ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาได้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

1.3 คำอธิบายรายวิชา วิชาภาษาอังกฤษ รหัส อ 11102 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำอธิบายรายวิชาภาษาต่างประเทศ

วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1	รหัสวิชา อ 11102	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้น ป. 1	ภาคเรียนที่ 1-2	เวลา 40 ชั่วโมง / ปีการศึกษา

ระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษร การอ่านออกเสียง การสะกดคำง่ายๆ ของภาษาอังกฤษ การบอกชื่อคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญและที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การเลือกภาพตรงตามความหมายของคำและกลุ่มคำ การปฏิบัติตาม และการใช้คำสั่งง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง การพูดและการให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัวในสถานการณ์ง่ายๆ การตอบคำถามและการใช้ภาษาเพื่อรวบรวมคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว โดยระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษร ฟัง พูด อ่าน สะกดคำและเขียนคำศัพท์ง่าย ๆ บอกชื่อคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญและที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เลือกภาพตรงตามความหมายของคำและกลุ่มคำ ปฏิบัติตามและใช้คำสั่งง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง

และเรื่องใกล้ตัวในสถานการณ์ง่าย ๆ พร้อมทั้งทำท่าทางประกอบตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
ตอบคำถามและรวบรวมคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัว เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่
เหมาะสมกับวัย ปฏิบัติกิจกรรมตามเทศกาลในท้องถิ่น และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษ

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป. 1/1, ป. 1/2, ป. 1/3 , ป. 1/4

ต 1.2 ป. 1/1, ป. 1/2, ป. 1/3 , ป. 1/4

ต 1.3 ป. 1/1

ต 2.1 ป. 1/1, ป. 1/2, ป. 1/3

ต 2.2 ป. 1/1

ต 3.1 ป. 1/1

ต 4.1 ป. 1/1

ต 4.2 ป. 1/1

รวม 16 ตัวชี้วัด

1.4 โครงสร้างรายวิชา วิชาภาษาอังกฤษ รหัส อ 11102 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตาราง 1 แสดงโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ

โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ					
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1					
เวลา 40 ชั่วโมง/ปีการศึกษา					
ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	My Self	ต.1.1ป.1/2 ต.1.2ป.1/3 ต.1.2ป.1/4 ต.1.3ป.1/1	ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงและสะกด คำง่าย ๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน บอกความ ต้องการ พูดขอและให้ ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับ ตนเองและเรื่องใกล้ตัว	6	15

ตาราง 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
2	My Family	ต1.1ป1/3 ต1.1ป1/4 ต1.3ป1/1 ต4.2ป1/1	ตอบคำถามเลือกภาพ ตรงตามความหมายของ คำ กลุ่มคำ เรื่องที่ฟัง พูด ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อ รวบรวมคำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องใกล้ตัว	7	25
3	My School	ต1.1ป1/1 ต1.2ป1/2 ต2.1ป1/1 ต4.1ป1/1 ต4.2ป1/1	ฟัง พูด ปฏิบัติตามคำสั่ง ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นใน ห้องเรียน ทำท่าทาง ประกอบ ตามวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษาใช้ ภาษาต่างประเทศ เพื่อ รวบรวมคำศัพท์ที่ เกี่ยวข้องใกล้ตัว	7	20
4	Life Style	ต1.1ป1/2 ต1.2ป1/1 ต2.1ป1/1 ต2.2ป1/1	ระบุตัวอักษรและเสียง ตัวอักษรของ ภาษาต่างประเทศ และ ภาษาไทย ปฏิบัติตาม คำสั่งที่ฟัง การพูด โต้ตอบด้วยคำสั้นๆง่ายๆ	8	20

ตาราง 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
5	Special Time	ต1.1ป1/3 ต2.1ป1/2 ต2.1ป1/3 ต3.1ป1/1	เลือกภาพตรงตาม ความหมายของคำและ กลุ่มคำที่ฟัง บอกชื่อคำ และคำศัพท์ที่กับเทศกาล สำคัญของเจ้าของภาษา และกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นเข้าร่วมกิจกรรมทาง ภาษาและวัฒนธรรมที่ เหมาะสมกับวัย	12	20
รวมทั้งสิ้น				40	100

2. การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์และการอ่านออกเสียงสะกดคำ

การออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์

ในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน เพื่อให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารเกิดความเข้าใจตรงกัน ดังนั้นการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกออกเสียงพยัญชนะและสระได้ถูกต้องชัดเจนดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ตำแหน่งของอวัยวะในการออกเสียงในช่องปาก (Point of articulation)

(กฤษณา ยอดมงคล, 2553, หน้า 7-12)

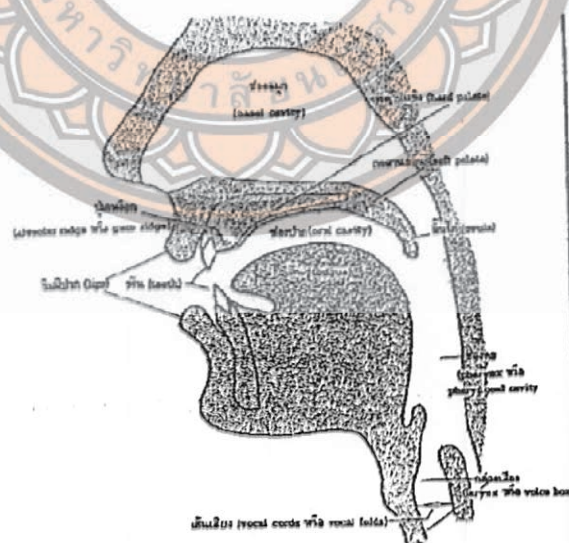
เมื่อลมออกจากกล่องเสียงเข้าสู่ช่องปาก อวัยวะในปากจะทำงานประสานกัน เช่น ทำให้ช่องปากมีรูปร่างแบบต่างๆ มีการกักลมก่อนปล่อยทันที หรือค่อยๆ ปล่อย อวัยวะที่ใช้เพื่อการออกเสียงในปากเรียกว่า ฐานกรณ์ (Articulators) อวัยวะที่ไม่เคลื่อนไหว เรียกว่า ฐาน (Passive articulators) ส่วนอวัยวะที่เคลื่อนไหว ขยับตัวไปตะอวัยวะส่วนอื่นๆ เรียกว่า กรณ์ (Active articulators) ซึ่งในที่นี้คือ ลิ้น (tongue) สำหรับลิ้นไ้เป็นอวัยวะที่ขยับตัวได้เช่นกัน แต่ไม่มากเหมือนลิ้น เมื่อลิ้นแตะ "ฐาน" ต่างๆ คือ ปุ่มเหงือก เพดานปาก เพดานอ่อน เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้

เกิดการกัก เปลี่ยนรูปร่างช่องว่างในปาก ช่วยให้เราออกเสียงพูดได้ การออกเสียงพยัญชนะมีการแตะหรือการกักลมในปาก แต่เสียงสระไม่มีการกักลมหรือการปิดกั้นลมในลักษณะใดๆ ทั้งสิ้น

ตาราง 2 แสดงฐานกรณ์ที่เคลื่อนไหวได้และเคลื่อนไหวไม่ได้

ฐานกรณ์ที่เคลื่อนไหวได้		ฐานกรณ์ที่เคลื่อนไหวไม่ได้	
Normal Form	Adj. Form	Normal Form	Adj. Form
Lower Lip ริมฝีปากล่าง	Labial	Upper Lip ริมฝีปากบน	Labial
Lower Teeth ฟันล่าง	Dental	Upper Teeth ฟันบน	Dental
Tip of the Tongue ปลายลิ้น	Apical	Gum Ridge ปุ่มเหงือก	Alveolar
Front of the Tongue ลิ้นส่วนหน้า	Frontal	Prepalate เพดานแข็งส่วนหน้า	Alveolar-palatal
Center of the Tongue กลางลิ้น	Laminal	Palate (hard palate) เพดานแข็ง	Palatal
Back of the Tongue ลิ้นส่วนหลัง	Dorsal	Velum (soft palate) เพดานอ่อน	Velar

ที่มา : มณีรัตน์ สกโชติรัตน์ (2552, หน้า 13)

ภาพ 1 แสดงตำแหน่งของอวัยวะในการออกเสียง

ที่มา : กฤษณา ยอดมงคล (2553, 7-12)

2.2 เสียงพยัญชนะและฐานที่เกิดของเสียง (กรองแก้ว ไชยปะ, 2548, หน้า 27 -29)
ฐานที่เกิดของเสียงเกิดจากคู่ฐานกรณ์แต่ละคู่ที่ทำหน้าที่ผลิตเสียง มี 8 เสียงดังนี้

1) Bilabial ริมฝีปากบนและล่างปิดติดกันหรือห่อเป็นรูปวงกลม

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/m/	m	ม
/w/	w, wh	ว
/p/ (unaspirated)	p (อยู่ตามหลัง s เช่น spy)	ป
/p/ (aspirated)	p	พ, ภ, ผ

2) Labio-dental เกิดจากริมฝีปากล่างกับฟันบน

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/f/	f, ph, gh (phone, graph)	ฟ, ฟ
/v/	v	ไม่มี

3) Dental หรือ Apico-dental เกิดจากปลายลิ้นกับฟันโดยปลายลิ้นสอดหรือสัมผัสอยู่ระหว่างไรฟันบนและล่าง

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/θ/	th (เสียงไม่ก้อง เช่น thank)	ไม่มี
/ð/	th (เสียงก้อง เช่น they)	ไม่มี

4) Alveolar หรือ Apico-alveolar เกิดจากปลายลิ้นกับปุ่มเหงือกตะกันหรือเบียดชิดกันมาก

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/t/ (aspirated)	t	ท, ถ, ต, ท, ผ, ฐ
/t/ (unaspirated)	t (อยู่ตามหลัง s เช่น star)	ต, ฏ
/d/	d	ด, ฎ
/n/	n	น, ณ
/s/	s, c (ตา แห่งท้ายคา เช่น face)	ส, ศ, ซ, ช,
/z/	z	ไม่มี
/l/	l	ล
/r/	r (ปลายลิ้นอกรัง)	ร (รัลัน)

5) Post-alveolar เกิดจากลิ้นส่วนหน้ากับเพดานแข็งหลังปุ่มเหงือกแตะกันหรือเบียดชิดกันมาก

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/tʃ/	ch, tch,	ช, ฉ (ใกล้เคียง)
/dʒ/	j, g, d, dg (age, bridge)	ไม่มี
/ʃ/	sh	ไม่มี
/ʒ/	s, gh (vision, beigh)	ไม่มี

6) Palatal เกิดจากลิ้นส่วนกลางเคลื่อนเข้ามาใกล้หรือเบียดชิดกับเพดานแข็ง

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/j/	y	ย, ญ

7) Velar เกิดจากลิ้นส่วนหลังเบียดกับเพดานอ่อน

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/k/ (unaspirated)	k, c (อยู่ตามหลัง s เช่น sky)	ก
/k/ (aspirated)	k, c (come)	ข, ค, ฆ
/g/	g	ไม่มี
/ŋ/	ng, nk	ง

8) Glottal เกิดที่บริเวณเส้นเสียง เส้นเสียงเปิดหรือปิด แล้วเปิดให้ลมผ่านสะดวก

เสียง	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
/h/	h	ห, ฮ
/ʔ/	Uh, huh	อ

จากข้อมูลข้างต้นชี้ให้เห็นว่า เสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษที่ไม่มีในภาษาไทยจำนวน 8 เสียง คือ /v/, /θ/, /ð/, /z/, /dʒ/, /ʃ/, /ʒ/, /g/, อีกทั้งเสียง /r/ ที่มีลักษณะการออกเสียงที่แตกต่างกันในภาษาไทยและภาษาอังกฤษนั้น เป็นปัญหาสำหรับคนไทยในการออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ เพราะคนไทยจะใช้เสียงพยัญชนะภาษาไทยที่มีความใกล้เคียงกันไปแทนที่เสียงนั้นในภาษาอังกฤษ ทำให้คนไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษมีความเข้าใจผิดและใช้ภาษาคลาดเคลื่อนไป

2.3 เสียงพยัญชนะและการสกดกันทางลมของคู่ฐานกรณ์ Sounds and the Manner of Articulation (กรองแก้ว ไชยปะ, 2548, หน้า 29 -32)

1) Stops, Plosives (เสียงกักหรือเสียงระเบิด) เกิดจากฐานกรณ์คู่ใดคู่หนึ่งปิดกักกระแสลมไว้โดยสมบูรณ์ แล้วปล่อยให้พุ่งออกมาในลักษณะระเบิด ได้แก่เสียง /p/, /t/, /k/, /b/, /d/, /g/ และ /ʔ/

2) Fricative (เสียงเสียดแทรก) เกิดจากฐานกรณ์คู่ใดคู่หนึ่งมาเบียดกันหรือบีบหรือให้กระแสลมเสียดแทรกออกมาทางช่องแคบๆ อย่างต่อเนื่อง ได้แก่เสียง /f/, /v/, /θ/, /ð/, /s/, /z/, /ʃ/, /ʒ/ และ /h/

3) Affricates (เสียงกักเสียดแทรก) เป็นการผสมผสานกันของกลไกเสียง Stops และเสียง Fricatives เกิดจากการที่ฐานกรณ์คู่หนึ่งปิดกักกระแสลมเอาไว้แล้วชั่วครู่ แล้วเปิดหรือให้ลมเสียดแทรกออกทางช่องแคบๆ อย่างต่อเนื่อง ได้แก่ เสียง /tʃ/ และ /dʒ/

4) Nasals (เสียงนำสิก) เกิดจากฐานกรณ์คู่ใดคู่หนึ่งปิดกันสนิททำให้กระแสลมไม่สามารถผ่านออกทางช่องปากได้ ขณะเดียวกันเพดานอ่อนเคลื่อนออกจากผนังคอเปิดช่องให้กระแสลมผ่านออกทางช่องจมูกอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ เสียง /m/, /n/ และ /ŋ/

5) Lateral (เสียงข้างลิ้น) เกิดจากปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก โดยปลายลิ้นดันอยู่ที่ปุ่มเหงือกพร้อมกับเบะข้างลิ้นเป็นช่องให้ลมผ่านออกมาโดยสะดวก มีเสียงเดียวคือ /l/

6) Glides หรือ Semi-vowels (เสียงกึ่งสระ) เกิดจากฐานกรณ์คู่ใดคู่หนึ่งเคลื่อนที่ไปจากที่เดิมขณะที่กำลังเปล่งเสียง ทำให้กระแสลมที่กำลังผ่านออกมาเปลี่ยนทิศทางไป ได้แก่ เสียง /w/, /r/ และ /j/

3. การสอนอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์

3.1 ความหมายของวิธีโฟนิกส์

นักการศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษาได้ให้คำจำกัดความของวิธีโฟนิกส์ ดังนี้

กนกทิพย์ ประเสริฐธิดา (2560) กล่าวว่า phonics คือ เสียง ที่เป็นหน่วยเสียงซ่อนอยู่ในตัวอักษรทุกตัวที่อยู่ในภาษาอังกฤษ ตัวอักษรอาจจะต่างกันในรูปแบบของตัวสะกด ซึ่งเป็นวิธีเรียนการออกเสียงเป็นวิธีในการเรียนอ่าน การเขียนและการพูด เด็กๆ จะได้หัดออกเสียงทุกเสียงที่อยู่ในตัวอักษรและสระด้วยการเรียนรู้หน่วยเสียงต่างๆ ในคำ และรู้จักที่จะนำเอาเสียงต่างๆ เหล่านั้นมาผสมกันเป็นคำเพื่อสื่อความหมายนั้น เป็นการสร้างรากฐานความแข็งแกร่งในด้านการอ่านและเขียน

ดวงใจ ตั้งสง่า (2557) กล่าวว่า โฟนิกส์ คือ วิธีการเรียนอ่านเขียนและออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการถอดรหัสเสียง และการผสมเสียงตัวอักษร a ถึง z ทั้ง 26 ตัว ผู้เรียนจะต้องเข้าใจเสียงของตัวอักษรต่างๆ และออกเสียงเหล่านั้นให้ได้ถูกต้องจึงจะสามารถผสมเสียงออกมาเป็นคำได้ ยกตัวอย่างเช่น การสะกดคำว่า cat ในสมัยเราๆ จะท่องกันว่า ซี-เอ-ที แคท ซึ่งยากที่จะเข้าใจว่าทำไม ซี-เอ-ที ถึงกลายเป็นแคทไปได้ เพราะการท่องแบบนี้ไม่ได้ใช้หลักการผสมเสียงแต่เป็นการท่องจากการสะกดคำ

โรงเรียนสอนภาษาและการออกเสียง เลิร์นนิ่ง แลนด์ (2559) สรุปว่า Synthetic phonics คือ วิธีการเรียนการออกเสียงที่ทันสมัยที่สุดในปัจจุบัน และเป็นวิธีการสอนที่มีหลักฐาน จากงานวิจัยว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการเรียนอ่าน การเขียนและการพูด

ปริยา ในแก้ว และประนุท สุขศรี (2548) กล่าวว่าแนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องชัดเจนซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำที่ผู้เรียนออกเสียงนั้นคือ การใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ วิธีการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์คือ รูปแบบการเรียนภาษาโดยการเรียนรู้ความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรซึ่งมีหน่วยเสียงที่สัมพันธ์กัน วิธีโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนที่สามารถช่วยในการอ่านออกเสียงและสะกดคำ มักใช้ในการสอนระดับเบื้องต้นหรือระดับประถมศึกษา

สรุปได้ว่า ความหมายของการเรียนรู้ด้วยวิธีโฟนิกส์ (Phonics) คือ อ่านเขียนและออกเสียงภาษาอังกฤษเสียง ที่เป็นหน่วยเสียงซ่อนอยู่ในตัวอักษรทุกตัวที่อยู่ในภาษาอังกฤษ ตัวอักษรอาจจะต่างกันในรูปแบบของตัวสะกด หรือการแยกแยะหน่วยเสียงของคำ

3.2 หลักการของวิธีโฟนิกส์

วิธีโฟนิกส์ซึ่งใช้ในการสอนอ่านเขียน มีหลักการในการแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียน เพราะวิธีการสอนภาษาอังกฤษโดยการสอนอ่านเป็นคำที่เรียกว่า Whole language ซึ่งใช้มาเป็นเวลานานไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะทำให้นักเรียนมีปัญหาในการอ่านคำใหม่ๆ เพราะระบบการสอนอ่านเป็นคำ สอนให้นักเรียนอ่านด้วยความจำ และเมื่อพบคำใหม่ก็มักจะอ่านด้วยการเดา (guess work)

วิธีโฟนิกส์เริ่มต้นด้วยการสอนให้นักเรียนรู้จักแยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษหรือถอดรหัสเสียงซึ่งมีทั้งหมด 42 เสียง (Phonemic awareness/decoding) ก่อนที่จะอ่านเป็นคำ และเมื่อเอาหน่วยเสียงมาเชื่อมกับตัวอักษร (letter sound correspondence หรือ phonics) นักเรียนก็สามารถที่จะอ่านเป็นคำได้ง่ายดาย และขัดถ้อยขัดคำการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์ต้องสอนอย่างเป็นระบบ เป็นลำดับตามขั้นตอน ไม่ควรสอนแทรกไปกับบทอ่านหรือบทสนทนา ผลสรุปนี้ได้รับการยืนยันจากงานวิจัยทางการเรียนรู้ทางด้านสมอง (brain – based learning /neuron –scientific

research) ของมหาวิทยาลัยเยล ที่ได้จากการทำการสแกนสมองของผู้เรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการของโฟนิกส์ และวิธีการเดิม ซึ่งงานวิจัยนี้ได้สรุปว่า วิธีการสอนโฟนิกส์ในรูปแบบดังกล่าวช่วยกระตุ้นเซลล์สมองทำให้สมองมีการสร้างเส้นใยสมองใหม่ และใยสมองเดิมแตกตัวมีผลทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านภาษาอังกฤษสูง เมื่อเปรียบเทียบกับการสอนด้วยวิธีอื่น (อินทรา ศรีประสิทธิ์, 2552)

อินทรา ศรีประสิทธิ์ (2552) ได้กล่าวถึงผลการวิจัยของคณะกรรมการวิจัยการอ่านระดับชาติ (National Reading Research Panel) ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ศึกษาวิจัยถึงสาเหตุของความล้มเหลวของระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยได้วิเคราะห์วิจัยวิธีการสอนในอดีตย้อนกลับไปประมาณ 30 ปี เพื่อหาวิธีใหม่ที่สอนอ่านได้ผลและไม่เปลืองงบประมาณรัฐผลงานวิจัยนี้สรุปว่า วิธีที่ได้ผลที่สุดที่จะให้ผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษอย่างชด้อยชัดคำด้วยความมั่นใจ ต้องเริ่มจากการสอนให้ผู้เรียนรู้จักแยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษก่อนที่จะอ่านเป็นคำ และเมื่อเอาหน่วยเสียงมาเชื่อมกับตัวอักษร ผู้เรียนสามารถที่จะอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างง่ายดายและชด้อยชัดคำ

กล่าวโดยสรุป วิธีโฟนิกส์นั้นสัมพันธ์กับทักษะในการเรียนภาษาอังกฤษทุกทักษะ ไม่ว่าจะเป็น ฟัง พูด อ่าน เขียน และสะกดคำ ซึ่งเมื่อผู้เรียนแยกแยะหน่วยเสียงเป็น จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเวลาฟังเจ้าของภาษาพูด (listening) เมื่อเข้าใจก็สามารถโต้ตอบได้ (Speaking) และเมื่อผู้เรียนพบคำใหม่ ก็ใช้หลักแยกแยะหน่วยเสียงอ่านได้ (reading) ซึ่งเมื่อผู้เรียนอ่านได้ก็จะสามารถเขียนคำตามที่ได้ (Spelling และ writing) ดังนั้นในการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับผู้เรียนที่มีใจเจ้าของภาษาหรือเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจำเป็นต้องคำนึงถึงวิธีการที่จะให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้องตลอดจนรู้ความหมายของคำๆ นั้น

3.3 การสะกดคำด้วยวิธีโฟนิกส์

ตามหลักโฟนิกส์ จะสอนให้รู้จักตัว "c" จากเสียงของมันคือเสียง "ค" (ออกเสียงเคอะ เบาๆ ในลาคอ) ตัว "a" เป็นเสียง "แอะ" และตัว "t" เป็นเสียง "ท" (ออกเสียง เทอะ เบาๆ ใช้ปลายลิ้นกระทบฟันหน้าบน) และผสมเสียงกันเป็น "ค-แอะ-ท แคท" (ลองออกเสียง ค-แอะ-ท ซ้ำๆเร็วๆ จะพบว่าสุดท้ายจะออกเสียงเป็น "แคท") หลักการถอดรหัสเสียง และผสมเสียงแบบนี้ เรียกว่า โฟนิกส์ ซึ่งผู้เรียนจะต้องฝึกผสมเสียงพยัญชนะ สระต่างๆ ที่หลากหลายจนคล่องแคล่วโดยใช้หลักโฟนิกส์ (ดวงใจ ตั้งสง่า, 2557)

โรงเรียนสอนภาษาและการออกเสียง เลิร์นนิ่ง แลนด์ (2557) กล่าวว่า ในตอนแรก เราจะเรียนรู้เกี่ยวกับเสียงของพยัญชนะก่อน และนี่คือการแทนเสียงด้วยพยัญชนะเดียวๆ ในคำ

pen: p-e-n เพอะ-เอะ-เนอะ (3 เสียง, พยัญชนะ 3 ตัว) โดยเราจะไม่ออกเสียงว่า P-E-N ที-อี-เอ็น (เนื่องจากการออกเสียงแบบนี้ ถือเป็นการอ่านชื่อของพยัญชนะ) จากนั้นก็จะเริ่มเรียนเสียงที่มีความซับซ้อนมากขึ้น เช่น เสียงที่แทนด้วยพยัญชนะ 2 ตัว sh ch qu ck ng ship: sh-i-p เซอะ-อิ-เพอะ (3 เสียง, พยัญชนะ 4 ตัว) quick: qu-i-ck เคอะ-อิ-เคอะ (3 เสียง, พยัญชนะ 4 ตัว) จากนั้นจะเป็นขั้น advanced (advanced phonics) โดยหลังจากที่เด็กๆ ได้เรียนรู้ทักษะพื้นฐานเบื้องต้นต่างๆ แล้ว เด็กๆ ก็จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับเสียงที่ซับซ้อนมากขึ้นอีกนั่นก็คือ เสียงๆ เดียวที่ใช้พยัญชนะแทนเสียงได้หลายตัว และนี่ก็เป็นตัวอย่างของเสียง A (เอ) ในขั้นที่ซับซ้อนมากขึ้น

ai	(เอ)	ในคำว่า	rain	(เรน)
ay	(เอ)	ในคำว่า	play	(เพลย์)
a-e	(เอ)	ในคำว่า	spade	(สเพด)
ea	(เอ)	ในคำว่า	break	(เบรค)
ey	(เอ)	ในคำว่า	hey	(เฮ)

เมื่อนักเรียนเรียนการออกเสียง (phonics) จนถึงขั้นสูงสุดแล้ว นักเรียนก็จะมีความสามารถในการอ่านประโยคโดยใช้หลักพื้นฐานของการออกเสียง phonics

กนกทิพย์ ประเสริฐวิสุข (2560) กล่าวว่า การสอนให้ท่องแต่ A (เอ) - Z (ซี) นั้นเป็นชื่อเรียกตัวอักษร (Alphabets) ทั้ง 26 ตัว แต่สำหรับ Phonics จะมีหน่วยเสียงถึง 42 เสียง (Phonics Awareness) นั้นจะสอนให้ออกเสียงให้ถูกต้องเวลาผสมคำ

จากการศึกษาสรุปได้ว่า การสะกดคำศัพท์ด้วยวิธีโฟนิกส์ (Phonics) หมายถึง การออกเสียงตามหน่วยคำเสียงหรือโครงสร้างพยางค์ ประกอบด้วย พยัญชนะต้น สระ และพยัญชนะสะกด ในกรณีที่มีตัวสะกด ซึ่งจะเริ่มจากพยัญชนะต้นตัวเดียวๆ ถึงสองตัวคู่ และสระเดี่ยวๆ ถึงสระผสม และตัวสะกดเดี่ยวถึงตัวสะกดผสม

3.4 ประโยชน์ของการเรียนรู้ด้วยวิธีโฟนิกส์

ดวงใจ ตั้งสง่า (2557) ได้กล่าวว่า การเรียนโฟนิกส์จะช่วยให้เด็กๆ ออกเสียงได้ถูกต้องทำให้พวกเขาสื่อสารภาษาอังกฤษได้ชัดเจน และสามารถอ่านเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะสามารถสะกดคำศัพท์ต่างๆ ได้ด้วยตัวเองอย่างคล่องแคล่วจากการรู้จักเสียงของตัวอักษรและเข้าใจหลักการผสมเสียง แม้ในช่วงแรกการเรียนรู้แบบโฟนิกส์จะดูช้ากว่าการเรียนรู้แบบท่องจำมาก เพราะเด็กต้องค่อยๆ ทำความเข้าใจเสียงและหลักการผสมคำจากง่ายไปยาก ต้องฝึกซ้ำๆ เพื่อให้จำได้ และมีบทศึกษามากมายที่ยืนยันว่าเด็กที่เรียนการอ่านเขียนแบบนี้จะสามารถเรียนภาษาอังกฤษได้มีประสิทธิภาพและรวดเร็วกว่านักเรียนทั่วไป และมีความแตกฉานทางภาษารักการอ่าน การค้นคว้าหาความรู้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับตัวเขาเองในอนาคต

ดร.ชาร์พส์ (Schwartz, 1998) ประโยชน์ของการสอนโฟนิกส์ให้แก่ผู้เรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สองนั้นได้สรุปเกี่ยวกับประสบการณ์การสอนของตัวเองว่า “ผู้เรียนที่มีปัญหาในการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษมักมาจากการไม่รู้จักโครงสร้างของเสียงของภาษาอังกฤษ และทักษะที่เกี่ยวกับการ จัดการหน่วยเสียงภาษาอังกฤษ ฉะนั้นเมื่อได้มีการสอนเสริมด้วยหลักสูตรพีเอและโฟนิกส์อย่าง เข้มข้น การสะกดคำของเขาเหล่านั้นจะดีขึ้นมาก เขาสามารถจะรับรู้คำและประโยคได้อย่างชัดเจน มากขึ้นกว่าเก่า ทำให้การเขียนตามคำบอก (dictation) ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และแม้กับตัวผู้เรียน เองก็รายงานว่าความสามารถ ของตัวเองในการเข้าใจบทสนทนา และการบรรยายในห้องเรียนของ วิชาอื่นดีขึ้นมาก และที่สำคัญที่สุด คือ ทักษะในการถอดรหัส (decoding skills) จาก ตัวอักษรมาเป็นเสียง นั่นคือการอ่านดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และเขาเหล่านั้นก็แปลกใจตัวเองที่ สามารถอ่านคำที่มีหลายพยางค์ได้อย่างถูกต้องและง่ายดาย โดยทั่วไปแล้วผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนโดยรวมดีขึ้น เมื่อ เปรียบเทียบกับผู้เรียนกลุ่มอื่นที่ไม่ได้เรียนเสริมหลักสูตรโฟนิกส์ที่เข้มข้น นอกจากนี้ผู้เรียนเหล่านี้ ยังมีความเชื่อมั่นในตัวเองในเรื่องต่างๆ สูงขึ้น

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการเรียนรู้ด้วยวิธีโฟนิกส์ (Phonics) จะทำให้การพัฒนาทักษะ ต่างๆ ตั้งแต่การฟัง พูด อ่าน เขียน นั้นมีประสิทธิภาพเป็นรูปธรรม สามารถแยกแยะหน่วยเสียง หรือ การถอดรหัสเสียงทั้งหมดได้ถูกต้องก็สามารถที่จะฟังภาษาอังกฤษรู้เรื่อง เวลาอ่านพจนานุกรมตัวอักษร (Alphabets) ของคำต่างๆ ก็สามารถถอดรหัสเสียงไปสู่การออกเสียง ผสมเสียง และการสะกดคำ ได้ถูกต้อง พออ่านได้ก็สามารถที่จะสะกดคำเขียนออกมาได้เช่นกัน ทั้งหมดล้วนเป็นความสัมพันธ์ที่ เกี่ยวเนื่องกันของโฟนิกส์ที่ทำให้การอ่านและเขียนดีขึ้น

3.5 ขั้นตอนการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์

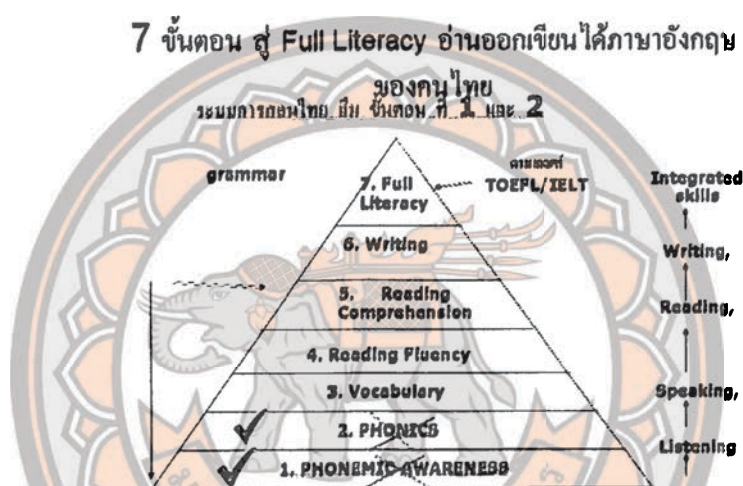
ดวงวัน บุญนาค (2559) ได้กล่าวว่าการสอนโฟนิกส์ มีดังนี้

1. ระบบ Phonics สอนให้เด็กรู้จักเสียงที่ถูกต้องของตัวอักษร ไม่ได้ให้อ่านตามชื่อ ตัวอักษรเท่านั้น ในระบบปกติเด็กๆ จะถูกสอนให้อ่าน A=เอ, B=บี, C=ซี แต่เมื่อเรียนตามระบบ Phonics จะอ่านออกเสียง A=แอะ, B=เบอะ, C=เคอะ ดังนั้นเวลาผสมคำ ว่า CAT จะต้องสะกด "เคอะ-แอะ-เทอะ=แคท" ไม่ใช่ "ซี-เอ-ที=แคท" ซึ่งทำให้เด็กสามารถอ่านหรือสะกดคำได้ง่ายขึ้น โดย ไม่ต้องอาศัยการท่องจำคำศัพท์ (เช่น "ซี-เอ-ที-แคท-แปลว่าแมว") แต่เป็นการอ่าน จากความเข้าใจ ในระบบการออกเสียงที่ถูกต้องตามหลัก Phonics เราเคยสังเกตหรือไม่ว่า ตัวอักษร C ออกเสียง อย่างไร ในเวลาใช้ตัว C ในการผสมคำต่างๆ เช่น CAT, COOK, CUP หากออกเสียงตามชื่อเรียก ตัวอักษร "ซี" เราจะไม่สามารถออกเสียงเป็นคำว่า "แคท" ได้เลย (น่าจะเป็นเสียง "แซด" เสีย มากกว่า) ฉะนั้นตามที่เราริเรียนมาแบบดั้งเดิม จึงเป็นเพียงการสอนให้จำเสียงของคำที่เราได้ยินจาก

การเรียกชื่อตัวอักษรเท่านั้น และนั่นหมายความว่าเราไม่เคยรู้จักเสียงที่แท้จริงของตัวอักษรหรือสามารถออกเสียงที่ถูกต้องของตัวอักษรนั้นๆ เลย

2. การถอดรหัสเสียงในระบบ Phonics จะช่วยสร้างความเข้าใจในการออกเสียงหรือผสมคำในภาษาอังกฤษ ซึ่งจะทำให้เด็กรู้จักตัวอักษรและคำศัพท์โดยไม่ต้องอาศัยการท่องจำ แม้แต่คำที่เราไม่เคยเห็นไม่เคยได้ยินมาก่อนได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน เช่นเดียวกับเจ้าของภาษา ขณะที่เด็กที่ผ่านการเรียนแบบท่องจำมาตลอด จะรู้จักเฉพาะคำศัพท์ที่ท่องมาเท่านั้น

อินทิรา ศรีประสิทธิ์ (2552) สรุปขั้นตอนการสอนด้วยวิธี Phonics ดังนี้

ภาพ 2 แสดงสรุปขั้นตอนการสอนด้วยวิธี Phonics (<http://oknation.nationtv.tv>)

จากภาพประกอบข้างบนจะเห็นได้ว่าฟอนิกส์ (Phonics) เป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ในการเรียนภาษาอังกฤษในการฟัง พูด อ่าน และเขียนตามลำดับ ทีนี้เรามาดูกันว่าที่ผ่านมา เด็กไทยเราเรียนภาษาอังกฤษกันอย่างไร เด็กไทยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษกันที่ขั้นตอนที่ 3 คือเรียนจดจำคำศัพท์เป็นคำ (Whole Language) คำศัพท์ที่ครูไม่ได้สอนหรือไม่ได้ท่องจำก็จะอ่านออกเสียงไม่ได้ สามารถพูดได้ว่าเด็กไทยที่เก่งภาษาอังกฤษต้องมีความจำดีมาก เพราะต้องท่องจำคำศัพท์ คำอ่าน คำแปล และไวยากรณ์อีกมากมาย เช่น Computer ก็ต้องท่องจำว่า c-o-m-p-u-t-e-r อ่านว่า คอมพิวเตอร์ (ครูเป็นผู้สอน) เมื่อกระบวนการเรียนรู้ข้ามขั้นตอนทำให้การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของเด็กไทยมีปัญหา นั่นจึงเป็นที่มาว่าเด็กไทยเรียนภาษาอังกฤษกันหลายปีก็ยังฟัง พูดอ่านและเขียนไม่ได้

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนด้วยวิธี Phonics ต้องเริ่มจากการเรียนพื้นฐานตั้งแต่การรู้จักการแยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษ 42 หน่วยเสียง สามารถเชื่อมหน่วยเสียงกับตัวอักษร นำมาพัฒนาเป็นคำศัพท์ เพื่อนำไปสู่การอ่านและพูดให้คล่อง จนสามารถอ่านบทอ่านได้เข้าใจ ซึ่งจะถ่ายทอดด้วยวิธีการเขียนภาษาอังกฤษ และนำไปสู่การอ่านออกเขียนได้ตามเกณฑ์ต่อไป

4. ชุดกิจกรรมการเรียนการสอน

4.1 ความหมายของชุดกิจกรรม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมพบว่า การใช้ชุดกิจกรรมเป็นนวัตกรรมที่ดีวิธีหนึ่ง เพราะสามารถพัฒนาพฤติกรรมด้านต่างๆ ของผู้เรียนได้ ความหมายของชุดกิจกรรม ชุดการเรียนรู้ (Learning Packages) หรือชุดการสอน (Instructional Package) เดิมมักเรียกว่า ชุดการสอน เพราะเป็นนวัตกรรมที่ครูนำมาใช้ประกอบการสอน ซึ่งมีแนวความคิดในการยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้เข้ามามีบทบาท การผลิตต้องอาศัยหลักการและทฤษฎีต่างๆ เช่น ทฤษฎีการเรียนรู้จิตวิทยาสังคม ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมหรือชุดการเรียนรู้ไว้หลายท่านดังนี้

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2552, หน้า 14) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง นวัตกรรมที่ครูใช้ประกอบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนศึกษาและใช้สื่อต่างๆ ในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนสร้างขึ้น ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นรูปแบบของการสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนซึ่งประกอบด้วยคำแนะนำให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่างๆ อย่างมีขั้นตอนที่เป็นระบบชัดเจน จนกระทั่งนักเรียนสามารถบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยผู้เรียนเป็นผู้ศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นเพียงที่ปรึกษาและให้คำแนะนำ ซึ่งในชุดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นประกอบไปด้วย สื่อ อุปกรณ์ กิจกรรมการเรียนการสอนที่มีกิจกรรมเน้นฝึกทักษะการคิดเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการคิด ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต

ไกรฤกษ์ พลพา (2551, หน้า 11) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง สื่อการสอนที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตร ซึ่งประกอบไปด้วย ชื่อกิจกรรม คู่มือการปฏิบัติกิจกรรม เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ และแบบประเมินผล เพื่อเป็นเครื่องมือให้นักเรียนได้ศึกษา และปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เพื่อช่วยให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ สามารถทำกิจกรรมแบบรายบุคคลหรือทำกิจกรรมแบบกลุ่ม โดยครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

ประทีป ยอดเกตุ (2551, หน้า 9 - 20) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง สื่อการเรียนหลายอย่างที่มาประกอบเข้าด้วยกันมีความสัมพันธ์กันและมีคุณค่าเสริมซึ่งกันและกันอย่างมีระบบ สื่อการสอนอย่างหนึ่งอาจสอนเพื่อสร้างความสนใจ ในขณะที่สื่ออีกอย่างหนึ่งเพื่ออธิบายข้อเท็จจริงทุกอย่างจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์ ซึ่งจัดไว้ด้วยกันเป็นชุด เป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ให้นักเรียนได้ดำเนินไปอย่างมีคุณภาพ พร้อมทั้งตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปวีณกร ดำเนินลอย (2550, หน้า 10) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นมาให้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในชุดตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนเพื่อบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของชุดกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้

วรวิทย์ นิเทศศิลป์ (2551, หน้า 269) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ระบบการผลิตและนำสื่อประสมที่สอดคล้องมาใช้กับวิชาหรือหน่วย หรือหัวข้อ เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สุวิทย์ มูลคำ (2551, หน้า 51) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมว่าเป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่งที่เป็นลักษณะของสื่อประสม และเป็นการใช้สื่อตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปรวมกันเพื่อให้นักเรียนได้รับความต้องการ โดยอาจจัดทำขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนรู้ตามหัวข้อเรื่อง และประสบการณ์ของแต่ละหน่วยที่ต้องการจะให้นักเรียนได้เรียนรู้ อาจจัดไว้เป็นชุดในกล่อง ของ กระเป๋า ชุดกิจกรรมอาจประกอบด้วย เนื้อหาสาระ คำสั่ง ใบงานในการทำกิจกรรม วัสดุอุปกรณ์

ระพีพัทธ์ โพธิ์ศรี (2549, หน้า 1) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม คือ สื่อการสอนที่ประกอบไปด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงปัญหาและความต้องการในการเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรม การเรียนรู้ และกิจกรรมการประเมินผลการเรียนรู้ที่นำมาบูรณาการเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ลาวรรณ โสมแพน (2550, หน้า 11) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสื่อการเรียนการสอนเป็นนวัตกรรมทางการศึกษามีลักษณะที่มีการจัดเป็นระบบมีขั้นตอนต่างๆ ที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ตามความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามขั้นตอนที่ระบุไว้เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีครูเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำช่วยเหลือเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จและบรรลุตามวัตถุประสงค์

ปวีณสุตา ร่มพยอม (2549, หน้า 38) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อประสมที่มีการนำวิธีการจัดระบบมาใช้ในการนำเสนอเนื้อหา วัตถุประสงค์ โดยอาศัยสื่อที่หลากหลายซึ่งทำหน้าที่ต่างๆ

เช่น ได้รับความสนใจ นำเสนอเนื้อหา ข้อเท็จจริง โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเองหรือเป็นกลุ่ม ตามขั้นตอนที่ระบุไว้และตามความสามารถและรูปแบบการเรียนรู้ของแต่ละคน โดยมีผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก คอยให้คำปรึกษาเมื่อผู้เรียนเกิดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรมในชุดกิจกรรมนั้นๆ

แคปเฟอร์ และแคปเฟอร์ (Kapfer and Kapfer, 1972, pp 3 – 10) ให้ความหมายว่า ชุดการเรียนรู้เป็นรูปแบบการสื่อสารระหว่างครูและผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยคำแนะนำ ที่ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้จนบรรลุพฤติกรรมที่เป็นผลทางการเรียนรู้ และเนื้อหาที่นำมา มาสร้างชุดการเรียนรู้

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมคือชุดการเรียนรู้หรือชุดการสอนนั่นเอง ซึ่งหมายถึง นวัตกรรมที่ครูเป็นผู้สร้าง ประกอบด้วยวัสดุอุปกรณ์ หลายชนิด และองค์ประกอบอื่น เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเองตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในชุดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพโดยพึ่งครูน้อยที่สุด ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างอิสระด้วยความสะดวกสบายตามความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการพึ่งพาตนเองในการศึกษาหาความรู้

4.2 ประเภทของชุดกิจกรรม

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงประเภทของชุดการสอน ชุดการเรียนรู้ ชุดการเรียนการสอน หรือชุดกิจกรรมไว้หลายท่าน ดังนี้

คณะกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ในคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ แบ่งประเภทของชุดการสอนไว้ดังนี้

1. ชุดการสอนแบบเรียนด้วยตนเอง หรือชุดสอนรายบุคคล ซึ่งประกอบด้วยบทเรียน โปรแกรม แบบประเมินผลและอุปกรณ์การเรียนรู้
2. ชุดการสอนแบบเรียนเป็นกลุ่มย่อย ซึ่งจัดประสบการณ์ต่างๆ ที่นักเรียนจะต้องประกอบกิจกรรมเป็นหมู่คณะตามบัตรคำสั่ง โดยจัดแบบศูนย์การเรียนรู้ชุดสอนประกอบการบรรยายของครู เป็นกล่อ่งกิจกรรมสำหรับช่วยครูในการสอนกลุ่มใหญ่ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่พร้อมๆ กันตามเวลาที่กำหนด

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2543) ได้แบ่งประเภทของชุดกิจกรรมเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมประกอบคำบรรยาย เป็นชุดกิจกรรมสำหรับผู้สอนที่ต้องการปูพื้นฐานให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ได้รู้และเข้าใจในเวลาเดียวกัน มุ่งในการขยายเนื้อหาสาระให้ชัดเจนขึ้นชุดกิจกรรมแบบนี้จะช่วยให้ผู้สอนลดการพูดให้น้อยลง และเป็นการใช้สื่อการสอนที่มีพร้อมอยู่ในชุดกิจกรรมในการเสนอเนื้อหามากขึ้น สื่อที่ใช้ อาจได้แก่ รูปภาพ แผนภูมิ หรือกิจกรรมที่กำหนดไว้ เป็นต้น

2. ชุดกิจกรรมแบบกลุ่มกิจกรรม เป็นชุดกิจกรรมสำหรับให้ผู้เรียนร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 5-7 คน โดยใช้สื่อการสอนที่บรรจุไว้ในชุดกิจกรรมแต่ละชุด มุ่งที่จะฝึกทักษะในเนื้อหาวิชาที่เรียนและผู้เรียนมีโอกาสดำเนินงานร่วมกัน ชุดกิจกรรมชนิดนี้มักจะใช้สอนในการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม เช่น การสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ เป็นต้น

3. ชุดกิจกรรมแบบรายบุคคลหรือชุดกิจกรรมตามเอกัตภาพ เป็นชุดกิจกรรมสำหรับเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล คือ ผู้เรียนจะต้องศึกษาหาความรู้ตามความสามารถและความสนใจของตนเอง อาจเรียนที่โรงเรียนหรือที่บ้านก็ได้ ส่วนมากมักจะมุ่งให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนเพิ่มเติมผู้เรียนสามารถจะประเมินผลการเรียนด้วยตนเองได้ด้วยชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมชนิดนี้อาจจะจัดในลักษณะของหน่วยการสอนส่วนย่อยหรือโมดูลก็ได้

ระพีพันธุ์ โพธิ์ศรี (2545) ได้แบ่งประเภทของชุดกิจกรรมได้ดังนี้

ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-study package) คือ ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนนำไปศึกษาดูด้วยตนเอง โดยไม่มีครูเป็นผู้สอน เช่น บทเรียนสำเร็จรูป ชุดการเรียนรู้แบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหรือชุดการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

ชุดการเรียนรู้การสอน คือ ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นโดยมีครูเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ เช่น ชุดฝึกอบรมหรือชุดการสอนต่างๆ

จากประเภทของชุดกิจกรรมที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมมีลักษณะอยู่ 2 ลักษณะ คือ ชุดกิจกรรมที่นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและชุดกิจกรรมที่ครูเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับนักเรียน

4.3 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมมีองค์ประกอบที่ต่างกันตามที่นักการศึกษา ได้กล่าวไว้ดังนี้

ฮุสตัน และคนอื่นๆ (วาสนา ชาวหา, 2533, หน้า 34 – 35; อ้างถึงใน Houston And others, 1972, pp. 10–15) กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดกิจกรรมได้ดังนี้

1. คำชี้แจง (prospectus) อธิบายถึงความสำคัญของจุดมุ่งหมาย ขอบข่ายของชุดกิจกรรมสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องรู้ก่อนเรียนและขอบข่ายของขอบข่ายการเรียนรู้ทั้งหมดในชุดกิจกรรม

2. จุดมุ่งหมาย (objectives) คือข้อความที่แจ่มชัดไม่กำกวมที่กำหนดว่าผู้เรียนจะประสบความสำเร็จอะไรบ้างหลังจากเรียนแล้ว

3. การประเมินผลเบื้องต้น (pre-assessment) มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนอยู่ในระดับใดในการเรียนการสอนนั้น และเพื่อดูว่าสัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหมาย

เพียงใด การประเมินผลเบื้องต้นนี้อาจอยู่ในรูปของการทดสอบแบบข้อเขียน ปากเปล่า การทำงาน ปฏิริยาตอบสนอง หรือคำถามง่ายๆ เพื่อให้รู้ถึงความต้องการและความสนใจ

4. การกำหนดกิจกรรม (enabling activities) คือการกำหนดแนวทางและวิธีเพื่อไปสู่จุดหมายที่ตั้งไว้ โดยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นด้วย

5. การประเมินผลขั้นสุดท้าย (post – assesment) เป็นข้อสอบเพื่อวัดผลหลังการเรียน
ทิตานันท์ มลิทอง (2543, หน้า 18) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. คู่มือสำหรับผู้สอนในการใช้ชุดกิจกรรม และสำหรับผู้เรียน
2. คำสั่ง เพื่อกำหนดแนวทางในการเรียน
3. เนื้อหาสาระ บทเรียนจะจัดอยู่ในรูปของสื่อต่างๆ เช่น สไลด์ เทปต่างๆ ฯลฯ
4. กิจกรรมการเรียน เป็นการกำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำรายงานหรือค้นคว้าต่อ

จากที่เรียนไปแล้ว

ทิตานันท์ มลิทอง (2550, หน้า 10-12) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

1. ชื่อกิจกรรม ประกอบด้วยหมายเลขกิจกรรม ชื่อของกิจกรรมและเนื้อหา
2. คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายหลักของกิจกรรม และลักษณะของการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย
3. จุดมุ่งหมาย เป็นส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมนั้น แนวคิดเป็นส่วนที่ระบุเนื้อหา หรือมโนทัศน์ของกิจกรรมนั้น ส่วนนี้ควรได้รับการย้ำและเน้นเป็นพิเศษ
4. สื่อ เป็นส่วนที่ระบุถึงวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรม เพื่อช่วยให้ครูทราบว่าจะต้องเตรียมอะไรบ้าง

5. เวลาที่ใช้ เป็นการระบุจำนวนเวลาโดยประมาณว่ากิจกรรมนั้นควรใช้เวลาเท่าใด
6. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม เป็นส่วนที่ระบุวิธีการดำเนินกิจกรรม เป็นขั้นตอนเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

7. ภาคผนวก ในส่วนนี้คือ ตัวอย่างวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม และข้อมูลอื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับครู รวมทั้งเฉลยแบบทดสอบ

บุญชม ศรีสะอาด (2541, หน้า 95) และบุญเกิด ควรหาเวช (2545, หน้า 95-96) กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดกิจกรรมไว้ดังนี้

1. คู่มือการใช้ชุดกิจกรรม เป็นคู่มือที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ใช้ชุดกิจกรรมศึกษาและปฏิบัติตามเพื่อบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ อาจประกอบด้วยแผนการสอน สิ่งให้ผู้สอนต้องเตรียมก่อนสอน บทบาทผู้เรียนและการจัดชั้นเรียน

2. บัตรงาน เป็นบัตรที่มีคำสั่งว่าจะให้ผู้เรียนปฏิบัติอย่างไรบ้าง โดยระบุกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนของการเรียน

3. แบบทดสอบวัดผลความก้าวหน้าของผู้เรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับตรวจสอบว่าหลังจากเรียนด้วยชุดกิจกรรมแล้วผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่

4. สื่อการเรียนต่างๆ เป็นสื่อสำหรับผู้เรียนได้ศึกษา มีหลายชนิดประกอบกัน อาจเป็นประเภท สิ่งพิมพ์ เช่น บทความ เนื้อหาเฉพาะเรื่อง จุลสาร บทเรียนโปรแกรม หรือประเภท สื่อทัศนอุปกรณ์ เช่น รูปภาพ แผนภูมิต่างๆ เทปบันทึกเสียง ฟิล์มสตริป สไลด์ของจริง เป็นต้น

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่าการสร้างชุดกิจกรรม ควรจะมีการวางแผนกำหนดเนื้อหา จุดมุ่งหมาย สื่อการเรียนการสอน เวลาที่ใช้ พร้อมทั้งมีการวัดและประเมินผลแล้วทำการทดลองใช้ เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง แล้วนำชุดกิจกรรมไปใช้สอนจริง

4.4 ประโยชน์ของชุดกิจกรรม

การใช้ชุดกิจกรรมในการสอน ย่อมทำให้มีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเพิ่มขึ้น บุญเกื้อ ควรหาเวช (2543, หน้า 110-111) ได้สรุปคุณค่าและประโยชน์ของชุดการสอนที่มีต่อการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้
2. ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครู ช่วยลดภาระของครูผู้สอน
3. ช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้รับความรู้แนวเดียวกัน
4. ช่วยให้ครูสามารถดำเนินการสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์ด้วยความมั่นใจ
5. ช่วยให้กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ
6. ช่วยให้ครูวัดผลเด็กได้ตามวัตถุประสงค์
7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่
8. ช่วยสร้างเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
9. ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักเคารพ นับถือ ความคิดเห็นของผู้อื่น

สมจิต สวธนไพบุลย์และคณะ (2546, หน้า 35) ได้กล่าวถึงข้อดีของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนได้เรียนด้วยตนเองตามอัธยาศัย และตามความสามารถ
2. ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครู
3. ใช้สอนซ่อมเสริมให้แก่ นักเรียนที่ยังเรียนไม่ทัน
4. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่าน

5. ช่วยให้เกิดความเบื่อหน่ายจากการเรียนที่ครูต้องทบทวนซ้ำซาก
6. สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่จำเป็นต้องเรียนพร้อมกัน
7. นักเรียนตอบผิดไม่มีผู้เยาะเย้ย
8. นักเรียนไม่ต้องคอยฟังการสอนของครู
9. ช่วยลดภาระของครูในการสอน
10. ช่วยประหยัดรายจ่ายอุปกรณ์ที่มีนักเรียนจำนวนมาก
11. ผู้เรียนจะเรียนเมื่อไหร่ก็ได้ ไม่ต้องคอยฟังผู้สอน
12. การเรียนไม่จำกัดเวลาและสถานที่
13. ส่งเสริมความรับผิดชอบของผู้เรียน

ธงชัย ต้นทัพไทย (2548, หน้า 15) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมว่าเป็นสื่อการสอนที่มีคุณภาพเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้สอนและส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีโอกาสฝึกปฏิบัติ และแสดงความคิดอย่างสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ตามศักยภาพของแต่ละบุคคลได้อย่างเต็มความสามารถ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะสมบูรณ์ทั้งด้านความรู้ เป็นคนดี และมีความสุข เสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตรกับผู้อื่น

สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมมีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนทุกระดับถือได้ว่าเป็นนวัตกรรมการสอนที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายและเป็นสื่อที่มีความเหมาะสมช่วยสร้างความสนใจ รวมทั้งช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถของแต่ละคน ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการแสวงหาความรู้ไม่เบื่อหน่ายในการเรียน มีส่วนร่วมในการเรียน และสร้างความมั่นใจให้แก่ครูเพราะชุดกิจกรรมมีการจัดระบบการใช้สื่อผลิตสื่อและกิจกรรมการเรียนรู้รวมทั้งมีข้อเสนอแนะ การใช้สำหรับครู ทำให้ครูมีความพร้อมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนอย่างแท้จริง

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

ทัศนีย์ เทศด้อม (2552, หน้า 36) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านหัวขัว โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนชุมชนบ้านหัวขัว ปีการศึกษา 2552 จำนวน 20 คน เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบฝึก

ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 เล่ม

2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก ดำเนินการทดลองโดยให้กลุ่มตัวอย่างทดสอบก่อนเรียน แล้วจึงให้เรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป เมื่อเรียนจบแล้วให้นักเรียนทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้วจึงนำผลไปวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐานสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที (t-test) ผลการวิจัย พบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.60/86.83 2) นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ .01

พาริตินา สุมาลี (2553, หน้า 80) ได้ศึกษาผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ต่อความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยกึ่งการทดลอง โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 37 คน โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 40 (บ้านควนโพธิ์) อำเภอเมือง จังหวัดสตูล การทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองสอนนักเรียนด้วยตนเอง โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบการทดลองกลุ่มเดียว (One Group Pre-test Post – test Design) และมีการทดสอบวัดความคงทนของความรู้ด้านการอ่านและเขียน หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองไปแล้ว 6 สัปดาห์ โดยมีผลดังนี้ 1) ความสามารถด้านการอ่านและเขียนมีความแตกต่างกันโดยนักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่าด้านการเขียน ทักษะการอ่านระดับคำเป็นทักษะที่นักเรียนทำได้ดีที่สุด ในขณะที่ความสามารถด้านการเขียนทั้งการเขียนระดับคำและประโยคนั้นนักเรียนได้คะแนนระดับต่ำในระดับที่ใกล้เคียงกัน 2) คะแนนความคงทนทั้งด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนหลังการทดลองนั้นลดลงจากคะแนนสอบหลังเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยความแตกต่างอยู่ในระดับกลาง (0.43) 3) อุปสรรคและปัญหาในการเรียนการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ คือ นักเรียนขาดความรู้พื้นฐานด้านตัวอักษร และด้านเสียงของตัวอักษร นอกจากนี้ยังพบว่าลักษณะของภาษาอังกฤษ และเวลาที่จำกัดเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ 4) ปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมการอ่านระดับคำที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการรู้จำคำมากที่สุด คือ กิจกรรมการค้นหาคำศัพท์ (word search) และการฝึกอ่านคำศัพท์จากบัตรภาพคำศัพท์ ส่วนกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษนั้น ได้แก่ กิจกรรมการเขียนคำศัพท์บนอากาศหรือบนฝ่ามือ 5) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการอ่านภาษาอาหรับที่ได้รับจากการเรียนนอกเวลากับการเรียนภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์

โดยภาพรวมพบว่านักเรียนนั้นยังไม่สามารถถ่ายโอนความรู้จากการอ่านภาษาอาหรับ ซึ่งเป็นการอ่านแบบฟอนิกส์มาช่วยในการอ่านภาษาอังกฤษ หากไม่ได้รับการสอนและชี้แนะอย่างชัดเจนจากครูผู้สอน

ธาริณี อุณาพรหม (2554, หน้า 186) ได้ทำการศึกษาการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การสอนแบบฟอนิกส์ผสมผสานการสอนภาษาแบบองค์รวมกับการสอนตามคู่มือครู ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนอนุบาลสุริยาอุทัยพิมาย จำนวน 189 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 37 คน แล้วจับฉลากเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษตามการสอนแบบฟอนิกส์ผสมผสานการสอนภาษาแบบองค์รวม 2) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู 3) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 4) แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีชนิดทางเดียวคำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Version 16.0 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบฟอนิกส์ผสมผสานการสอนภาษาแบบองค์รวมมีทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยใช้หลักการสอนแบบฟอนิกส์ผสมผสาน การสอนภาษาแบบองค์รวมกับการสอนตามคู่มือครู

แสงวิไล จารูวาที (2554, หน้า 94) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาและประเมินการใช้โปรแกรมการให้ความรู้ผู้ปกครองไทย ในการส่งเสริมทักษะทางการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยด้วยการสอนภาษาแบบฟอนิกส์ โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์สามัคคี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ ผู้ปกครองชาวไทยของเด็กปฐมวัยอายุ 5-6 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น Year 1 โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์สามัคคี ปีการศึกษา 2553 จำนวน 11 คน โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ผู้ปกครองได้รับความรู้เกี่ยวกับการสอนภาษาแบบฟอนิกส์ผ่านการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อดำเนินกิจกรรมส่งเสริมตามโปรแกรมการส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบฟอนิกส์ที่บ้าน สัปดาห์ละ 1 กิจกรรม อย่างน้อย 3 ครั้งต่อสัปดาห์ มี 5 กิจกรรม

เป็นเวลาทั้งสิ้น 5 สัปดาห์ ผู้วิจัยทำการประเมินโปรแกรมด้วยแบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์สำหรับเด็กปฐมวัย และแบบสัมภาษณ์ประเมินการใช้โปรแกรมของผู้ปกครองชาวไทย ผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ เนื่องจากเป็นเรื่องที่สนใจ ผู้ปกครองเรียนรู้ทักษะใหม่และได้รับความมั่นใจในการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมตามโปรแกรม ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในการนำโปรแกรมไปใช้ถึงแม้ว่าประสบปัญหาอยู่บ้าง ปัญหาที่พบเกิดขึ้นจากตัวผู้ปกครอง จากความพร้อมของเด็ก และสภาพแวดล้อมในการทำกิจกรรม ผลจากการเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ของเด็กปฐมวัย พบว่าหลังการเข้าร่วมโปรแกรม ความสามารถทางภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ของเด็กปฐมวัยที่เข้าร่วมโปรแกรมสูงขึ้นกว่าก่อนการเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ธีรภรณ์ พลวยเล็ก (2555, หน้า 53-54) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ทั้งนักเรียนโปรแกรมปกติ จำนวน 53 คน และนักเรียนหลักสูตร Mini English Program จำนวน 7 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบเพื่อศึกษาเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาในการออกเสียงและเรียงคะแนนจากมากไปน้อยและเลือกนักเรียนที่มีคะแนนจากแบบทดสอบ 30 ลำดับสุดท้ายเป็นกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 30 คนผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ดังนี้ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบค่าที (t-test) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้ 1) จากการศึกษาเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาในการออกเสียงพบว่านักเรียน ร้อยละ 59.68 มีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาเป็นรายเสียงพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีเป็นปัญหาในการออกเสียงกลุ่มเสียงเสียดแทรก (Fricatives) ได้แก่เสียง [-θ], [-ð] และ [-z] คิดเป็นร้อยละ 100.00, 100.00 และ 96.67 รองลงมาคือกลุ่มเสียงข้างลิ้น (Lateral) ได้แก่ เสียง [-l] คิดเป็นร้อยละ 93.33 และกลุ่มเสียงกระดกลิ้น (Tap or Flap) ได้แก่เสียง [-r] คิดเป็นร้อยละ 86.67 ตามลำดับ 2) จากการใช้ชุดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษผลการพัฒนาพบว่านักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะท้ายคำได้ถูกต้องหลังจากการใช้ชุดการเรียนรู้ โดยคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหลังใช้ชุดการเรียนรู้เท่ากับ 44.77 เมื่อพิจารณา

เป็นรายกลุ่มเสียงพบว่านักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะท้ายคำได้ถูกต้องในแต่ละกลุ่มเสียง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ กลุ่มเสียงเสียดแทรก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.37 กลุ่มเสียง กระทบลิ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.80 และกลุ่มเสียงข้างลิ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.60 3) จากการเปรียบเทียบคะแนนโดยรวมก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า คะแนนของแบบทดสอบหลังเรียน ($\bar{X} = 44.77$) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 1.67$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุชาติ อินมี (2556, หน้า 83) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดธงชัยธรรมจักร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 40 คน โดยเลือกแบบเจาะจง ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ แบบวัดความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความสามารถในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองด้วยการทดสอบที ผลการวิจัย พบว่า 1) สื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ สำหรับฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 78.17/76.75 2) ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังได้รับการฝึกทักษะด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียง สูงกว่าก่อนได้รับการฝึก 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ อยู่ในระดับมากโดยเฉพาะในด้านภาพประกอบมีสีสันสวยงามน่าสนใจ และมีจำนวนคำศัพท์แต่ละชุดเหมาะสม การวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาสื่อการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษแบบโฟนิกส์ในรูปแบบโปสเตอร์ช่วยให้นักเรียนฝึกออกเสียงให้ดีขึ้น จึงเป็นแบบอย่างในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนในทักษะอื่นต่อไป

วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์ (2557, หน้า 869) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยาลัย ที่กำลังศึกษาวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อ 15201(อังกฤษเพิ่มเติม) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 35 คน ระยะเวลาในการทดลอง 3 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้

ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง 2) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ 3) ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติทักษะฟังและพูดของวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 5) แบบประเมินการฟัง 6) แบบประเมินการพูด และ 7) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมนี้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าเฉลี่ยค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีประสิทธิผลและคะแนนพัฒนาการทางการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูด มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนดคือ 90.27/94.95 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 18.94 คิดเป็นร้อยละ 61.71 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 28.49 คิดเป็นร้อยละ 94.95 โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับร้อยละ 33.24 3) ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่านักเรียนมีความพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\mu = 4.96, \sigma = 0.14$)

จิราภรณ์ เสืออินทร์ (2558, หน้า 84) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโฟนิกส์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง จำนวน 70 คน มีความสามารถเท่าเทียมกัน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนโฟนิกส์ แบบประเมินคุณภาพ การสอนโฟนิกส์ แบบทดสอบการสอนแบบโฟนิกส์และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการสอนแบบโฟนิกส์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที่ผลการวิจัยพบว่า 1) การสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39 2) นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 8.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.22 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 14.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.42 3) ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนแบบโฟนิกส์อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 2.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.12

มาลินี พุ่มมาลัย (2558, หน้า 95) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ (Phonics) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีโฟนิกส์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การสะกดคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีโฟนิกส์ 3) ศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีโฟนิกส์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนสหวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 22 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีโฟนิกส์ จำนวน 6 หน่วยการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ และแบบ ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ค่าดัชนีความ สอดคล้อง ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น และสถิติทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระ ผลการศึกษา พบว่า 1) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ (Phonics) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.50/81.22 เป็นไปตาม เกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ความสามารถในการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีโฟนิกส์ (Phonics) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การสะกด คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ (Phonics) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับ มากที่สุด

สรียาภรณ์ นนทะปะ (2558, หน้า 95) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านออก เสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ (Phonics) โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านน้ำแคม อำเภอท่าลี่ จังหวัดเลย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนบ้านน้ำแคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 40 คน และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากมีนักเรียนร้อยละ 90 ของนักเรียนทั้งชั้นเรียนอ่านออกเสียงสะกดคำไม่ได้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ

ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ □) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าทดสอบที (t – test) แบบ Dependent กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระแก่กัน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการบรรยายเนื้อหาผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ (2) แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 ร้อยละ 80/ 80 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ (3) จากผลการสังเกตพบว่า มีปัญหาอุปสรรคมากมาย อันเนื่องมาจากนักเรียนส่วนมากเป็นกลุ่มปานกลางและอ่อนที่มีปัจจัยอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ความรู้พื้นฐาน ระดับสติปัญญาความไม่รู้ไม่เรียน และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นครูต้องใช้เวลาเพิ่มเติมในการสอนซ่อมเสริมนักเรียนรายบุคคล นอกจากนี้นักเรียนส่วนมากยังขาดทักษะการออกเสียงพยัญชนะบางเสียงที่ไม่มีหรือแตกต่างจากภาษาไทย และการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำ เนื่องจากความเคยชินในการใช้ภาษาแม่ ผู้วิจัยจึงเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนให้ดีขึ้น

จิรวรรณ ชัยอารีย์เลิศ (2559, หน้า 68) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ โดยการฝึกประสมคำด้วยเสียงของพยัญชนะ (Phonics) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วัดดูประสงคของการวิจัย คือ การพัฒนาและเพิ่มเติมทักษะการอ่านทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ โดยการฝึกประสมคำด้วยเสียงของพยัญชนะ (Phonics) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 1 คน และ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4 จำนวน 1 คน โรงเรียนสาธิต “พิบูลบาเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ซึ่งเป็นนักเรียนที่ยังขาดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และสมัครใจเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1. แบบฝึกสะกดคำที่ใช้แต่ละสัปดาห์ 2. ใบบันทึกคะแนนก่อนและหลังบทเรียน 3. ใบบันทึกระหว่างการวิจัย 4. เกณฑ์การอ่านผลการวิจัยพบว่า เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ โดยการฝึกประสมคำด้วยเสียงของพยัญชนะ (Phonics) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งมีนักเรียนเข้าร่วมจำนวน 2 คน ในขั้นต้นก่อนนักเรียนทั้งจะได้รับฝึกประสมคำด้วยเสียงของพยัญชนะ (Phonics) พบว่านักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/4 มีคะแนนก่อนเรียน ร้อยละ 35.83 และนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 มีคะแนนก่อนเรียน 43.33 ซึ่งอยู่ในระดับไม่ผ่านเกณฑ์ แต่เมื่อนักเรียนทั้งสองคนได้เข้าร่วมการฝึกประสมคำด้วยเสียงของพยัญชนะ (Phonics) พบว่า นักเรียนชายชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2/4 มีคะแนนก่อนเรียน ร้อยละ 75 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก และนักเรียนหญิงชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 2/1 มีคะแนนก่อนเรียน 80.33 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ยอดเยี่ยมตามตารางเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนทั้งมีทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษดีขึ้น

ฉวีวรรณ ธรรมแสง (2560, หน้า 78) ได้ทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคโฟนิกส์ประกอบกับการใช้สื่อ Phonics spider map posters เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนเทศบาลบ้านสามเหลี่ยม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 38 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการพัฒนารูปแบบวิธีการสอนด้วยเทคนิคโฟนิกส์ประกอบด้วยสื่อ Phonics Spider map posters เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.58/82.19 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (80/80) 2) ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคโฟนิกส์ประกอบกับการใช้สื่อ Phonics spider map posters เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กับหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคโฟนิกส์ประกอบกับการใช้สื่อ Phonics spider map posters เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39

บุญสม ทับสาย (2560, หน้า 276-277) ได้ทำการศึกษาการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ และ 2) นำเสนอกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ที่ทดลองใช้สำหรับนักเรียนประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนวัดใหม่ห้วยลึก จังหวัดนครปฐม จำนวน 42 คน และโรงเรียนวัดอริยวงศาราม จังหวัดราชบุรี จำนวน 66 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ และ 2) แบบทดสอบการอ่าน และสะกดคำภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบที ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการอ่านและสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 หลังการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้พบว่า หลังการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ส่วนใหญ่มี

ความสามารถในการอ่านและสะกดคำอยู่ในระดับที่สูงขึ้น 2) กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ที่ทดลองใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การรับรู้หน่วยเสียง 2) การทำความเข้าใจความสัมพันธ์ของตัวอักษรกับหน่วยเสียง 3) การผสมหน่วยเสียง 4) การทำความเข้าใจความหมายของคำ 5) การแยกหน่วยเสียงในคำ 6) การฝึกสะกดคำ และ 7) การเขียนคำตามคำบอก

ณัฐพล สุริยมณฑล (2561, หน้า 117) ได้ทำการศึกษาการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ 2) ศึกษาความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแม่ละนา อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ11101) ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 7 แผน แต่ละแผนใช้เวลา 3 คาบ คาบละ 60 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินการออกเสียงภาษาอังกฤษและแบบทดสอบความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ในระดับดีเยี่ยมหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ 2) นักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ในระดับดีเยี่ยมหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์

ปริญญา ผสมทรัพย์ (2561, หน้า 117) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ โดยการฝึกประสมคำด้วยเสียงสระ (Phonics) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จุดประสงค์ของการวิจัย ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาผลการพัฒนาการทักษะอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกสะกดคำที่ใช้แต่ละสัปดาห์ 2) ใบบันทึกคะแนนก่อนและหลังบทเรียน 3) ใบบันทึกระหว่างการวิจัย 4) เกณฑ์การอ่าน ผลการวิจัยพบว่า เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ โดยการฝึกประสมคำ ด้วยเสียงของพยัญชนะ (Phonics) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีนักเรียนเข้าร่วมจำนวน 5 คน ในขั้นต้นก่อนนักเรียนทั้งจะได้การฝึกประสมคำด้วยเสียงของพยัญชนะ (Phonics) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 มีคะแนน

ก่อนเรียน ร้อยละ 31.60 ซึ่งอยู่ในระดับไม่ผ่านเกณฑ์ แต่เมื่อนักเรียนทั้ง ห้าคนได้เข้าร่วมการฝึก ประสมคำด้วยเสียงของพยัญชนะ (Phonics) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 มีคะแนนหลัง เรียน ร้อยละ 92.80 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ยอดเยี่ยมตามตารางเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียน ทั้งมีทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษดีขึ้น

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Jeanne S. Chall (1985) ได้ทำการวิจัย เรื่อง Improving Reading Instruction Research กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนที่ได้รับการออกเสียงแบบ Phonics สามารถมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางด้านการอ่านและเขียนสูง

Ooi and Kim-Seoh (1996, pp 129-140) ศึกษาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษโดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนันทยาง ประเทศสิงคโปร์ จำนวน 110 คน เป็นผู้เรียนที่เป็นเจ้าของภาษา 20 คน ไม่ใช่เจ้าของภาษา 90 คน แบ่งตัวอย่าง ออกเป็น 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีความสามารถในการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัยคือ บทเรียนที่มีการคละคำ จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 50 ข้อ ผลการทดลองพบว่าผู้เรียนที่เป็น เจ้าของภาษาและมีความสามารถในการเรียนสูงสามารถใช้คำที่เป็นรูปศัพท์เดิมได้มากกว่า สำหรับ ผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลางและต่ำ พบว่าผู้เรียนไม่สามารถแยกคำที่มีความหมายอยู่ใน กลุ่มคำเดียวกันได้ นอกจากนั้นผู้เรียนยังไม่สามารถใช้คำที่ปรากฏร่วมกัน และมีความรู้เกี่ยวกับ รากคำของคำศัพท์น้อย

Luafer and Shmueli (1997, pp 104-118) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การจำคำศัพท์ ใหม่ระยะสั้น-ยาว และเทคนิคการสอน รวมทั้งการนำเสนอคำศัพท์ต่างๆ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายที่ใช้ภาษาฮีบรูว์ เป็นภาษาแม่ โดยใช้วิธีสอน 4 วิธีคือ คำศัพท์โดด คำศัพท์ ในประโยค คำศัพท์ในประโยคแต่ไม่มีตัวชี้แนะและคำศัพท์ในบทอ่านที่มีตัวชี้แนะ ผลการทดลอง พบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างวิธีการสอนทั้ง 4 วิธี วิธีที่ให้ผลดีที่สุด คือ การสอนโดยใช้คำศัพท์ โดด และคำศัพท์ในประโยค ส่วนในกลุ่มควบคุมพบว่าเป็นวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด ส่วน ผลการจำคำศัพท์จากการสอนด้วยการแปลเป็นภาษาแม่และเป็นภาษาเป้าหมายพบว่า การแปล คำศัพท์เป็นภาษาแม่ทำให้มีความจำคำศัพท์ระยะสั้นและระยะยาวได้ดีกว่าการแปลเป็น ภาษาเป้าหมาย และพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนและการแปลคำศัพท์จากอภิวานศัพท์ใน การจำคำศัพท์นั้นทั้งระยะสั้นและระยะยาว แสดงให้เห็นว่าไม่มีวิธีสอนใดที่ดีกว่ากัน

Groff, (2002) ได้ทำการศึกษา นักเรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงเกรด 3 ต้องเรียน PA & Phonics เพื่อวางพื้นฐานในการอ่านเรื่อง พบว่า ถ้าเอาห้องเรียนสองห้องที่ผู้เรียนมีคุณสมบัติ เหมือนกัน ห้องหนึ่งสอนอ่านด้วยระบบโฟนิคส์ อีกห้องหนึ่งยังคงสอนอ่านแบบ whole language

ในตลอดปีการศึกษา ผลปรากฏว่าห้องเรียนที่ใช้การสอนภาษาอังกฤษด้วยระบบโฟนิกส์จะมีผลสัมฤทธิ์ที่ชนะห้องเรียนที่สอนด้วยวิธีอ่านเป็นคำในทุกเรื่องเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ

Marilyn Adams (2002) ได้ศึกษางานวิจัยทางการอ่านระบุว่าการสอนโฟนิกส์ กับนักเรียนชั้นอนุบาลถึงเกรด 3 ที่เป็นระบบช่วยทำให้ผู้เรียนรับรู้คำ (word recognition) ได้ดีกว่าและสะกดคำ (spelling) ได้เก่งกว่าผู้เรียนที่ถูกสอนด้วยวิธีอ่านเป็นคำ

Chen (2003, pp 64 – 66) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกหัดของครูและการสอนในชั้นก่อนอ่านที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษโดยสร้างความสนใจ สร้างพื้นฐานความรู้ทำให้ทราบเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนและประสบการณ์ก่อนการทำงาน ในการศึกษาครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต บทเรียนจากเทป การสัมภาษณ์ และการอ่าน ผลการวิจัยพบว่าครูสร้างความสนใจและการสร้างความรู้และสร้างความรู้ในชั้นก่อนอ่านโดยการเรียงลำดับก่อนหลัง ซึ่งเชื่อมโยงระหว่างหนังสือและประสบการณ์ของผู้เรียน การใช้แบบฝึกก่อนการอ่าน โดยการตั้งวัตถุประสงค์ของการให้นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเข้ามามากยิ่งขึ้นและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านดีขึ้น จากงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า ถ้าครูสร้างหรือพัฒนาสื่อประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ก็จะช่วยให้ครูสามารถพัฒนาผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดีกว่าการสอนตามแบบปกติ อันจะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้านได้ดีขึ้นด้วย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปว่า การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานสำคัญที่สามารถส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษต่อไปได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาที่ปรากฏในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้วิจัย และได้นำมาวิเคราะห์หาทางเลือกในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านทุ่งสงบ ตำบลไผ่เขียว อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ประกอบกับงานวิจัยที่ปรากฏ ผู้วิจัยจึงพัฒนาชุดกิจกรรมขึ้นมา 1 ชุด แล้วนำไปทดสอบเพื่อหาประสิทธิผลก่อนนำมาใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้รายงานเพื่อศึกษาผลความก้าวหน้าในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีสาระสำคัญ ในส่วนของการดำเนินการวิจัยอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และได้นำไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติต่อไป ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาและหาค่าดัชนีประสิทธิผลต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาและหาค่าดัชนีประสิทธิผลต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การวิจัยในขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยทำการศึกษาและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อไปทดลอง (Try out) หาดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาและศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ

แหล่งข้อมูล

ในการการพัฒนาและหาดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ กำหนดแหล่งข้อมูล คือ ผู้เชี่ยวชาญและนักเรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญ

1.1 เป็นอาจารย์สาขานวัตกรรมและคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญด้านการสอนคอมพิวเตอร์ จำนวน 1 ท่าน

1.2 เป็นศึกษานิเทศก์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีประสบการณ์และมีความเชี่ยวชาญด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ท่าน

1.3 เป็นครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 ท่าน

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนในกลุ่มอำเภอสว่างอารมณ์กลุ่มที่ 1 อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ได้แก่ โรงเรียนบ้านทุ่งมน จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นตอนที่ 1 ประกอบด้วย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2. แบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)

วิธีการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. ศึกษาความหมาย ประเภทและองค์ประกอบที่สำคัญของการสร้างชุดกิจกรรม

2. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์

โดยขั้นตอนการสอนด้วยวิธี Phonics ต้องเริ่มจากการเรียนพื้นฐานตั้งแต่การรู้จักการแยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษ 42 หน่วยเสียง สามารถเชื่อมหน่วยเสียงกับตัวอักษร นำมา

พัฒนาเป็นคำศัพท์ เพื่อนำไปสู่การอ่านและพูดให้คล่อง จนสามารถอ่านบทอ่านได้เข้าใจ ซึ่งจะถ่ายทอดด้วยวิธีการเขียนภาษาอังกฤษ และนำไปสู่การอ่านออกเขียนได้ตามเกณฑ์ต่อไป

3. ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หนังสือเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา ตัวชี้วัด ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และ

แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ป. 1/1 ปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆ ที่ฟัง

ตัวชี้วัด ป. 1/2 ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงและสะกดคำง่ายๆ ถูกต้องตาม

หลักการอ่าน

4. ศึกษาโครงสร้างรายวิชาของหลักสูตรสถานศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งนำมาออกแบบชุดกิจกรรมทั้งหมด 1 ชุด คือ ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 ชั่วโมง ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 พยัญชนะต้น

ตอนที่ 2 สระ

ตอนที่ 3 การผสมคำ

และจัดทำหน่วยการเรียนรู้ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และกำหนดขอบข่ายของการนำเสนอเนื้อหา

ขั้นที่ 2 พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1. ศึกษาข้อมูล สังเคราะห์องค์ประกอบชุดกิจกรรมจากการศึกษาแนวคิดของ สุต ตันและคนอื่นๆ (วาสนา ขาวหา, 2533, หน้า 34 – 35; อ้างถึงใน Houston and others, 1972, pp. 10-15), กิดานันท์ มลิทอง (2543, หน้า 18), ทิศนา ขัมมณี (2550, หน้า 10-12), บุญชม ศรีสะอาด (2541, หน้า 95) และบุญเกื้อ ควรหาเวช (2545, หน้า 95-96) โดยชุดกิจกรรมทั้งหมด 1 ชุด คือ ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 ชั่วโมง ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 พยัญชนะต้น

ตอนที่ 2 สระ

ตอนที่ 3 การผสมคำ

2. การพัฒนาชุดกิจกรรมพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย คำชี้แจง สำหรับนักเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้ แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ ก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อ ใ้ความรู้ กิจกรรม แบบฝึก แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ และบรรณานุกรม จากการศึกษาองค์ประกอบของชุดกิจกรรม ผู้วิจัยได้กำหนดองค์ประกอบของชุดกิจกรรมที่ผ่านการสังเคราะห์ คือ

1. คู่มือการใช้ชุดกิจกรรม

1.1 ชื่อชุดกิจกรรม คือ หัวข้อเรื่องที่ใช้สอนในชุดกิจกรรมนั้นๆ ประกอบไปด้วย ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 พยัญชนะต้น

ตอนที่ 2 สระ

ตอนที่ 3 การผสมคำ

1.2 คำชี้แจงในการใช้ชุดกิจกรรม (สำหรับครูผู้สอน) คือ ส่วนที่บอกเกี่ยวกับ ส่วนประกอบของชุดกิจกรรม จำนวนเวลาที่ใช้ชุดกิจกรรม

1.3 แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อ

1.4 จุดประสงค์ คือ เป้าหมายของการเรียนรู้ที่เป็นภาระงานและพฤติกรรมที่ ผู้เรียนแสดงออกจากการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม

1.5 ใ้ความรู้ คือ เอกสารเนื้อหาที่ครูเรียบเรียง เกร็ดความรู้ของเรื่องที่ศึกษา จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง

1.6 กิจกรรม คือ เอกสารภาระงานนักเรียนต้องปฏิบัติด้วยตนเอง

1.7 แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ

1.8 เฉลยแนวคำตอบ คือ คำตอบหรือแนวทางการตอบคำถามที่ถูกต้องของ แบบทดสอบ และใบงานในชุดกิจกรรม

1.9 บรรณานุกรม คือ บัญชีรายชื่อหนังสือที่ใช้ประกอบการค้นคว้า

1.10 ภาคผนวก ประกอบด้วยเฉลยกิจกรรม

2. แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการเตรียมการสอนที่กำหนดกิจกรรมเป็นขั้นตอนประกอบไปด้วย 11 องค์ประกอบ ได้แก่

2.1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2.2 สาระสำคัญ

2.3 สาระการเรียนรู้

2.4 จุดประสงค์การเรียนรู้

2.5 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

2.6 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

2.7 กระบวนการจัดการเรียนรู้

2.8 สื่อการเรียนรู้

2.9 การวัดผลและประเมินผล

2.10 วิธีการ

2.11 เครื่องมือ

3. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์

3.1 คำชี้แจงในการใช้ชุดกิจกรรม (สำหรับนักเรียน) คือ ส่วนที่อธิบายเกี่ยวกับบทบาทผู้เรียนในการปฏิบัติกิจกรรม

3.2 จุดประสงค์ คือ เป้าหมายของการเรียนรู้ที่เป็นภาระงานและพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออกจากการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม

3.3 แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ ก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อ

3.4 ใบความรู้ คือ เอกสารเนื้อหาที่ครูเรียบเรียง เกร็ดความรู้ของเรื่องที่ศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง

3.5 กิจกรรม คือ เอกสารภาระงานนักเรียนต้องปฏิบัติด้วยตนเอง

3.6 แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ หลังเรียน จำนวน 20 ข้อ

3.7 บรรณานุกรม คือ บัญชีรายชื่อหนังสือที่ใช้ประกอบการค้นคว้า

3. นำชุดกิจกรรมเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบแก้ไขส่วนที่บกพร่องแล้วปรับปรุงแก้ไข

4. นำชุดกิจกรรมมาปรับปรุงในส่วนที่บกพร่อง

5. เสนอชุดกิจกรรมที่ปรับปรุงแก้ไข นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

6. นำชุดกิจกรรมที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในกลุ่มอำเภอสว่างอารมณ์กลุ่มที่ 1 อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ได้แก่ โรงเรียนบ้านทุ่งมน จำนวน 30 คน เพื่อการหาดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรม ซึ่งค่าเท่ากับ 0.6771 แสดงว่านักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นจากคะแนนทดสอบก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 67.71

7. จัดพิมพ์ชุดกิจกรรมเป็นรูปเล่มสมบูรณ์ และจัดทำเป็นชุดเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ขั้นที่ 3 สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องมือแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2. กำหนดประเด็นเนื้อหาและโครงสร้างของแบบประเมินความเหมาะสม โดยมีประเด็นที่ต้องการศึกษาดังนี้

- 2.1 ด้านคำชี้แจงสำหรับครู
- 2.2 ด้านคำชี้แจงสำหรับผู้เรียน
- 2.3 ด้านแผนการจัดการเรียนรู้
- 2.4 ด้านชุดกิจกรรม
- 2.5 ด้านสื่อการเรียนรู้
- 2.6 ด้านการประเมินผล

3. สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรม ซึ่งมีลักษณะการให้คะแนนแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามวิธีของลิเคอร์ท โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่านมีความเหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่านมีความเหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่านมีความเหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่านมีความเหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

การแปลผลของแบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมเป็นรายชื่อ โดยถือเกณฑ์ในการแปลความของคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

4.50 – 5.00 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก

2.50 – 3.49 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง มีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. นำเสนอแบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรม ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบแก้ไขส่วนที่บกพร่องแล้วปรับปรุงแก้ไข

5. เสนอแบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรม ที่ปรับปรุงแก้ไข นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ความสอดคล้องของคำถามและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้

6. จัดทำแบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรม เพื่อนำไปใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ด้าน

ขั้นที่ 4 สร้างแบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ

1. ศึกษาบัญชีคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 155 คำตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แล้วเลือกคำมาใช้ 20 คำ ดังนี้ 1) Hen 2) Pen 3) Red 4) Big 5) Milk 6) Win 7) Cut 8) Bus 9) Fun 10) Book 11) Moon 12) Zoo 13) Corn 14) Fork 15) Sport 16) Ten 17) Yes 18) Pig 19) In 20) Sun

2. เขียนนิยามเชิงปฏิบัติการของทักษะการอ่านและสะกดคำด้วยวิธีโฟนิกส์ที่สรุปได้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการสะกดคำศัพท์ด้วยวิธีโฟนิกส์ (Phonics) หมายถึง การออกเสียงตามหน่วยคำเสียงหรือโครงสร้างพยางค์ ประกอบด้วย พยัญชนะต้น สระ และพยัญชนะสะกด ในกรณีที่มีตัวสะกด ซึ่งจะเริ่มจากพยัญชนะต้นตัวเดียวๆ ถึงสองตัวคู่ และสระเดี่ยวๆ ถึงสระผสม และตัวสะกดเดี่ยวถึงตัวสะกดผสม

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เนื้อหา สาระสำคัญ และจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ คือ พยัญชนะต้น สระ และการผสมคำ จุดประสงค์การเรียนรู้ คือ อ่านออกเสียงและสะกดคำให้ถูกต้อง

4. ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินแบบอิงเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 56 - 98)

5. สร้างแบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ

6. นำแบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจพิจารณาถึงความเห็นว่า ข้อสอบแต่ละข้อครอบคลุมเนื้อหาตามหลักสูตร และจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้องก็นำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็น ไว้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 35 - 63) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- + 1 แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

นำแบบประเมินทักษะแต่ละข้อมาหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item - Objective Congruence) ถ้าดัชนีความสอดคล้องมีค่า ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป แสดงว่ามีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อสอบ

จากการคำนวณพบว่า แบบประเมินมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.33 - 1.00 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นว่าแบบประเมินที่สร้างขึ้นนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ไม่ครบทุกข้อ ข้อที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 คือ ข้อที่ 2, 6, 7, 10, 11, 13, 14, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 27, 30, 34, 36, 38, 39, 40 จำนวน 20 ข้อ จึงตัดออก นำข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป คือ ข้อที่ 1, 3, 4, 5, 8, 9, 12, 15, 16, 17, 22, 25, 26, 28, 29, 31, 32, 33, 35, 37 นำไปใช้ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

7. โดยมีเกณฑ์การตัดสินการนำคะแนนการอ่านมาแปลผลเพื่อประเมินความสามารถในการอ่านคำศัพท์ 1 คำ คิดเป็นคะแนน 3 คะแนน (พยัญชนะต้น สระ และการผสมคำ)

ตาราง 3 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนการอ่านและสะกดคำ

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	3	2	1	0
ความสามารถใน การอ่านคำและ สะกดคำ	อ่านและสะกดคำ ถูกต้องทั้งหมด (พยัญชนะต้น สระ และการผสม คำ)	อ่านและสะกดคำ ถูกต้อง 2 ชนิด (พยัญชนะต้น สระ และการผสมคำ)	อ่านและสะกดคำ ถูกต้อง 1 ชนิด (พยัญชนะต้น สระ และการผสมคำ)	อ่านและสะกดคำ ไม่ถูกต้องทั้งหมด (พยัญชนะต้น สระ และการผสม คำ)

รวมคะแนนทั้งสิ้น 60 คะแนน ดังนี้

49 - 60 คะแนน หมายถึง ความสามารถในการอ่านคำและสะกดคำอยู่ในระดับดีมาก

37 - 48 คะแนน หมายถึง ความสามารถในการอ่านคำและสะกดคำอยู่ในระดับดี

25 - 36 คะแนน หมายถึง ความสามารถในการอ่านคำและสะกดคำอยู่ในระดับปานกลาง

13 - 24 คะแนน หมายถึง ความสามารถในการอ่านคำและสะกดคำอยู่ในระดับผ่าน
เกณฑ์ขั้นต่ำ

0 - 12 คะแนน หมายถึง ความสามารถในการอ่านคำและสะกดคำอยู่ในระดับที่ต้อง
ปรับปรุง

8. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในกลุ่มอำเภอสว่างอารมณ์ กลุ่มที่ 1 อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ได้แก่ โรงเรียนบ้านทุ่งมน ข้อสอบจำนวน 20 ข้อ เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 99) โดยมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.23 - 0.62 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.95

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดทำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำชุดกิจกรรมที่ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญไปดำเนินการทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลอง เพื่อเก็บข้อมูล โดยให้นักเรียนทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ เพื่อเก็บคะแนนก่อนเรียน
3. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์
4. หลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ครบถ้วน ให้นักเรียนทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ เพื่อเก็บคะแนนหลังเรียน
5. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ มาหาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรม (E.I.)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาการพัฒนาและค่าดัชนีประสิทธิผลต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้จะแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การคำนวณหาความเหมาะสมของชุดกิจกรรม ดังนี้

1.1. นำแบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมที่ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบแล้ว มาตรวจให้คะแนนในแต่ละข้อ

1.2. นำผลคะแนนของแบบประเมินมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. หาดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรม (E.I.) ตามเกณฑ์ 0.50

2.1. นำคะแนนก่อนเรียนของนักเรียนทุกคนก่อนการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม มาหาค่าร้อยละ

2.2. นำคะแนนหลังเรียนหลังจากที่ผู้เรียนเรียนด้วยชุดกิจกรรม มาหาค่าร้อยละ

2.3. นำคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบโดยใช้สูตรเพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผล

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times (\text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน})}$$

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

การวิจัยในขั้นตอนนี้ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาวิธีการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการอธิบายถึงความสำเร็จหรือล้มเหลวของการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอน หลังจากการที่ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นตอนที่ 1 มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75

แหล่งข้อมูล

นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชุมชนบ้านทุ่งสงบ ตำบลไผ่เขียว อำเภอสง่างาม จังหวัดอุทัยธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 20 คน

ตัวแปร

ตัวแปรต้น การเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตัวแปรตาม ทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ

รูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยก่อนการทดลองที่มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest – Posttest Design) พร้อมทั้งมีการศึกษาผลที่เกิดจากการทดลอง ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ

วิธีการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งได้กล่าวไว้แล้วในขั้นตอนที่ 1
2. แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งได้กล่าวไว้แล้วในขั้นตอนที่ 1

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ
2. ดำเนินการใช้ ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 จำนวน 20 ชั่วโมง
3. เมื่อมีการจัดการเรียนการสอนครบตามแผนที่กำหนดแล้วทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยแบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ จำนวน 20 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบระหว่างคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้การทดสอบที (t-test one sample)

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การศึกษาในขั้นตอนนี้ เป็นการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผ่านการทดลองและหาประสิทธิภาพมาแล้ว จากขั้นตอนที่ 1, 2 มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แหล่งข้อมูล

นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนชุมชนบ้านทุ่งสงบ ตำบลไผ่เขียว อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 20 คน

ตัวแปร

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

วิธีการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) มีขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และลักษณะการสร้างแบบสอบถามของสายหยุด จันทร์มา (2549, หน้า 51) เพื่อกำหนดขอบข่าย เนื้อหา และรูปแบบที่จะสำรวจ

1.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยพิจารณาเกี่ยวกับลักษณะของเนื้อหาและการผลิตสื่อ ตามวิธีของ ลิเคิร์ท (Likert) เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 102) คือ

5	หมายถึง	นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก
3	หมายถึง	นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อย
1	หมายถึง	นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การสำรวจระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไว้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 103)

4.51 – 5.00 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมระดับน้อยที่สุด

1.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบให้ครอบคลุมประเด็นที่ต้องการและความถูกต้องเหมาะสม

1.4 นำแบบสอบถามไปคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) ระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรม (รัตนะ บัวสนธ์, 2545, หน้า 41) โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- + 1 หมายถึงมีความเห็นด้วยว่าข้อความใช้ได้
- 0 หมายถึงไม่แน่ใจว่าข้อความใช้ได้หรือไม่
- 1 หมายถึงมีความเห็นว่าข้อความใช้ไม่ได้

โดยข้อความแต่ละข้อความต้องมีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 เพราะถือว่าเป็นข้อที่มีความตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อความที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.5 จะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ ซึ่งปรากฏว่ามีค่า IOC อยู่ที่ 0.67 – 1.00

1.5 ปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.6 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในกลุ่มอำเภอสว่างอารมณ์กลุ่มที่ 1 อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ได้แก่ โรงเรียนบ้านทุ่งมน ที่ไม่ใช่อำเภอตัวอย่าง จำนวน 20 คน ข้อคำถาม จำนวน 12 ข้อ เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 99) โดยมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.50 – 0.89 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.93

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาตรวจให้คะแนนโดยมีการให้คะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมในระดับมาก
- 3 หมายถึง ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมในระดับน้อยที่สุด

วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดค่าในการแปลความหมายดังนี้

- คะแนนค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
- คะแนนค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับมาก

คะแนนค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับปานกลาง

คะแนนค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง ความพึงพอใจในระดับน้อย

คะแนนค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน กำลังสองของคะแนนผลรวม
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 220)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. สถิติเพื่อการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ และแบบสอบถามความพึงพอใจ (IOC) (ยุทธ ไกยวรรณ, 2545, หน้า 159) คำนวณจากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับ จุดประสงค์การเรียนรู้

$\frac{\sum R}{N}$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำและแบบสอบถามความพึงพอใจโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach alpha coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 99)

$$\alpha = \left[\frac{k}{k-1} \right] \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

k แทน จำนวนข้อคำถาม

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของข้อคำถามแต่ละข้อ

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของข้อคำถามทั้งฉบับ

2.3 สถิติใช้หาค่าดัชนีประสิทธิผล ใช้สูตรของโดยใช้วิธีของกูดแมน, เฟลคเทอร์ และชไนเดอร์ (Goodman, Flechter and Schneider) (เผชญิกิจระการ, 2544, หน้า 1-2)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times (\text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน})}$$

$$\text{หรือ E.I.} = \frac{P_2 - P_1}{100 - P_1}$$

เมื่อ P_1 แทน คะแนนทดสอบก่อนเรียน
 P_2 แทน คะแนนทดสอบหลังเรียน

2.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย t-test (dependent)

(บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 112)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบ
 t - dependent

$\sum D$ แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนการทดลอง
 กับหลังการทดลองของทั้งสองกลุ่ม

$\sum D^2$ แทน ผลรวมกำลังสองของผลต่างของคะแนนก่อนการ
 ทดลองกับหลังการทดลองของทั้งสองกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการพัฒนาและหาค่าดัชนีประสิทธิผลต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ขั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ผลการพัฒนาและหาค่าดัชนีประสิทธิผลต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ในการพัฒนาและหาค่าดัชนีประสิทธิผลต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏผลดังนี้

1.1 ผลของการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏผลดังนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเนื้อหาที่กำหนดในกลุ่มสาระและมาตรฐานหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประเมินคุณภาพ ปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของการประเมินชุดกิจกรรมการเรียนการสอน
แบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3			
1. ด้านคำชี้แจงสำหรับครู						
1.1 องค์ประกอบมีความชัดเจน ครบถ้วน เพียงพอ	4	3	4	3.67	0.58	มาก
1.2 จำนวนชุดกิจกรรมการเรียนการสอน ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	3	3	4	3.33	0.58	ปานกลาง
1.3 บทบาทของครูผู้สอน สามารถกระตุ้น ให้นักเรียนเกิดความสนใจ อยากเรียนรู้	4	5	3	4.00	1.00	มาก
1.4 ระบุหน้าที่ของครูผู้สอนได้ครบถ้วน เพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรม	4	4	3	3.67	0.58	มาก
1.5 ข้อปฏิบัติในการใช้ชุดกิจกรรมการ เรียนรู้เข้าใจง่าย ชัดเจน	5	3	4	4.00	1.00	มาก
1.6 ระบุสิ่งที่ต้องเตรียมในการใช้ชุด กิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างครบถ้วน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
2. ด้านคำชี้แจงสำหรับผู้เรียน						
2.1 ระบุเวลาเรียนได้ชัดเจน	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
2.2 ระบุกิจกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติได้ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	4	3	3.67	0.58	มาก
2.3 ระบุกิจกรรมครอบคลุมกับจุดประสงค์	4	3	4	3.67	0.58	มาก
3. ด้านแผนการจัดการเรียนรู้						
3.1 แผนการมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ชั้นปี และสาระการเรียนรู้ ตรงตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	4	3	3	3.33	0.58	ปานกลาง
3.2 สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับตัวชี้วัด	3	4	3	3.33	0.58	ปานกลาง
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับ จุดประสงค์และสาระการเรียนรู้	3	4	4	3.67	0.58	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที)			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3			
3.4 เนื้อหาเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.5 กิจกรรมมีความสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน	3	4	4	3.67	0.58	มาก
3.6 กิจกรรมมีความหลากหลาย	4	4	3	3.67	0.58	มาก
3.7 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสมต่อการเรียนในเนื้อหาแต่ละชุดกิจกรรม	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
4. ด้านชุดกิจกรรม						
4.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด	3	4	4	3.67	0.58	มาก
4.2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
4.3 กำหนดจุดมุ่งหมาย เวลา สื่ออุปกรณ์ชัดเจน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
4.4 กำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	4	4.67	0.58	มากที่สุด
4.5 เนื้อหาของใบความรู้ อ่านเข้าใจง่ายรูปแบบเหมาะสม	4	4	3	3.67	0.58	มาก
4.6 บัตรคำสั่งมีความชัดเจน ตรงตามกิจกรรม เข้าใจง่าย	4	3	4	3.67	0.58	มาก
4.7 ใบงานมีจุดประสงค์ชัดเจน วัดได้ตรงตามจุดประสงค์	4	3	4	3.67	0.58	มาก
4.8 ใบงานมีรูปแบบเหมาะสม เข้าใจง่าย	3	4	3	3.33	0.58	ปานกลาง
5. ด้านสื่อการเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3	4	4	3.67	0.58	มาก
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	4	4.33	0.58	มาก
5.3 มีความหลากหลาย	3	4	4	3.67	0.58	มาก
5.4 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม	
	1	2	3				
5.5 การใช้สื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการฟังและการพูด	4	3	4	3.67	0.58	มาก	
5.6 ช่วยให้ผู้เรียนรู้วิธีการใช้สื่อและแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	4	4	5	4.33	0.58	มาก	
6. ด้านการประเมิน							
6.1 วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	การ	4	3	4	3.67	0.58	มาก
6.2 การวัดและประเมินผลตรงกับลักษณะของทักษะการฟังและการพูด		3	4	4	3.67	0.58	มาก
6.3 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้		4	5	4	4.33	0.58	มาก
6.4 เกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้		3	4	4	3.67	0.58	มาก
6.5 วัดและประเมินผลเน้นการประเมินตามสภาพจริง		3	4	3	3.33	0.58	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย				3.92	0.60		มาก

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่าผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของการประเมินชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมมีระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92

1.2 ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏผลดังนี้

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 20 คน โดยทดสอบก่อนเรียน จากนั้นได้ดำเนินการกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อ

ส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แล้วจึงทดสอบ หลังเรียน สรุปผลได้ดังตาราง ดังนี้

ตาราง 5 แสดงดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม	ผลรวมของคะแนน ทดสอบก่อนเรียน	ผลรวมของคะแนน ทดสอบหลังเรียน	E.I.
20	60	723	1046	0.6771

จากตาราง 5 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.6771 แสดงว่านักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นจากคะแนนทดสอบก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 67.71

ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 20 คน โดยทดสอบก่อนเรียน จากนั้นได้ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แล้วจึงทดสอบ หลังเรียน สรุปผลได้ดังตาราง ดังนี้

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนกับเกณฑ์ร้อยละ 75

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	คะแนนเกณฑ์ ร้อยละ 75	$\bar{X}$	S.D.	% of Mean	t	P
หลังเรียน	20	60	45.00	52.30	5.06	87.17	46.24	0.0000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 พบว่า การประเมินหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 87.17 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หลังจากผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้สำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สรุปผลได้ดังตาราง ดังนี้

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	ค่าสถิติ		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านปัจจัยนำเข้า	4.40	0.50	มาก
1.ชุดกิจกรรมมีรูปแบบของคำชี้แจง ใบความรู้ บัตรคำส่ง ใบงาน ที่ใช้ในแต่ละชุดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสม			
2.คำชี้แจงสำหรับนักเรียนชัดเจน เข้าใจง่าย	4.65	0.49	มากที่สุด
3.ชุดกิจกรรมระบุจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	4.50	0.51	มาก
4.กิจกรรมเหมาะสมกับเวลาเรียนในแต่ละชุดกิจกรรม	4.40	0.50	มาก
ด้านกระบวนการ	4.65	0.49	มากที่สุด
5. ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมชัดเจน ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริง			
6. กิจกรรมการเรียนรู้แยกกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียนชัดเจนเหมาะสม	4.65	0.49	มากที่สุด
7. กิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนจัดให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมโดยอาศัยเนื้อหาที่ศึกษานอกห้องเรียนเหมาะสม	4.55	0.51	มากที่สุด
8. กิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนมุ่งให้ผู้เรียนหาความรู้ด้วยตนเองโดยผ่านสื่อเทคโนโลยี	4.45	0.51	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าสถิติ		ระดับความพึงพอใจ
	$\bar{X}$	S.D.	
9. กิจกรรมต่างๆในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	4.55	0.51	มากที่สุด
ด้านผลผลิต	4.55	0.51	มากที่สุด
10. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น			
11. ชุดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน	4.50	0.51	มาก
12. ผู้เรียนได้รับความรู้จากการเรียนและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.55	0.51	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.53	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D.= 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 7 ข้อ และระดับมาก จำนวน 5 ข้อ โดยเรียงคะแนนเฉลี่ย 2 ลำดับแรกดังนี้ 2) คำชี้แจงสำหรับนักเรียนชัดเจน เข้าใจง่าย, 5) ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมชัดเจน ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริง, 6) กิจกรรมการเรียนรู้แยกกิจกรรมในห้องเรียน และนอกห้องเรียนชัดเจน เหมาะสม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.65$, S.D.= 0.49) และ 7) กิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนจัดให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมโดยอาศัยเนื้อหาที่ศึกษานอกห้องเรียนเหมาะสม, 9) กิจกรรมต่างๆ ในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้, 10) ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น และ 12) ผู้เรียนได้รับความรู้จากการเรียนและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.55$, S.D.= 0.51)

บทที่ 5

บทสรุป

สรุปผลการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.6771 หมายความว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำคิดเป็นร้อยละ 67.71

2. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำของทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.50)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยที่เกิดขึ้นดังกล่าว มีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการศึกษานั้นสืบเนื่องมาจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านขั้นตอนกระบวนการสร้างอย่างมีระเบียบ และมีวิธีการที่เหมาะสม สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.6771 หมายความว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำคิดเป็นร้อยละ 67.71 ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากชุดกิจกรรมเป็นสื่อการสอนที่มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้การสอนที่เข้าใจง่ายไม่ซับซ้อนทำให้เกิดแรงจูงใจ ทราบผลการเรียนได้ทันที และยังทบทวนเนื้อหาที่ไม่เข้าใจได้ ทำให้เกิดความเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น และนักเรียนสามารถทำกิจกรรมระหว่างเรียนเมื่อศึกษาจบแต่ละเรื่อง พร้อมทั้งทบทวนเนื้อหาในบทเรียนที่ไม่เข้าใจได้ ช่วยย้่าให้เกิดความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น เป็นการทราบความก้าวหน้าได้อย่างดีและการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ และมีลำดับขั้นตอนของเนื้อหาที่เรียงจากง่ายไปหายากตามลำดับที่ละน้อย สามารถสร้างความสนใจทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ โดยครูเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ นักเรียนจึงมีพฤติกรรมเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น จากข้อมูลข้างต้น กล่าวได้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

แบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นสื่อการเรียนที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สรียาภรณ์ นนทะปะ (2558 : 95) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ (Phonics) โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านน้ำแคม อำเภอท่าลี่ จังหวัดเลย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านน้ำแคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 40 คน และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากมีนักเรียนร้อยละ 90 ของนักเรียนทั้งชั้นเรียนอ่านออกเสียงสะกดคำไม่ได้ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 ร้อยละ 80/80 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ วรณพรรณ เลิศวัตรกานต์ (2557 : 869) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทย์ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทย์วิทยาลัย ที่กำลังศึกษาวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อ 15201(อังกฤษเพิ่มเติม) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 18.94 คิดเป็นร้อยละ 61.71 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 28.49 คิดเป็นร้อยละ 94.95 โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับร้อยละ 33.24

2. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำของทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจากผู้วิจัยมีการวางแผนและดำเนินการที่ดี โดยเริ่มตั้งแต่การศึกษาเอกสารหลักสูตร คู่มือครู เอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์เนื้อหา การเขียนแผนการสอน กำหนดความคิดรวบยอด จุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผล การเรียนรู้ โดยมีการให้ผู้เชี่ยวชาญทั้งทางด้านเนื้อหาและการผลิตสื่อเป็นผู้ตรวจสอบ และยังนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่อยู่ในระดับเดียวกันเพื่อให้แบบฝึกทักษะมีความสมบูรณ์ที่สุดสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้ดีมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการศึกษาของปริญญา ผสมทรัพย์ (2561 : 117) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ โดยการฝึกประสม

คำด้วยเสียงสระ(Phonics) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 มีคะแนนก่อนเรียน ร้อยละ 31.60 ซึ่งอยู่ในระดับไม่ผ่านเกณฑ์ แต่เมื่อนักเรียนทั้ง ห้าคนได้เข้าร่วมการฝึกประสมคำด้วยเสียงของพยัญชนะ (Phonics) พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 มีคะแนนหลังเรียน ร้อยละ 92.80 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ยอดเยี่ยมตามตารางเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนทั้งมีทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษดีขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับการศึกษาของณัฐพล สุริยมณฑล (2561 : 117) ได้ทำการศึกษากการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแม่ละนา อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ11101) ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวน 12 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ในระดับดีเยี่ยมหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ 2) นักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ในระดับดีเยี่ยมหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ และสอดคล้องกับการศึกษาของบุญสม ทับสาย (2560 : 276-277) ได้ทำการศึกษากการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โรงเรียนวัดใหม่ห้วยลึก จังหวัดนครปฐม จำนวน 42 คน และโรงเรียนวัดอริยวงศาราม จังหวัดราชบุรี จำนวน 66 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการอ่านและสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 หลังการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D.= 0.50) ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจาก รูปแบบ ตัวอักษร มีความชัดเจนน่าสนใจ เนื้อหาแต่ละเรื่องมีความน่าสนใจ สื่อและอุปกรณ์การเรียนมีพอเพียงกับนักเรียน ชุดกิจกรรม มีเนื้อหาที่ง่ายไปหายาก เข้าใจง่าย นักเรียนสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาได้ นักเรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาได้สะดวกและรวดเร็วกว่าตำราเรียน นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมในช่วงเรียน นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น/แสดงออกในด้านต่างๆ ในกิจกรรมการเรียนการสอน เมื่อมีการทดสอบ นักเรียนพอใจในคะแนนที่ได้เสมอ ความรู้ที่นักเรียนได้รับเป็นสิ่งที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับการศึกษาของจวีวรรณ ธรรมแสง (2560 : 78) ได้ทำการศึกษากผลการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคโฟนิกส์ประกอบกับการใช้สื่อ Phonics spider map posters เพื่อพัฒนาความสามารถในการ

อ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนเทศบาลบ้านสามเหลี่ยม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 38 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคโฟนิกส์ประกอบกับการใช้สื่อ Phonics spider map posters เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ จิราภรณ์ เสืออินทร์ (2558 : 84) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการสอนแบบโฟนิกส์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง จำนวน 70 คน มีความสามารถเท่าเทียมกัน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยการสุ่มแบบกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนแบบโฟนิกส์อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 2.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.12 และสอดคล้องกับการศึกษาของมาลินี พุ่มมาลัย (2558 : 95) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ (Phonics) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนสหวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 22 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ (Phonics) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการวิจัยพบว่า มีนักเรียนที่มีพัฒนาการการเรียนรู้ที่ค่อนข้างช้าอยู่ส่วนหนึ่ง จึงควรจัดให้มีการสอนเสริมหลังจากเรียนในแต่ละคาบ เพื่อให้นักเรียนจะได้เรียนรู้ไม่ต่างจากเพื่อนมากนักเกินไป และในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนกลุ่มนี้ด้วย

ข้อเสนอแนะในการศึกษารั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความคงทนในการเรียนรู้หลังจากการใช้สื่อโฟนิกส์ด้วยชุดกิจกรรม
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อโฟนิกส์ด้วยชุดกิจกรรมกับการเรียนรู้แบบอื่นๆ เพื่อนำผลมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

3. ผู้สอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จะนำกระบวนการจัดการเรียนการสอน โฟนิกส์แบบสร้างคำไปใช้ ควรศึกษาและประยุกต์ขั้นตอน วิธีสอน และเทคนิคการสอนให้เหมาะสมกับบริบทการสอน

4. การฝึกประสมคำ สามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ดังนั้นจึงควรนำไปปรับใช้กับนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านสะกดภาษาอังกฤษในระดับอื่น เพื่อช่วยเหลือนักเรียนในการพัฒนา และเพิ่มพูนทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้ควรนำไปปรับใช้ในการเรียนการสอนภาษาอื่นนอกเหนือจากภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

- กนกทิพย์ ประเสริฐวิสุข. (2560). โฟนิคส์ (Phonics) คืออะไร. สืบค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2560. จาก <http://whatisphonic.blogspot.com/2013/03/phonics.html>.
- กมล สุดประเสริฐ และสุนทร สุนนท์ชัย. (2540). การปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย สหรัฐอเมริกา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กฤษณา ขอดมคง. (2553). เอกสารประกอบการสอน 1535203 สัทศาสตร์และสัทวิทยา 3(2-2-5) Practical English Phonetics and Phonology. เลย: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2543). เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- กฤษณา ขอดมคง และบัลลังก์ โรหิตเสถียร. (2561). ปลออด นร.อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ [Online]. เข้าถึงได้จาก http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=40018&Key=news_act 2558. (31 กรกฎาคม 2561)
- กรองแก้ว ไชยปะ. (2548). สัทศาสตร์อังกฤษและสัทวิทยาเบื้องต้น. เลย: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ไกรฤกษ์ พลพา. (2551). ชุดกิจกรรมแบบปฏิบัติการคณิตศาสตร์เพื่อป้องกันความผิดพลาดยอดที่ผิดพลาดเรื่อง วิธีเรียงสับเปลี่ยน (Permutations) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จรัสวรรณ ชัยอารีย์เลิศ. (2559). การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ โดยการฝึก ประสมคำด้วยเสียงของพยัญชนะ (Phonics) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. โรงเรียนสาธิต "พินุลบาเพ็ญ" มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จิราภรณ์ เสืออินทร์. (2558). การพัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษโดยการสอนแบบโฟนิกส์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง. โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- จิรนนท์ เมฆวงษ์. (2547). การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ฉวีวรรณ ธรรมแสง. (2560). การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคโฟนิกส์ประกอบกับการใช้สื่อ Phonics spider map posters เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. โรงเรียนเทศบาลบ้านสามเหลี่ยม สำนักการศึกษา เทศบาลนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น.
- ณัฐพล สุริยมณฑล. (2561). การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม; ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - สิงหาคม 2561.
- ดวงใจ ตั้งสง่า. (2557). ชวนลูกเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตอน โฟนิคส์คืออะไร ทำไมต้องเรียน [Online]. เข้าถึงได้จาก <http://taamkru.com/th/โฟนิกส์คืออะไร-ทำไมต้องเรียน/>, 2555-2556. (15 กรกฎาคม 2557).
- ดวงวัน บุญนาค. (2559). การเรียนภาษาอังกฤษจะเป็นเรื่องง่าย แค่紐สัมผัส. สืบค้นเมื่อ 18 เมษายน 2559. จาก <http://www.phonics1st.com/why%20phonics.html>.
- ทัศนีย์ เทต้อม (2552). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านหัวขัว โดยใช้แบบฝึกทักษะ.
- ทิตินา แหมณี. (2550). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธาวินี อุณาพรหม. (2554). การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 มกราคม - มีนาคม 2554.
- ธีราภรณ์ พลายเล็ก. (2555). การพัฒนาทักษะการออกเสียงพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ธงชัย ดันท์ไพไทย. (2548). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และค่านิยมการบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2545). นวัตกรรมการศึกษา. นนทบุรี: เอส.อาร์.พรินติ้ง.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2543). นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ SR printing.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น (ฉบับปรับปรุงใหม่). พิมพ์ครั้งที่ 5 . กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). การพัฒนาการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- บุญสม ทับสาย. (2560). การจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและการสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3. เอกสารประกอบการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 13 พ.ศ. 2560.
- ปวีณกร คำเนนลออย. (2550). การศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อคุณภาพการให้บริการของเทศบาล ต.แสงวงหา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ปวีณสุดา ร่มพะยอม. (2549). การสร้างชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประทีป ยอดเกตุ. (2551). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, พิษณุโลก.
- ปริญญา ผสมทรัพย์. (2561). การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ โดยการฝึกประสมคำด้วยเสียงสระ(Phonics) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. โรงเรียนสาธิต "พิบูลบำเพ็ญ" มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรียา โนแก้ว และประนุท สุขศรี. (2548). รายงานการวิจัย เรื่อง ข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคเหนือ. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

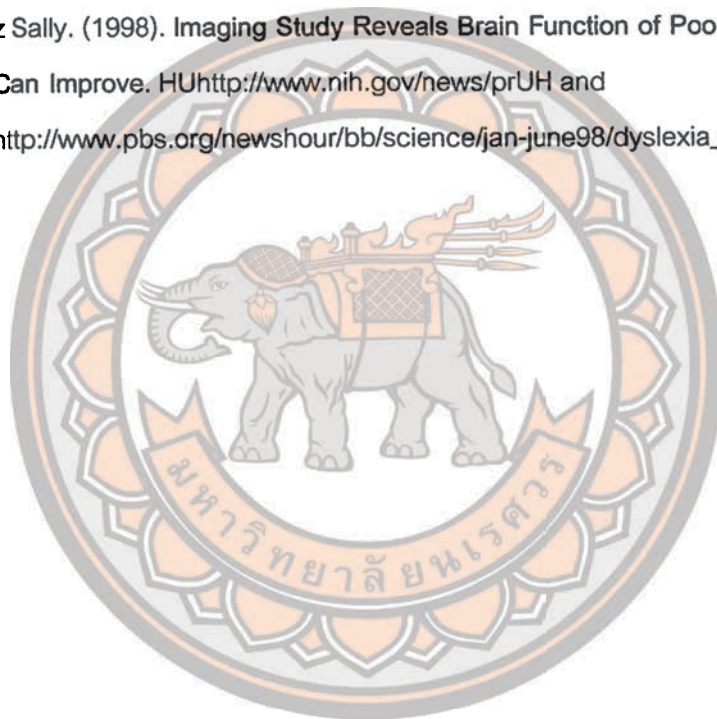
- พะเยา พรหมเทศ. (2549). การใช้การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์เพื่อเพิ่มพูนความรู้คำศัพท์และความเข้าใจใน การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับก้าวหน้า. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พาร์ตินา สุมาลี. (2553). ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ต่อความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2552). ออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างง่าย. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- ระบบสารสนเทศเพื่อบริหารการศึกษา. (2561). ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียน. ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2559 สืบค้นจาก <http://data.bopp-obec.info/emis/schooldata-view.php>.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2545). การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้. อุดรดิตต์: คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2549). การสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือสำหรับงานวิจัย. อุดรดิตต์: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์.
- โรงเรียนสอนภาษาและการออกเสียง เลิร์นนิ่ง แลนด์.(2559). Phonics คืออะไร. สืบค้นเมื่อ 18 เมษายน 2559. จาก <http://www.mrtimphonics.com/What-is-phonics.html>.
- ลาวรรณ โฮมแพน. (2550). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์. ปรินญาณิพนธ์ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์. (2557). การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม – สิงหาคม 2557 ฉบับมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ.
- วรวิทย์ นิเทศศิลป์. (2551). สื่อและนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: สกายบุ๊คส์.
- สรียาภรณ์ นนทะปะ. (2558). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ (Phonics) โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. โรงเรียนบ้านน้ำแคม อำเภอท่าลี่ จังหวัดเลย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุคนธ์ สิ้นธพานนท์. (2552). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิคพรินติ้ง.
- สุชาติา อินมี. (2556). การพัฒนาการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสื่อโฟนิกส์โปสเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. โรงเรียนวัดธงชัยธรรมจักร สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจำบุรีรัมย์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2551). กลยุทธ์การสอนคิดสังเคราะห์. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สมจิต สวธน์ไพบูลย์และคณะ. (2546). การวิจัยและพัฒนาชุดกิจกรรมการจัดกระบวนการ เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยกิจกรรมหลากหลาย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรี นครินทร วิโรฒ.
- อินทิรา ศรีประสิทธิ์. (2552). เด็กไทยติดเกม เพราะอ่านอังกฤษไม่ออก. ค้นเมื่อ 27 กุมภาพันธ์ 2552. จาก <http://www.saijai.net/frontEnd/newsHtml.jsp?id=reading>.
- อินทิรา ศรีประสิทธิ์. (2552). ภาพสรุปขั้นตอนการสอนด้วยวิธี Phonics. ค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2560. จาก <http://oknation.nationtv.tv>.
- แสงวิไล จารูวาท. (2554). การพัฒนาและประเมินการใช้โปรแกรมการให้ความรู้ผู้ปกครอง ไทย ในการส่งเสริมทักษะทางการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยด้วย การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์สามัคคี. ดุษฎีนิพนธ์ หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.
- Chen, Li – Ling. (2003). "Teacher Preparation Via e-learning: The Calstate Teach Example." Chulalongkorn Review.
- Groff, Patrick. (2002). Blending Speech Sounds: a Neglected Phonics Skill, the National Right to Read Foundation. Strasburg,VA, (HUwww.nrrf.orgUH).
- Houston, R.W.and others. (1972). Developing Instructional Modules. A Modular System for Writing Modules College of Education. Houston : University of Houston.
- Jeanne S. Chall. (1985). Becoming the Nation of Readers, National Academy of Education's Commission on Reading. Harvard University. (<http://www.readinghorizons.com/research/harvard.aspx>).
- Kapfer, Phillip G. & Kapfer, Mirian B. (1972). Learning Package in American Education. Englewood Cliffs, New Jersey: Education Technology Publication.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Luafer, B., and K. Shmueli. (1997). "Memorizing News Words: Does Teaching Have Anything to Do with it?" *RELF Journal*. 28 (June 1997): 89-108.
- Marilyn Adams. (2002). *Building a Powerful Reading Program, from Research to Practice*. Institute for Education Reform. (HUwww.csus.edu/ier/reading.htmlUH).
- Ooi, D., and J. L. Kim-Seoh. (1996). "Vocabulary Teaching: Looking Behind the World." *English Language Teaching Journal*. 5 (January 1996): 52 – 58.
- Shaywitz Sally. (1998). *Imaging Study Reveals Brain Function of Poor Readers Can Improve*. HUhttp://www.nih.gov/news/prUH and http://www.pbs.org/newshour/bb/science/jan-june98/dyslexia_3-11.html.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยพระนคร

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและหนังสือขอความอนุเคราะห์

1. นายวสันต์ ศรีหิรัญ	อาจารย์สาขานวัตกรรมและคอมพิวเตอร์ศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. นางสาวภัทรภรณ์ น้อยกอ	ศึกษานิเทศก์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์
เขต 2
3. นางสาวเกศราภรณ์ อุทัยชิน	ครู (ชำนาญการพิเศษ)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
โรงเรียนวัดหนองตาสูง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

ที่ ศบ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๑๒๖๔

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณวสันต์ ศรีทิพย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงการการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวพิมพ์ภรณ์ พวงขึ้น รหัสประจำตัว ๕๘๐๖๒๕๘๒ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนา
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟกัส เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ” เพื่อเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ มีสุวรรณ
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้
ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้
ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความ
อนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื้อนพร หลินเจริญ)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๔๖-๘๘๓๓

โทรสาร ๐-๕๕๔๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวพิมพ์ภรณ์ พวงขึ้น

โทร ๐๘-๓๔๐๐-๒๔๙๐

หนังสือตอบรับ การเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

ตามที่ นางสาวพิมภรณ์ พงษ์ชื่น ขอความอนุเคราะห์มายังข้าพเจ้านายวสันต์ ศรีหิรัญ ให้เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ด้านเนื้อหา และเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ โดยใช้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟนิก เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ :

ข้าพเจ้านายวสันต์ ศรีหิรัญ อาจารย์สาขานวัตกรรมและคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๑๒๖๔

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณภัทรภรณ์ น้อยกอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวพิมพ์ภรณ์ พวงขึ้น รหัสประจำตัว ๕๘๐๖๒๔๘๒ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนา
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ” เพื่อเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ มีสุวรรณ
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้
ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้
ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความ
อนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๓๑

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวพิมพ์ภรณ์ พวงขึ้น

โทร ๐๘-๓๔๐๐-๒๕๔๐

ตามที่ นางสาวพิมพ์ภรณ์ พงษ์ชื่น ขอความอนุเคราะห์มายังข้าพเจ้านางสาวภัทรรณ น้อยกอ ให้เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ด้านเนื้อหา และเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ โดยใช้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิก เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ

ข้าพเจ้านางสาวภัทรรณ น้อยกอ ศึกษาในเทศก์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/ว ๑๒๖๔

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณเกษตรภรณ์ อุทัยชิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๓ ฉบับ

ด้วย นางสาวพิมพ์ภรณ์ พวงชื่น รหัสประจำตัว ๕๘๐๖๒๔๘๒ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนา
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโพลีค เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ” เพื่อเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ มีสุวรรณ
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้
ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือที่ใช้
ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความ
ความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื้อนพร หิณเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๔๖-๘๘๓๑

โทรสาร ๐-๕๕๔๖-๘๘๒๖

๒. นางสาวพิมพ์ภรณ์ พวงชื่น

โทร ๐๘-๓๔๐๐-๒๔๔๐

หนังสือตอบรับ
การเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

ตามที่ นางสาวพิมภรณ์ พวงชื่น ขอความอนุเคราะห์มายังข้าพเจ้าเกษราภรณ์ อุทัยชิน ให้เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ด้านเนื้อหา และเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ โดยใช้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิก เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ

ข้าพเจ้านางสาวเกษราภรณ์ อุทัยชิน ครู(ชำนาญการพิเศษ) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนวัดหนองตาว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือเก็บข้อมูล

ที่ ศธ ๐๕๒๗.๐๒/๑๒๖๒

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านทุ่งสง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน.....ฉบับ

ด้วย นางสาวพิมพ์ภรณ์ พวงชื่น รหัสประจำตัว ๕๘๐๖๒๔๘๒ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนา
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิก เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ” เพื่อเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วิวัฒน์ มีสุวรรณ
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้ จำเป็นต้องเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน บัณฑิตวิทยาลัย
จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้บัณฑิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการค้นคว้าอิสระ
ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับ
ความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอี่ยมพร หลินเจริญ)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑.งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐-๕๕๕๖-๘๘๓๑

โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖

๒.นางสาวพิมพ์ภรณ์ พวงชื่น

โทร ๐๘-๓๙๐๐-๒๔๙๐

ภาคผนวก ค ตารางแสดงค่าIOC

ตารางแสดงค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	จุดประสงค์	คำศัพท์	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ค่าIOC	แปลผล
			1	2	3		
1	ออกเสียง พยัญชนะต้นได้ ถูกต้อง	Cat	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
2	ออกเสียง พยัญชนะต้นได้ ถูกต้อง	Leopard	0	+1	0	0.33	ใช้ไม่ได้
3	ออกเสียง พยัญชนะต้นได้ ถูกต้อง	Dog	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	ออกเสียง พยัญชนะต้นได้ ถูกต้อง	Bird	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
5	ออกเสียง พยัญชนะต้นได้ ถูกต้อง	Hen	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	ออกเสียง พยัญชนะต้นได้ ถูกต้อง	Elephant	0	+1	0	0.33	ใช้ไม่ได้
7	ออกเสียง พยัญชนะต้นได้ ถูกต้อง	Hamburger	0	0	+1	0.33	ใช้ไม่ได้
8	ออกเสียง พยัญชนะต้นได้ ถูกต้อง	Rabbit	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้

ข้อที่	จุดประสงค์	คำศัพท์	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ค่าIOC	แปลผล
			1	2	3		
9	ออกเสียง พยัญชนะต้นได้ ถูกต้อง	Fish	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
10	ออกเสียง พยัญชนะต้นได้ ถูกต้อง	Hamster	+1	0	0	0.33	ใช้ไม่ได้
11	ออกเสียง พยัญชนะต้นได้ ถูกต้อง	Festival	+1	0	0	0.33	ใช้ไม่ได้
12	ออกเสียง พยัญชนะต้นได้ ถูกต้อง	Big	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
13	ออกเสียง พยัญชนะต้นได้ ถูกต้อง	Giraffe	0	0	+1	0.33	ใช้ไม่ได้
14	ออกเสียง พยัญชนะต้นได้ ถูกต้อง	Cheetah	+1	0	0	0.33	ใช้ไม่ได้
15	ออกเสียงสระได้ ถูกต้อง	Dink	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	ออกเสียงสระได้ ถูกต้อง	Jump	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	ออกเสียงสระได้ ถูกต้อง	Dig	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
18	ออกเสียงสระได้ ถูกต้อง	wake up	0	+1	0	0.33	ใช้ไม่ได้
19	ออกเสียงสระได้ ถูกต้อง	Remember	0	0	+1	0.33	ใช้ไม่ได้
20	ออกเสียงสระได้ ถูกต้อง	Restaurant	+1	0	0	0.33	ใช้ไม่ได้

ข้อที่	จุดประสงค์	คำศัพท์	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ค่าIOC	แปลผล
			1	2	3		
21	ออกเสียงสระ ได้ถูกต้อง	Stand up	0	0	+1	0.33	ใช้ไม่ได้
22	ออกเสียงสระ ได้ถูกต้อง	Fly	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	ออกเสียงสระ ได้ถูกต้อง	Sit down	0	+1	0	0.33	ใช้ไม่ได้
24	ออกเสียงสระ ได้ถูกต้อง	Listen	+1	0	0	0.33	ใช้ไม่ได้
25	ออกเสียงสระ ได้ถูกต้อง	Swim	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26	ออกเสียงสระ ได้ถูกต้อง	Climb	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	ผสมคำได้ ถูกต้อง	Broken	0	+1	0	0.33	ใช้ไม่ได้
28	ผสมคำได้ ถูกต้อง	Run	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
29	ผสมคำได้ ถูกต้อง	Long	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30	ผสมคำได้ ถูกต้อง	Favourite	0	0	+1	0.33	ใช้ไม่ได้
31	ผสมคำได้ ถูกต้อง	Food	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
32	ผสมคำได้ ถูกต้อง	Salad	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
33	ผสมคำได้ ถูกต้อง	Banana	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
34	ผสมคำได้ ถูกต้อง	Strawberry	0	+1	0	0.33	ใช้ไม่ได้

ข้อที่	จุดประสงค์	คำศัพท์	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ค่าIOC	แปลผล
			1	2	3		
35	ผสมคำได้ถูกต้อง	Milk	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
36	ผสมคำได้ถูกต้อง	Spices	+1	0	0	0.33	ใช้ไม่ได้
37	ผสมคำได้ถูกต้อง	Cake	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
38	ผสมคำได้ถูกต้อง	Understand	0	0	+1	0.33	ใช้ไม่ได้
39	ผสมคำได้ถูกต้อง	Interesting	+1	0	0	0.33	ใช้ไม่ได้
40	ผสมคำได้ถูกต้อง	Breakfast	0	+1	0	0.33	ใช้ไม่ได้
รวมเฉลี่ย						0.58	ใช้ได้

นำแบบประเมินทักษะแต่ละข้อมาหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item - Objective Congruence) ถ้าดัชนีความสอดคล้องมีค่า ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าข้อสอบนั้นมีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อสอบ

จากการคำนวณพบว่า แบบทดสอบมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.33 - 1.00 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นนั้นมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ไม่ครบทุกข้อ ข้อที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 คือ ข้อที่ 2, 6, 7, 10, 11, 13, 14, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 27, 30, 34, 36, 38, 39, 40 จำนวน 20 ข้อ จึงตัดออก นำข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป คือ ข้อที่ 1, 3, 4, 5, 8, 9, 12, 15, 16, 17, 22, 25, 26, 28, 29, 31, 32, 33, 35, 37 นำไปใช้ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ตารางแสดงค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) แบบสอบถามความเหมาะสมของข้อคำถาม
ของการประเมินชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมทักษะ
การอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ค่าIOC	แปลผล
	1	2	3		
1. ด้านคำชี้แจงสำหรับครู					
1.1 องค์ประกอบมีความชัดเจน ครบถ้วนเพียงพอ	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
1.2 จำนวนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ครอบคลุมสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.3 บทบาทของครูผู้สอน สามารถกระตุ้นให้ นักเรียนเกิดความสนใจ อยากเรียนรู้	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
1.4 ระบุหน้าที่ของครูผู้สอนได้ครบถ้วนเพียงพอ สำหรับการจัดกิจกรรม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.5 ข้อปฏิบัติในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เข้าใจง่าย ชัดเจน	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
1.6 ระบุสิ่งที่ต้องเตรียมในการใช้ชุดกิจกรรมการ เรียนการสอนได้อย่างครบถ้วน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
2. ด้านคำชี้แจงสำหรับผู้เรียน					
2.1 ระบุเวลาเรียนได้ชัดเจน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
2.2 ระบุกิจกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติได้ชัดเจน เข้าใจ ง่าย	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
2.3 ระบุกิจกรรมครอบคลุมกับจุดประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. ด้านแผนการจัดการเรียนรู้					
3.1 แผนการมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปี และสาระการเรียนรู้ ตรงตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
3.2 สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับตัวชี้วัด	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์ และสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4 เนื้อหาเหมาะสมกับวัยและความสนใจของ ผู้เรียน	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที)			ค่าIOC	แปลผล
	1	2	3		
3.5 กิจกรรมมีความสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.6 กิจกรรมมีความหลากหลาย	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
3.7 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสมต่อการเรียนในเนื้อหาแต่ละชุดกิจกรรม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. ด้านชุดกิจกรรม					
4.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
4.2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนครอบคลุมเนื้อหาสาระ	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
4.3 กำหนดจุดมุ่งหมาย เวลา สื่ออุปกรณ์ชัดเจน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
4.4 กำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมชัดเจน เข้าใจง่าย	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
4.5 เนื้อหาของใบความรู้ อ่านเข้าใจง่าย รูปแบบเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.6 บัตรคำสั่งมีความชัดเจน ตรงตามกิจกรรม เข้าใจง่าย	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
4.7 ใบงานมีจุดประสงค์ชัดเจน วัดได้ตรงตามจุดประสงค์	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
4.8 ใบงานมีรูปแบบเหมาะสม เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. ด้านสื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.3 มีความหลากหลาย	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
5.4 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.5 การใช้สื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการฟังและ การพูด	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
5.6 ช่วยให้ผู้เรียนรู้วิธีการใช้สื่อและแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ค่าIOC	แปลผล
	1	2	3		
6. ด้านการประเมิน					
6.1 วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
6.2 การวัดและประเมินผลตรงกับลักษณะของทักษะการฟังและการพูด	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
6.3 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6.4 เกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
6.5 วัดและประเมินผลเน้นการประเมินตามสภาพจริง	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
รวมเฉลี่ย				0.77	ใช้ได้

โดยข้อความแต่ละข้อความต้องมีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 เพราะถือว่าเป็นข้อที่มีความตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อความที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.5 จะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ ซึ่งปรากฏว่ามีค่า IOC อยู่ที่ 0.67-1.00 รวมเฉลี่ยร้อยละ 0.77

ตารางแสดงค่าความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มี
ต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียง
และสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ค่าIOC	แปลผล
	1	2	3		
ด้านปัจจัยนำเข้า					
1.ชุดกิจกรรมมีรูปแบบของคำชี้แจง ใ้ความรู้ บัตร คำสั่ง ใ้งาน ที่ใ้ในแต่ละชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เหมาะสม	+1	0	+1	0.67	ใ้ได้
2.คำชี้แจงสำหรับนักเรียนชัดเจน ใ้ใ้ใ้	0	+1	+1	0.67	ใ้ได้
3.ชุดกิจกรรมระบุจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	+1	0	+1	0.67	ใ้ได้
4.กิจกรรมเหมาะสมกับเวลาเรียนในแต่ละชุดกิจกรรม	+1	0	+1	0.67	ใ้ได้
ด้านกระบวนการ					
5. ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมชัดเจน ผู้เรียนสามารถ ปฏิบัติได้จริง	0	+1	+1	0.67	ใ้ได้
6. กิจกรรมการเรียนรู้แยกกิจกรรมในห้องเรียนและ นอกห้องเรียนชัดเจน เหมาะสม	+1	+1	0	0.67	ใ้ได้
7. กิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนจัดใ้ผู้เรียนปฏิบัติ กิจกรรมโดยอาศัยเนื้อหาที่ศึกษานอกห้องเรียน เหมาะสม	+1	+1	0	0.67	ใ้ได้
8. กิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนมุ่งใ้ผู้เรียนหา ความรู้ด้วยตนเองโดยผ่านสื่อเทคโนโลยี	+1	0	+1	0.67	ใ้ได้
9. กิจกรรมต่างๆในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ใ้ให้นักเรียน เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00	ใ้ได้
ด้านผลผลิต					
10. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	0	1	1	0.67	ใ้ได้
11. ชุดกิจกรรมส่งเสริมใ้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน	+1	+1	0	0.67	ใ้ได้
12. ผู้เรียนได้รับความรู้จากการเรียนและสามารถนำ ความรู้ที่ได้ไปใ้ในชีวิตประจำวันได้	0	+1	+1	0.67	ใ้ได้
รวมเฉลี่ย				0.69	ใ้ได้

โดยข้อความแต่ละข้อความต้องมีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 เพราะถือว่าเป็นข้อที่มีความตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อความที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.5 จะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไข ตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ ซึ่งปรากฏว่ามีค่า IOC อยู่ที่ 0.67-1.00 รวมเฉลี่ยร้อยละ 0.69

ภาคผนวก ง แบบประเมินความเหมาะสมของข้อคำถามของชุดกิจกรรมการเรียนการสอน
แบบโฟนิกส์ (Phonics) (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

แบบสอบถามความเหมาะสมของข้อคำถาม
ของชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออก
เสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

แบบสอบถามความเหมาะสมของข้อคำถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระ
เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน
ออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยนางสาวพิมพ์ภรณ์ พวงขึ้น และ
ผศ.ดร. วิวัฒน์ มีสุวรรณ เป็นที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ซึ่งมีจุดมุ่งหมายของการวิจัย คือ 1) เพื่อพัฒนาและศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้
โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ
2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน
โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ
กับเกณฑ์ร้อยละ 75 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อชุด
กิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำจึงใคร่ขอ
ความอนุเคราะห์ ท่านผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงให้สมบูรณ์ต่อไป

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าแบบสอบถามนี้มีลักษณะของข้อคำถามสอดคล้องกับการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความสอดคล้อง” ตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- 5 หมายถึง ชุดกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ชุดกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับมาก
- 3 หมายถึง ชุดกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ชุดกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ชุดกิจกรรมมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ด้านคำชี้แจงสำหรับครู					
1.1 องค์ประกอบมีความชัดเจน ครบถ้วนเพียงพอ					
1.2 จำนวนชุดกิจกรรมการเรียนการสอนครอบคลุมสาระการเรียนรู้					
1.3 บทบาทของครูผู้สอน สามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิด ความสนใจ อยากเรียนรู้					
1.4 ระบุหน้าที่ของครูผู้สอนได้ครบถ้วนเพียงพอสำหรับการจัด กิจกรรม					
1.5 ข้อปฏิบัติในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เข้าใจง่าย ชัดเจน					
1.6 ระบุสิ่งที่ต้องเตรียมในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้อย่างครบถ้วน					
2. ด้านคำชี้แจงสำหรับผู้เรียน					
2.1 ระบุเวลาเรียนได้ชัดเจน					
2.2 ระบุกิจกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติได้ชัดเจน เข้าใจง่าย					
2.3 ระบุกิจกรรมครอบคลุมกับจุดประสงค์					
3. ด้านแผนการจัดการเรียนรู้					
3.1 แผนการมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปี และสาระการ เรียนรู้ ตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551					
3.2 สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับ ตัวชี้วัด					
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์และสาระการ เรียนรู้					
3.4 เนื้อหาเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
3.5 กิจกรรมมีความสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้แบบ ห้องเรียนกลับด้าน					
3.6 กิจกรรมมีความหลากหลาย					
3.7 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสมต่อการเรียนใน เนื้อหาแต่ละชุดกิจกรรม					
4. ด้านชุดกิจกรรม					
4.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด					
4.2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนครอบคลุมเนื้อหาสาระ					
4.3 กำหนดจุดมุ่งหมาย เวลา สื่ออุปกรณ์ชัดเจน					
4.4 กำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมชัดเจน เข้าใจง่าย					
4.5 เนื้อหาของใบความรู้ อ่านเข้าใจง่าย รูปแบบเหมาะสม					
4.6 บัตรคำสิ่งมีความชัดเจน ตรงตามกิจกรรม เข้าใจง่าย					
4.7 ใบงานมีจุดประสงค์ชัดเจน วัดได้ตรงตามจุดประสงค์					
4.8 ใบงานมีรูปแบบเหมาะสม เข้าใจง่าย					
5. ด้านสื่อการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
5.3 มีความหลากหลาย					
5.4 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
5.5 การใช้สื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการฟังและการ พูด					
5.6 ช่วยให้ผู้เรียนรู้วิธีการใช้สื่อและแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อ การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม					
6. ด้านการประเมิน					
6.1 วัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.2 การวัดและประเมินผลตรงกับลักษณะของทักษะการฟัง และการพูด					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
6.3 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.4 เกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.5 วัดและประเมินผลเน้นการประเมินตามสภาพจริง					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก จ ผลการประเมินความเหมาะสมของข้อคำถามของชุดกิจกรรมการเรียนรู้
การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			คะแนน รวม	คะแนน ต่ำสุด	คะแนน สูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3					
1	4	3	4	11	3	4	3.67	มาก
2	3	3	4	10	3	4	3.33	ปานกลาง
3	4	5	3	12	3	5	4.00	มาก
4	4	4	3	11	3	4	3.67	มาก
5	5	3	4	12	3	5	4.00	มาก
6	5	4	5	14	4	5	4.67	มากที่สุด
7	5	5	4	14	4	5	4.67	มากที่สุด
8	4	4	3	11	3	4	3.67	มาก
9	4	3	4	11	3	4	3.67	มาก
10	4	3	3	10	3	4	3.33	ปานกลาง
11	3	4	3	10	3	4	3.33	ปานกลาง
12	3	4	4	11	3	4	3.67	มาก
13	4	5	5	14	4	5	4.67	มากที่สุด
14	3	4	4	11	3	4	3.67	มาก
15	4	4	3	11	3	4	3.67	มาก
16	4	5	5	14	4	5	4.67	มากที่สุด
17	3	4	4	11	3	4	3.67	มาก
18	5	4	5	14	4	5	4.67	มากที่สุด
19	5	4	5	14	4	5	4.67	มากที่สุด
20	5	5	4	14	4	5	4.67	มากที่สุด
21	4	4	3	11	3	4	3.67	มาก
22	4	3	4	11	3	4	3.67	มาก
23	4	3	4	11	3	4	3.67	มาก
24	3	4	3	10	3	4	3.33	ปานกลาง
25	3	4	4	11	3	4	3.67	มาก
26	4	5	4	13	4	5	4.33	มาก

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			คะแนน รวม	คะแนน ต่ำสุด	คะแนน สูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3					
27	3	4	4	11	3	4	3.67	มาก
28	5	4	5	14	4	5	4.67	มากที่สุด
29	4	3	4	11	3	4	3.67	มาก
30	4	4	5	13	4	5	4.33	มาก
31	4	3	4	11	3	4	3.67	มาก
32	3	4	4	11	3	4	3.67	มาก
33	4	5	4	13	4	5	4.33	มาก
34	3	4	4	11	3	4	3.67	มาก
35	3	4	3	10	3	4	3.33	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย							3.92	มาก

ค่าความเชื่อมั่นมีค่าเท่ากับ 0.9201

หมายเหตุ

ค่าอำนาจจำแนกแบบ Item Total Correlation

ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา

ผลการวิเคราะห์ภาพรวม

ผลการวิเคราะห์	ภาพรวม
คะแนนรวม	412
ค่าเฉลี่ย	3.92
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.60

ภาคผนวก จ แบบประเมินความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง แบบสอบถามความพึงพอใจฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในการตอบคำถามของนักเรียน ครั้งนี้ไม่มีถูกหรือผิดและไม่มีการสอบได้หรือตก ดังนั้น จึงขอความร่วมมือในการตอบตามความเป็นจริง โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของตนเองเพียงช่องเดียวในแต่ละข้อ ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ	5	หมายถึง	ความพึงพอใจมากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง	ความพึงพอใจมาก
ระดับ	3	หมายถึง	ความพึงพอใจปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อย
ระดับ	1	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านปัจจัยนำเข้า					
1.ชุดกิจกรรมมีรูปแบบของคำชี้แจง ใ้ความรู้ บั้ตรคำสั่ง ใ้งาน ที่ใ้ในแต่ละชุดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสม					
2.คำชี้แจงสำหรับนักเรียนชัดเจน เข้าใจง่าย					
3.ชุดกิจกรรมระบุจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน					
4.กิจกรรมเหมาะสมกับเวลาเรียนในแต่ละชุดกิจกรรม					
ด้านกระบวนการ					
5. ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมชัดเจน ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริง					
6. กิจกรรมการเรียนรู้แยกกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียนชัดเจน เหมาะสม					

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
7. กิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนจัดให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมโดยอาศัยเนื้อหาที่ศึกษานอกห้องเรียนเหมาะสม					
8. กิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนมุ่งให้ผู้เรียนหาความรู้ด้วยตนเองโดยผ่านสื่อเทคโนโลยี					
9. กิจกรรมต่างๆในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้					
ด้านผลผลิต					
10. ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น					
11. ชุดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน					
12. ผู้เรียนได้รับความรู้จากการเรียนและสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ข ผลการประเมินความพึงพอใจ (สำหรับนักเรียน)

แสดงการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแบบสอบถามความพึงพอใจ (Try out)

โรงเรียนในกลุ่มอำเภอสว่างอารมณ์กลุ่มที่ 1 อำเภอสว่างอารมณ์

จังหวัดอุทัยธานี สังกัดสำนักงานศึกษาธิการอุทัยธานี แบบภาคสนาม

จำนวน 30 คน

เตรียมข้อมูล

เลขที่	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12
1	4	5	5	4	4	5	5	5	5	5	4	4
2	4	4	5	4	5	4	5	4	5	4	5	5
3	5	5	5	5	4	5	4	4	4	5	4	5
4	4	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5
5	4	4	4	5	5	4	4	4	5	4	4	4
6	4	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5
7	5	5	4	5	5	4	4	4	4	5	4	5
8	4	5	4	4	5	5	5	4	4	5	4	4
9	5	4	5	4	5	5	4	5	5	4	5	5
10	5	5	5	5	4	5	4	4	5	4	4	4
11	4	4	4	4	5	4	5	4	5	5	5	4
12	5	5	4	5	4	5	4	5	4	4	4	5
13	4	5	5	4	5	5	5	4	4	4	5	5
14	4	4	4	5	5	4	4	4	5	4	4	5
15	4	5	5	4	4	5	5	5	5	5	4	4
16	5	5	4	5	5	4	4	4	4	5	5	5
17	5	5	4	4	5	5	5	5	4	5	5	4
18	4	4	4	4	5	4	5	4	5	5	5	5
19	5	5	4	5	4	5	4	5	4	4	4	4
20	4	5	5	4	5	5	5	5	4	4	5	4
21	4	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5
22	5	5	4	5	5	4	4	4	4	5	4	5
23	4	5	4	4	5	5	5	4	4	5	4	4
24	5	4	5	4	5	5	4	5	5	4	5	5
25	5	5	5	5	4	5	4	4	5	4	4	4
26	4	4	4	4	5	4	5	4	5	5	5	4
27	5	5	4	5	4	5	4	5	4	4	4	5
28	4	5	5	4	5	5	5	4	4	4	5	5
29	4	4	4	5	5	4	4	4	5	4	4	5
30	4	5	5	4	4	5	5	5	5	5	4	4

ผลวิเคราะห์รายข้อ

ผลการวิเคราะห์	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12
จำนวนคน	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
คะแนนรวม	132	140	135	132	139	140	136	133	137	136	134	137
คะแนนต่ำสุด	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
คะแนนสูงสุด	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
ค่าเฉลี่ย	4.40	4.67	4.50	4.40	4.63	4.67	4.53	4.43	4.57	4.53	4.47	4.57
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.50	0.48	0.51	0.50	0.49	0.48	0.51	0.50	0.50	0.51	0.51	0.50
ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12
ค่าอำนาจจำแนก	0.88	0.70	0.78	0.85	0.87	0.89	0.58	0.55	0.50	0.68	0.55	0.50

ค่าความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ 0.9305

หมายเหตุ

ค่าอำนาจจำแนกแบบ Item Total Correlation

ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา

ผลการวิเคราะห์ภาพรวม

ผลการวิเคราะห์	ภาพรวม
คะแนนรวม	1631
ค่าเฉลี่ย	4.53
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.50

แสดงการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแบบสอบถามความพึงพอใจ โรงเรียนชุมชนบ้าน
ทุ่งสงบ ตำบลไผ่เขียว อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อุทัยธานี เขต 2 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน
เตรียมข้อมูล

เลขที่	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12
1	4	5	5	4	4	5	5	5	5	5	4	4
2	4	4	5	4	5	4	5	4	5	4	5	5
3	5	5	5	5	4	5	4	4	4	5	4	5
4	4	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5
5	4	4	4	5	5	4	4	4	5	4	4	4
6	4	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5
7	5	5	4	5	5	4	4	4	4	5	4	5
8	4	5	4	4	5	5	5	4	4	5	4	4
9	5	4	5	4	5	5	4	5	5	4	5	5
10	5	5	5	5	4	5	4	4	5	4	4	4
11	4	4	4	4	5	4	5	4	5	5	5	4
12	5	5	4	5	4	5	4	5	4	4	4	5
13	4	5	5	4	5	5	5	4	4	4	5	5
14	4	4	4	5	5	4	4	4	5	4	4	5
15	4	5	5	4	4	5	5	5	5	5	4	4
16	5	5	4	5	5	4	4	4	4	5	5	5
17	5	5	4	4	5	5	5	5	4	5	5	4
18	4	4	4	4	5	4	5	4	5	5	5	5
19	5	5	4	5	4	5	4	5	4	4	4	4
20	4	5	5	4	5	5	5	5	4	4	5	4

ผลวิเคราะห์รายข้อ

ผลการวิเคราะห์	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12
จำนวนคน	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
คะแนนรวม	88	93	90	88	93	93	91	89	91	91	90	91
คะแนนต่ำสุด	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
คะแนนสูงสุด	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
ค่าเฉลี่ย	4.40	4.65	4.50	4.40	4.65	4.65	4.55	4.45	4.55	4.55	4.50	4.55
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.50	0.49	0.51	0.50	0.49	0.49	0.51	0.51	0.51	0.51	0.51	0.51
วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5	ข้อที่ 6	ข้อที่ 7	ข้อที่ 8	ข้อที่ 9	ข้อที่ 10	ข้อที่ 11	ข้อที่ 12
ค่าอำนาจจำแนก	0.33	0.66	0.71	0.33	0.66	0.66	0.34	0.34	0.34	0.34	0.71	0.66

ค่าความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ 0.9401

หมายเหตุ

ค่าอำนาจจำแนกแบบ Item Total Correlation

ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์

แอลฟา

ผลการวิเคราะห์ภาพรวม

ผลการวิเคราะห์	ภาพรวม
คะแนนรวม	1088
ค่าเฉลี่ย	4.53
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.50

ภาคผนวก ข ผลการการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.)

การหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 20 คน

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
1	43	57
2	42	56
3	40	55
4	28	45
5	29	47
6	40	56
7	28	46
8	41	55
9	29	48
10	41	57
11	43	58
12	42	56
13	28	45
14	40	55
15	42	57
16	29	47
17	28	46
18	41	57
19	40	56
20	29	47
Σx	723	1046
$\bar{X}$	36.15	52.30
S.D.	6.47	5.06
ร้อยละ	60.25	87.17

$$\begin{aligned}
 \text{ดัชนีประสิทธิผล} &= \frac{(\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน})}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}} \\
 &= \frac{(1046 - 723)}{(20 \times 60) - 723} \\
 &= \frac{323}{477} \\
 \text{E.I.} &= 0.6771
 \end{aligned}$$

แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 67.71

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผู้ศึกษาดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 20 คน โดยทดสอบก่อนเรียนจากนั้นได้ดำเนินการกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แล้วจึงทดสอบหลังเรียน สรุปผลได้ดังตาราง ดังนี้

ตาราง 8 ดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

จำนวน นักเรียน	คะแนนเต็ม	ผลรวมของคะแนน ทดสอบก่อนเรียน	ผลรวมของคะแนน ทดสอบหลังเรียน	E.I.
20	60	723	1046	0.6771

จากตาราง 6 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.6771 แสดงว่านักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นจากคะแนนทดสอบก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 67.71

ภาคผนวก ณ แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ

แบบประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

คำชี้แจง: ให้นักเรียนอ่านออกเสียงและสะกดคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. cat

2. dog

3. bird

4. hamster

5. rabbit

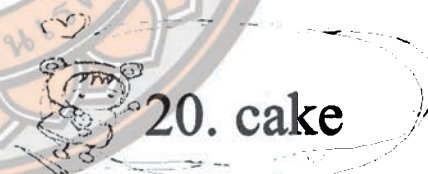
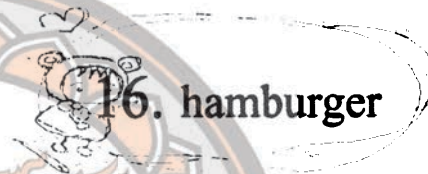
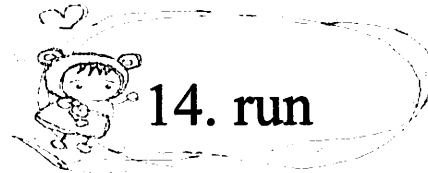
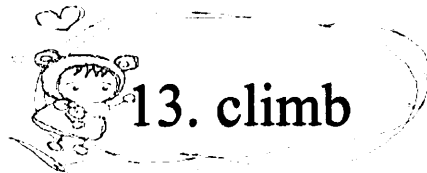
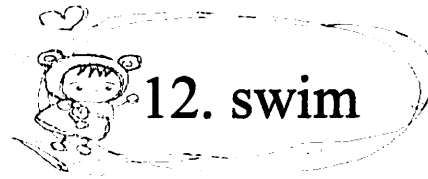
6. fish

7. big

8. small

9. jump

10. dig

เกณฑ์การตัดสินการนำคะแนนการอ่านมาแปลผลเพื่อประเมินความสามารถในการอ่าน
 คำศัพท์ 1 คำ คิดเป็นคะแนน 3 คะแนน
 (พยัญชนะต้น สระ และการผสมคำ)

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	3	2	1	0
ความสามารถใน การอ่านคำและ สะกดคำ	อ่านและสะกดคำ ถูกต้องทั้งหมด (พยัญชนะต้น สระ และการผสมคำ)	อ่านและสะกดคำ ถูกต้อง 2 ชนิด (พยัญชนะต้น สระ และการผสมคำ)	อ่านและสะกดคำ ถูกต้อง 1 ชนิด (พยัญชนะต้น สระ และการผสมคำ)	อ่านและสะกดคำ ไม่ถูกต้องทั้งหมด (พยัญชนะต้น สระ และการผสมคำ)

ภาคผนวก ญ ตัวอย่างชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1

คำชี้แจง

1. อ่านจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน 20 ข้อ ลงในกระดาษคำตอบ
ตรวจคำตอบ และบันทึกคะแนนลงในแบบกรอกคะแนนชุดกิจกรรมการเรียนรู้
การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)
3. อ่านจุดประสงค์ คำชี้แจงและศึกษาตัวอย่างให้เข้าใจก่อนทำแบบฝึกแต่ละแบบ
ฝึก
4. ทำชุดกิจกรรมในแต่ละแบบฝึกด้วยตนเอง ไม่ควรดูคำตอบก่อนเรียนทำแบบฝึก
ที่ 1 ถึง 10 ตามลำดับ
5. ถ้านักเรียนไม่เข้าใจชุดกิจกรรมใดนักเรียนสามารถติดต่อขอคำแนะนำเพิ่มเติม
ได้จากครูผู้สอนหรือใช้ Dictionary หากมีปัญหากับคำศัพท์
6. เมื่อทำเสร็จแล้วให้ตรวจคำตอบ และบันทึกคะแนนในแบบกรอกคะแนนชุด
กิจกรรมการเรียนรู้การสอน แบบโฟนิกส์ (Phonics)
7. ทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ ลงในกระดาษคำตอบตรวจคำตอบ
และบันทึกคะแนนลงในแบบกรอกคะแนน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน
แบบ โฟนิกส์ (Phonics)
8. สรุปผลคะแนนที่ได้ลงในแบบกรอกคะแนน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน
แบบ โฟนิกส์ (Phonics)

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความหมายของพยัญชนะต้น ได้ถูกต้อง
2. อธิบายลักษณะของหลักการใช้ พยัญชนะต้น ได้ถูกต้อง
3. นำ พยัญชนะต้น ไปใช้ ได้ถูกต้อง
4. บอกความหมายของสระ ได้ถูกต้อง
5. อธิบายลักษณะของหลักการใช้สระ ได้ถูกต้อง
6. นำ สระ ไปใช้ ได้ถูกต้อง
7. บอกความหมายของภาพสมมติ ได้ถูกต้อง
8. อธิบายลักษณะของหลักการผสมคำ ได้ถูกต้อง
9. นำหลักการผสมคำ ไปใช้ ได้ถูกต้อง
10. คำนวณหาจำนวนพยัญชนะต้น ได้ถูกต้อง

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

Pre - test

ให้นักเรียนอ่านออกเสียงและสะกดคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. hen 2. pen

3. red 4. big

5. milk 6. win

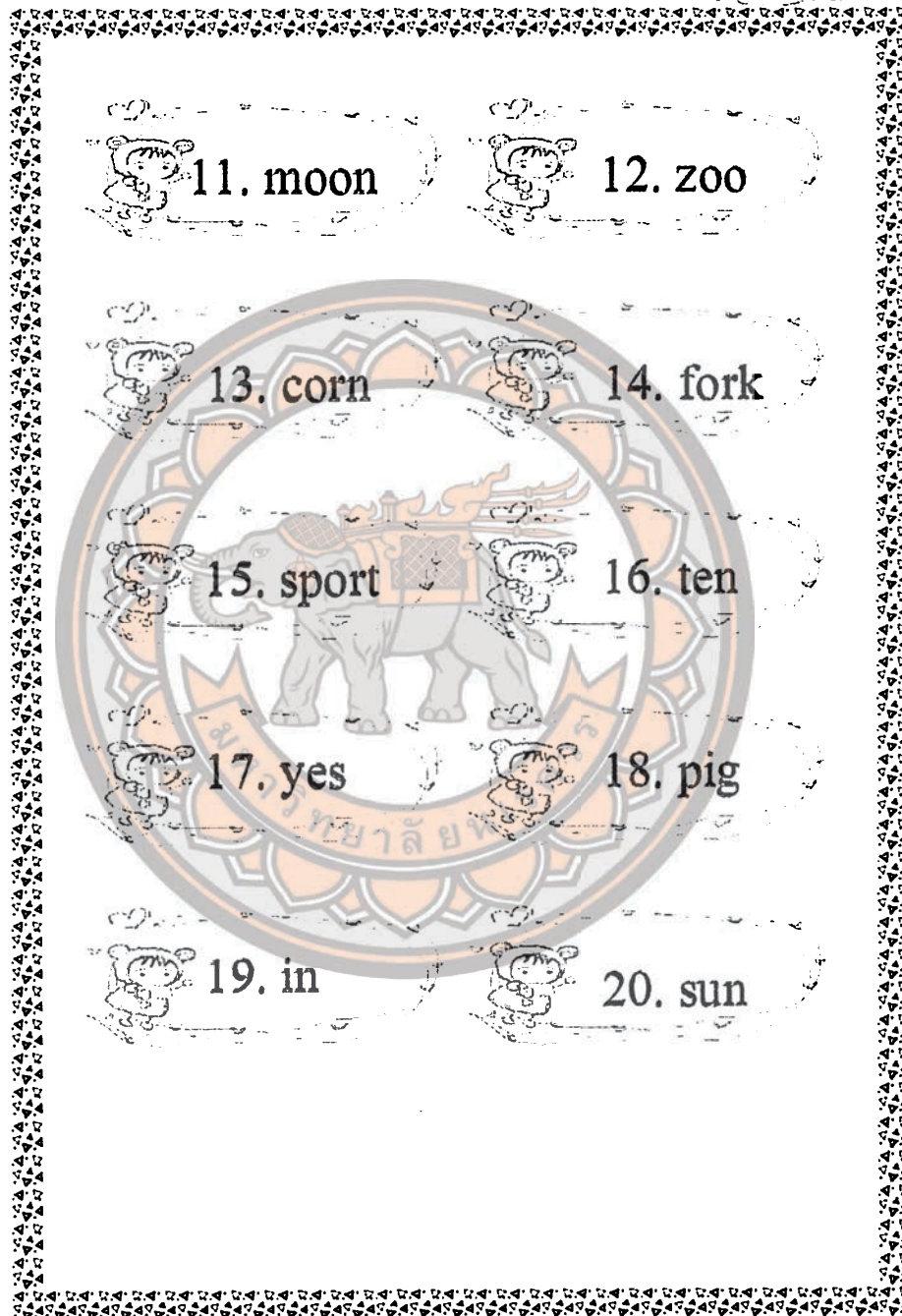
7. cut 8. bus

9. fun 10. book

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)
เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนแก่งเลาหล่มอำเภอสามารมย์
กลุ่มที่ 1

อำเภอสามารมย์ จังหวัดอุทัยธานี
สำนักงานศึกษาธิการอำเภอสามารมย์

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

CONSONANTS

&

VOWELS

Alphabets (Consonants & Vowels)

การจะรวมเป็นคำหรือคำพูดคำหนึ่งนั้นทุกภาษาแน่นอนจะต้องมีตัวอักษร (Alphabets) ในภาษาของตัวเอง ซึ่งในภาษาอังกฤษก็เหมือนกันกับตัวอักษรที่ใช้ในการประกอบคำพูดหรือพูดประโยคขึ้นมา ซึ่งตัวอักษรในภาษาอังกฤษนั้นโดยทั่วไปแล้วมีทั้งหมด 26 ตัวคือ

พิมพ์เล็ก: a b c d e f g h i j k l m n o p q r s t u v w x y z

พิมพ์ใหญ่: A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

โดยแบ่งเป็นพยัญชนะ (Consonants) 21 ตัวคือ B C D G H J K L M N P Q R S T U V W X Y Z และสระ (Vowels) 5 ตัวคือ A E I O U ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

Consonants

พยัญชนะ (Consonants) แบ่งออกเป็น 21 ตัว ได้แก่ B C D G H J K L M N P Q R S T U V W X Y โดยสามารถแสดงรายละเอียดเป็นตารางดังต่อไปนี้

พยัญชนะ(Consonant)	คำอ่าน	ตัวอย่างคำศัพท์
B	บี	Bat [แบท] : ค้างคาว
C	ซี	Cat [แคท] : แมว
D	ดี	Dog [ด็อก] : หมา
F	เอฟ	Flower [ฟลาวเวอร์] : ดอกไม้
G	จี	Goose [กูส] : ห่าน
H	เฮช	House [เฮาส์] : บ้าน
J	ไจ	Jaguar [จากัวร์] : เสือจากัวร์
K	เค	King [คิง] : พระราชา
L	เล	Lion [ไลออน] : สิงโต
M	เอ็ม	Man [แมน] : ผู้ชาย
N	เอน	Nine [ไนน์] : เลข 9
P	พี	Pan [แพน] : กระต่าย
Q	คิว	Question [เควซัน] : คำถาม
R	อาร์	Rice [ไรซ์] : ข้าว
S	เอส	Sun [ซัน] : ดวงอาทิตย์
T	ที	Tree [ทรี] : ต้นไม้
V	วี	Van [แวน] : รถตู้
W	ดับเบิลยู	Woman [วูแมน] : ผู้หญิง

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

พยัญชนะ(Consonant)	คำอ่าน	ตัวอย่างคำศัพท์
X	เอ็กซ์	X-ray [เอ็กซ์เรย์] : ฉายรังสี
Y	วาย	Yak [แยค] : จามรี
Z	แซส	Zebra [ซีบรา] : ม้าลาย

Vowels

สระ ในภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 5 ตัว ได้แก่ A E I O U โดยสามารถแสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

สระ (Vowels)	คำอ่าน	ตัวอย่างคำศัพท์
A	เอ	Ant [แอนท์] : มด
E	อี	Elephant [อีเลฟเฟ้น] : ช้าง
I	ไอ	Iguana [อีกันน่า] : อีกันน่า
O	โอ	Orange [ออเรนจ์] : ส้ม
U	ยู	Umbrella [รัม] : ร่ม

การเทียบตัวอักษรภาษาอังกฤษกับภาษาไทย

ตาราง 1 การเทียบพยัญชนะ 21 ตัวในภาษาอังกฤษกับภาษาไทย

พยัญชนะ ภาษาอังกฤษ (English Consonants)	พยัญชนะภาษาไทย (Thai Consonants)	ตัวอย่างคำศัพท์ (Vocabularies)
B	บ	Bat [แบท] : ค้างคาว Bee [บี] : ผึ้ง Box [บ็อกซ์] : กล่อง Boy [บอย] : เด็กผู้ชาย Book [บุ๊ค] : หนังสือ
C	ช, ค	Cat [แคท] : แมว Cow [คาว] : วัว (ตัวเมีย) Cook [คูก] : ทำอาหาร, กู้ก ทำอาหาร Cake [เค้ก] : ขนมเค้ก
D	ด	Dog [ด็อก] : หมา Desk [เดสก์] : โต๊ะเรียน Dish [ดิช] : จาน Duck [ดัค] : เป็ด
F	ฟ, ฟ	Fish [ฟิช] : ปลา Fan [แฟน] : พัดลม Food [ฟู้ด] : อาหาร Fruit [ฟรุท] : ผลไม้

พยัญชนะ ภาษาอังกฤษ (English Consonants)	พยัญชนะภาษาไทย (Thai Consonants)	ตัวอย่างคำศัพท์ (Vocabularies)
G	ก, ง	Giraffe [จีราฟ] : บิราฟ Good [กูด] : ดี Goose [กูส] : ห่าน
H	ฮ, ห	Hippo[ฮิปโป] : ฮิปโป Home[โฮม] : บ้าน High [ไฮ] : สูง
J	จ, ย	Jaguar [จาการ์] : เสือจ้าว January [แจนยูเอรี] : เดือน มกราคม June [จูน] : เดือนมิถุนายน
K	ก, ท	Kangaroo[แคงการู] : อิงโอ Kid[คิ๊ด] : เด็ก Kitchen [คิทเชน] : ห้องครัว
L	ล, ฟ	Lion[ไลออน] : สิงโต Lucky[ลัคกี] : โชคดี
M	ม	Mouse[เมาส์] : หนู Month[เมธ] : ปาก Moon[พระจันทร์] : พระจันทร์

พยัญชนะ ภาษาอังกฤษ (English Consonants)	พยัญชนะภาษาไทย (Thai Consonants)	ตัวอย่างคำศัพท์ (Vocabularies)
N	น, ณ	Near[เนียร์] : ใกล้ Nine [ไนท์] : เลข 9
P	พ,ภ,ผ,ป	Panda[แพนด้า] : หมีแพนด้า Pan[แพน] : กระทะ Parrot [แพรอต] : นกแก้ว
Q	คว (ควบ)	Queen[ควีน] : ราชาินี Quick [ควิก] : เร็ว
R	ร	Rabbit [เร็บบิท] : กระต่าย Rat[แร็ท] : หนู Room [รูม] : ห้อง
S	ส,ศ,ซ	Spider [สไปเดอร์] : แมงมุม Sunday [ซันเดย์] : วันอาทิตย์
T	ท, ธ	Tiger[ไทเกอร์] : เสือ Tuesday[ทิวส์เดย์] : วันอังคาร Table[เทเบิล] : โต๊ะ Sun [ซัน] : ดวงอาทิตย์
V	ฟว(ควบ)	Vulture [วัลเชอร์] : นกแร้ง Van [แวน] : รถตู้ Visit [วิสิท] : เยี่ยมเยือน Violin [ไวโอลิน] : ไวโอลิน

พยัญชนะ ภาษาอังกฤษ (English Consonants)	พยัญชนะภาษาไทย (Thai Consonants)	ตัวอย่างคำศัพท์ (Vocabularies)
W	ว	Whale [เวล]: ปลาวาฬ Wolf [วูลฟ]: หมาป่า Week [วิก]: สัปดาห์
X	ข (ใช้เป็นตัวสะกด)	X-ray fish [เอ็กซเรย์ ฟิช]: ปลานเอ็กซเรย์ box (บ็อกซ์): กล่อง
Y	ย หรือ อี, อาย	Yak [แย็ก]: ยากวี่ Yellow [โยลโลว์]: สีเหลือง You [ยู]: คุณ, เธอ
Z	ซ	Zebra [ซีบรา]: ม้าลาย Zoo [ซู]: สวนสัตว์

*** พยัญชนะบางตัวนั้นสามารถใช้ได้ทั้งเป็นพยัญชนะต้นหรือท้ายคำเช่น

Toy = คำ T อยู่หน้าคำ

Rat = คำ T อยู่ท้ายคำ

จากคำสองคำข้างต้นจะเห็นได้ว่าอักษร T นั้นมีตำแหน่งที่สามารถอยู่ได้ทั้งต้น
คำและท้ายคำ ซึ่งก็มีพยัญชนะอีกหลายๆตัวที่เป็นเหมือนกันอักษร T ที่อยู่ได้ทั้งต้น
คำและท้ายคำ

ตาราง 2 การเทียบสระ 5 ตัว ในภาษาอังกฤษกับภาษาไทย

สระภาษาอังกฤษ (English vowels)	สระภาษาไทย (Thai Vowels)	ตัวอย่างคำศัพท์ (Vocabularies)
A	อะ, อา, เอ, แอ	Ant[แอนท์] : มด Art[อาร์ท] : ศิลปะ Bat[แบท] : ค้างคาว
E	อี หรือ เอ	Elephant [อีเลฟเฟ้น] : ช้าง Egg[เอ็ก] : ไข่ Bed[เบด] : เตียง
I	อิ หรือ อี	Iguana[อิกัวน่า] : อิกัวน่า Big[บิก] : ใหญ่
O	โอ หรือ ออ	Ox [ออกซ์] : Owl[เอา] : นกฮูก
U	อุ อ หรือ อู	Uncle [อังเคล] : ลุง University[ยูนิเวอร์ซิตี] : มหาวิทยาลัย

เสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษ

The sound of letters

บททวนถาม

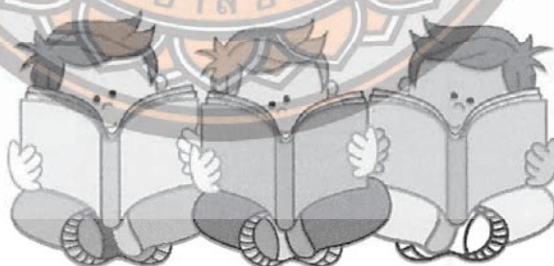
เกี่ยวกับตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้ง 26 ตัวกันก่อนนะ
อักษรภาษาอังกฤษสามารถแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1) พยัญชนะภาษาอังกฤษ ได้แก่

b, c, d, f, g, h, j, k, l, m, n, p, q, r, s, t, v, w, x, y, z

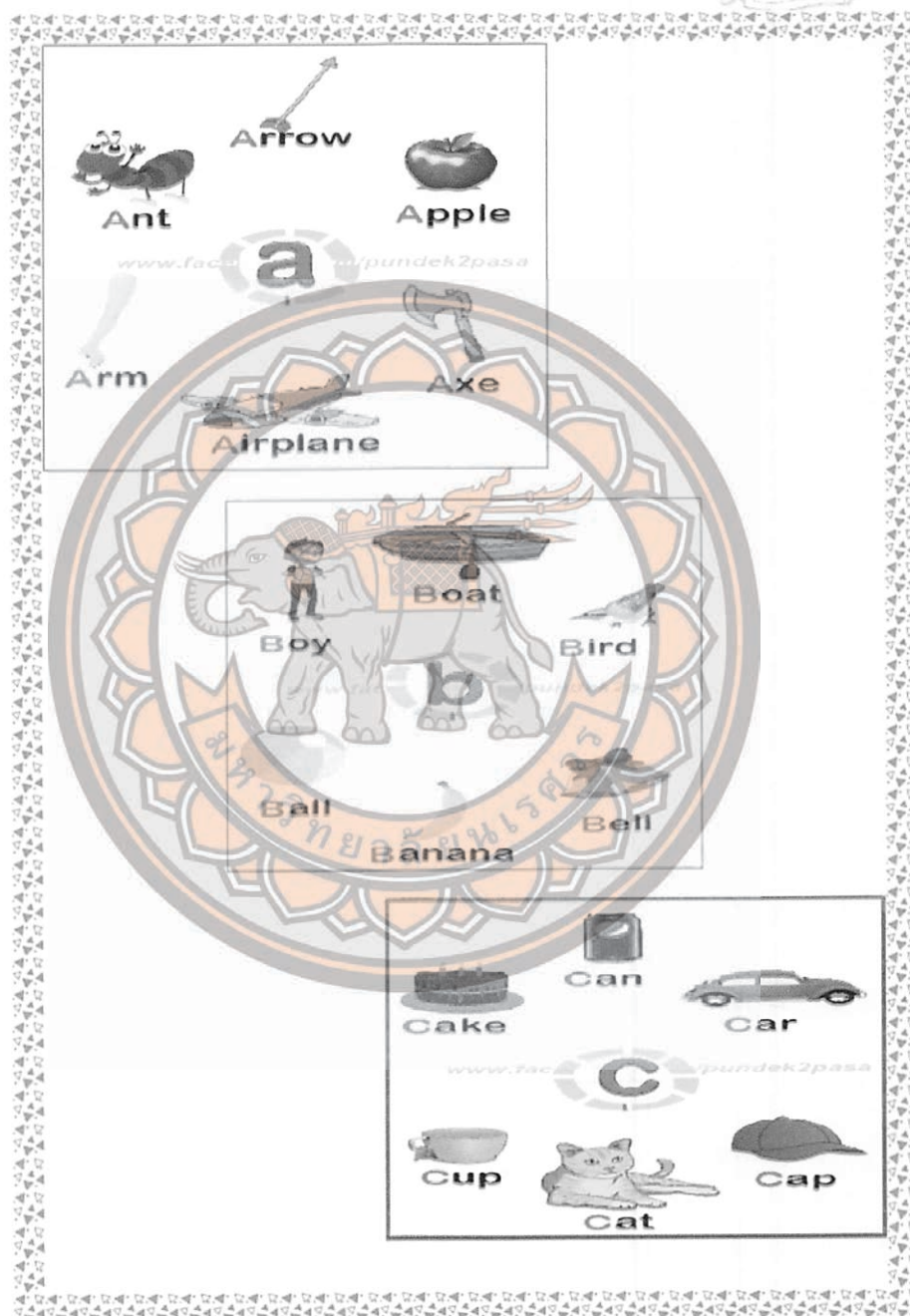
2) สระภาษาอังกฤษ ได้แก่ vowel

ซึ่งตัวอักษรแต่ละตัวกับเสียงเพื่อใช้สำหรับการนำมาสวม
เป็นคำ

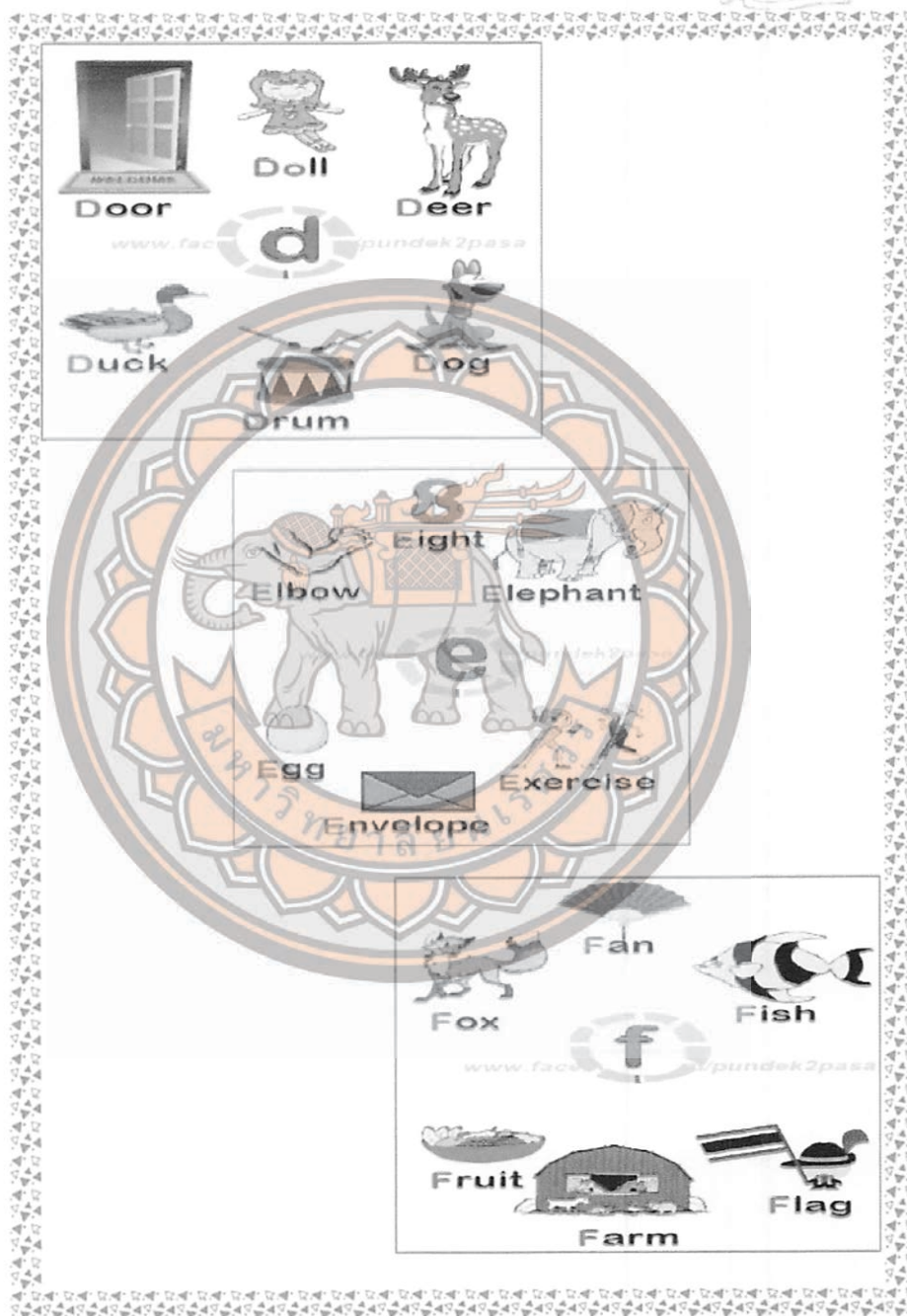
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

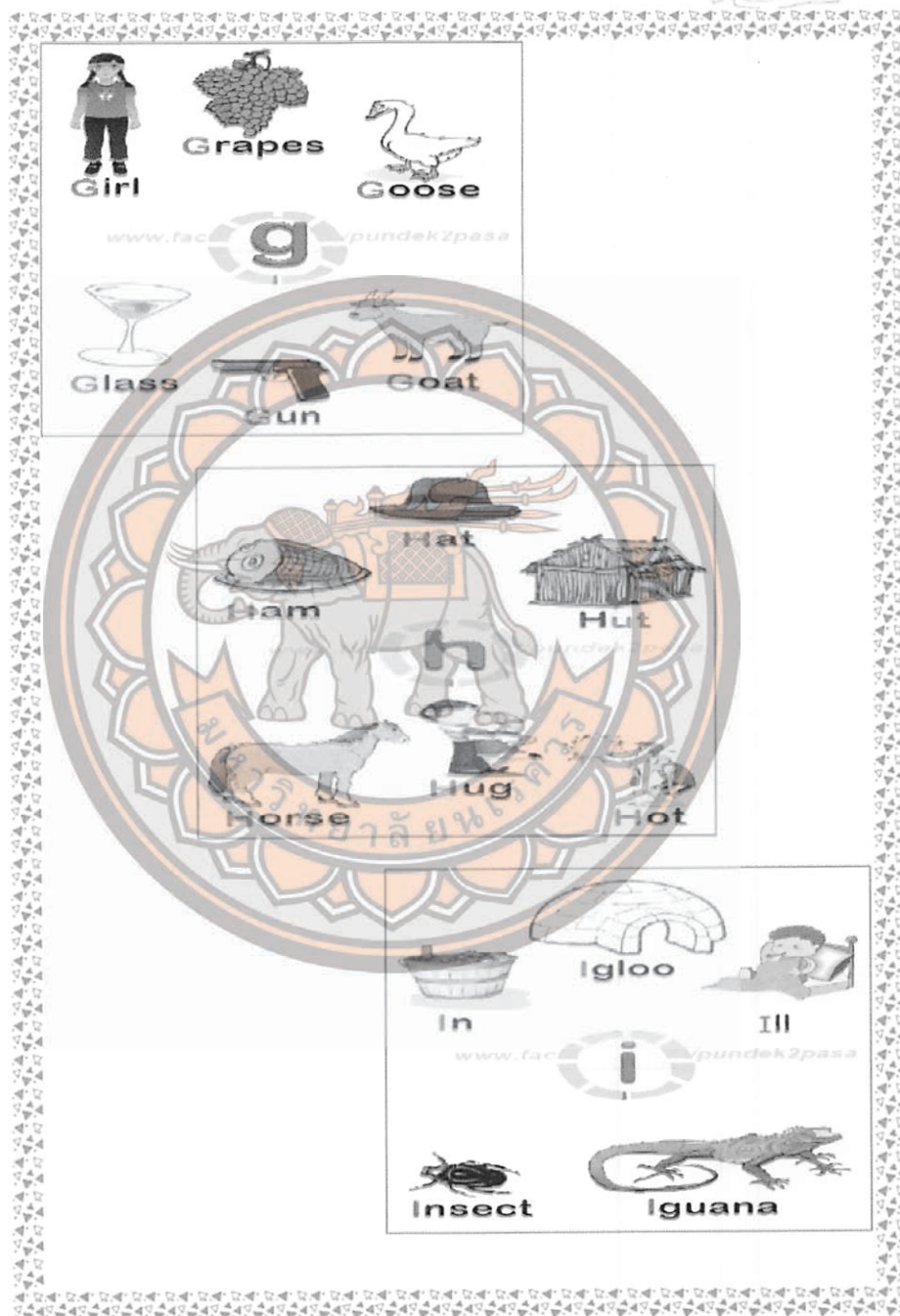
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

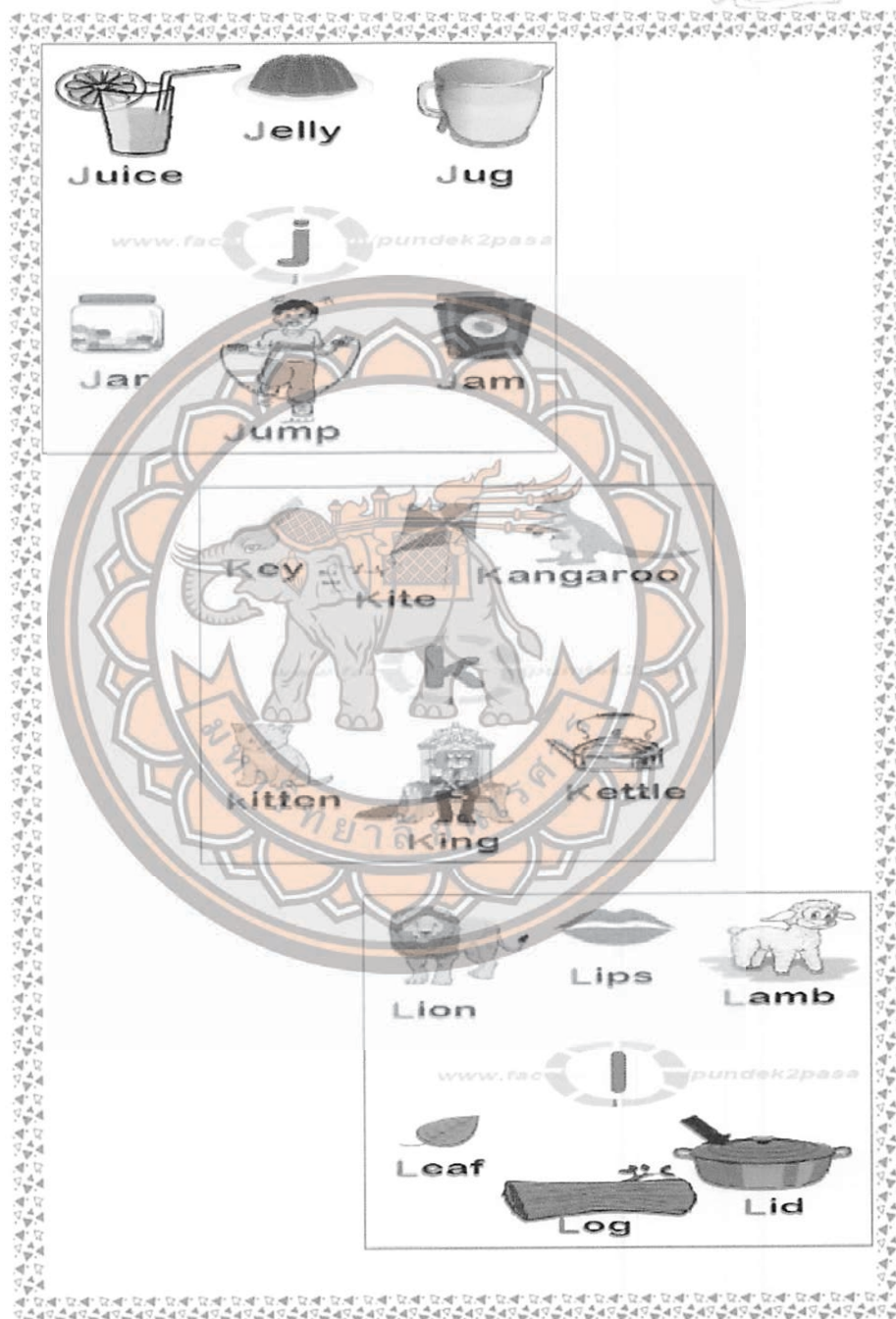
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

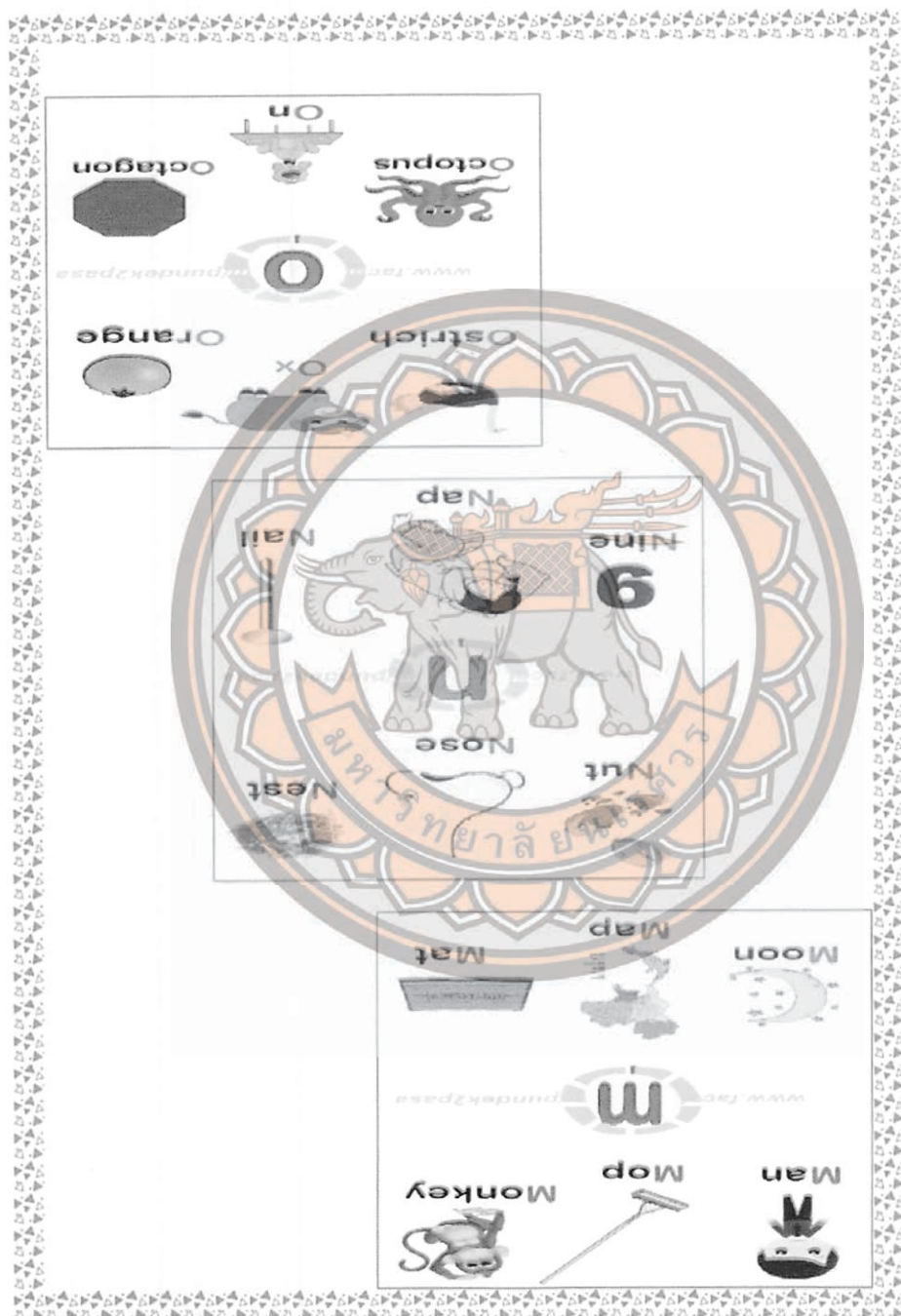
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

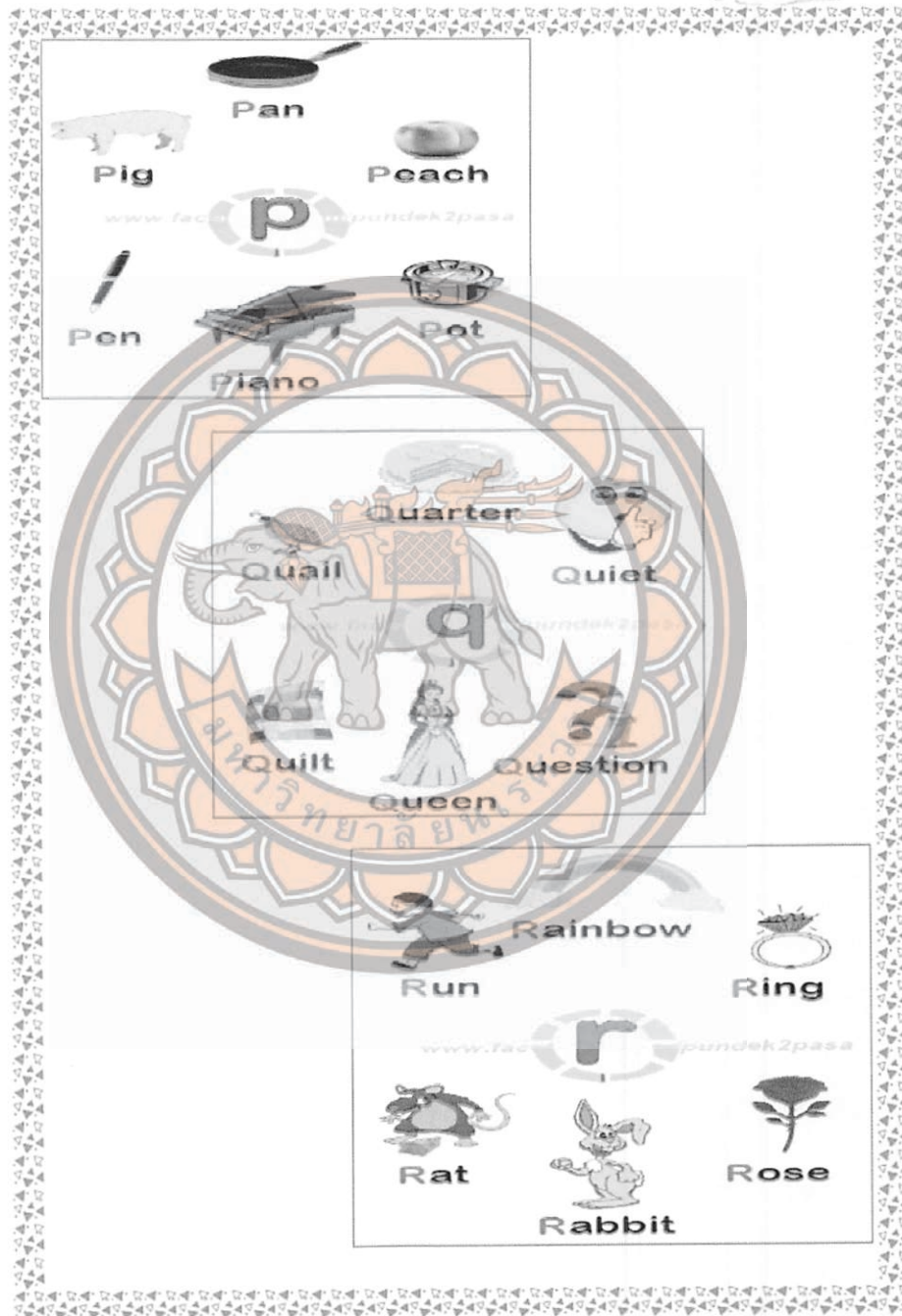

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

Star Sun Sad

www.facebook.com/pundek2pass

6 Six Sand Sock

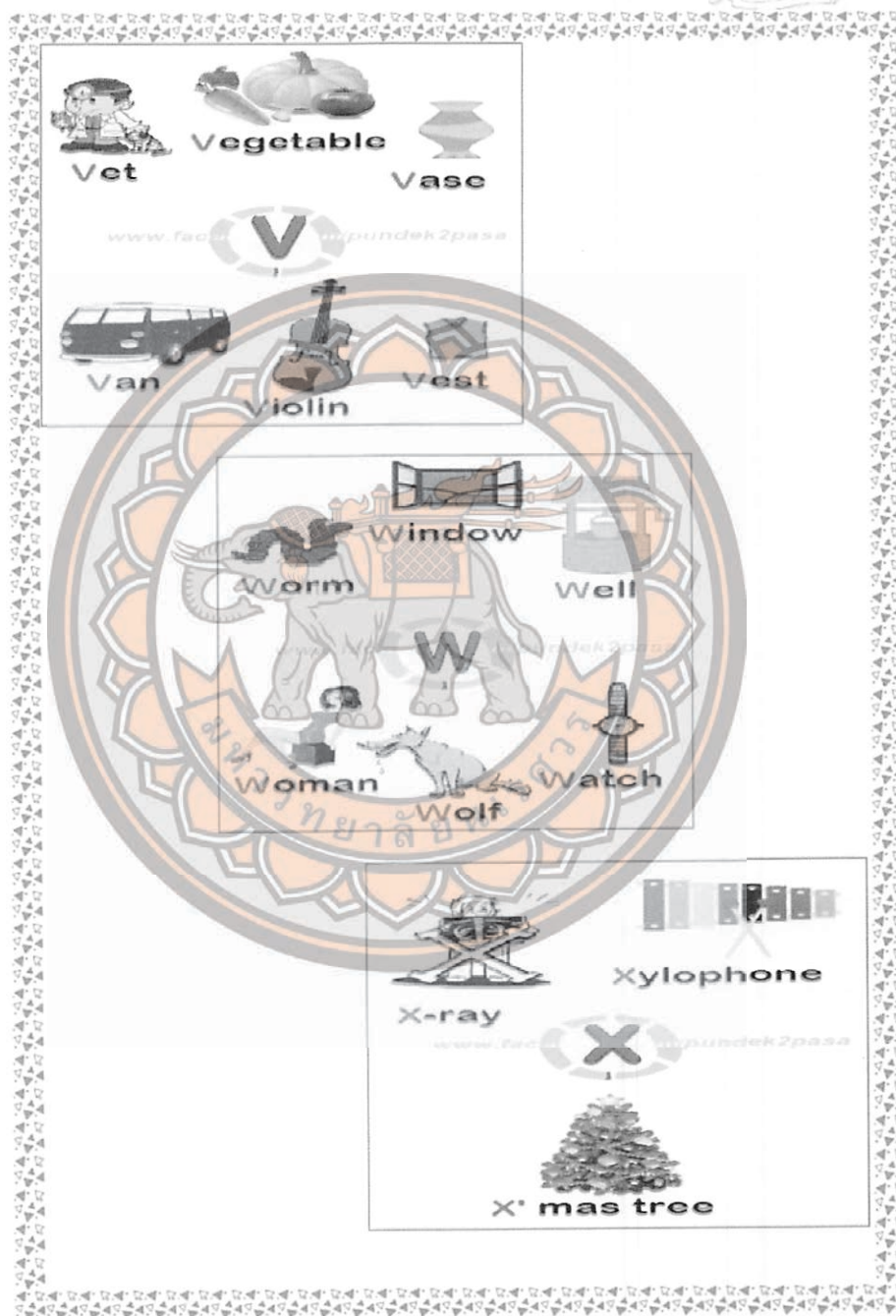
10 Ten Tiger Table Tag Tent Tap

Upset Under Umbrella

www.facebook.com/pundek2pass

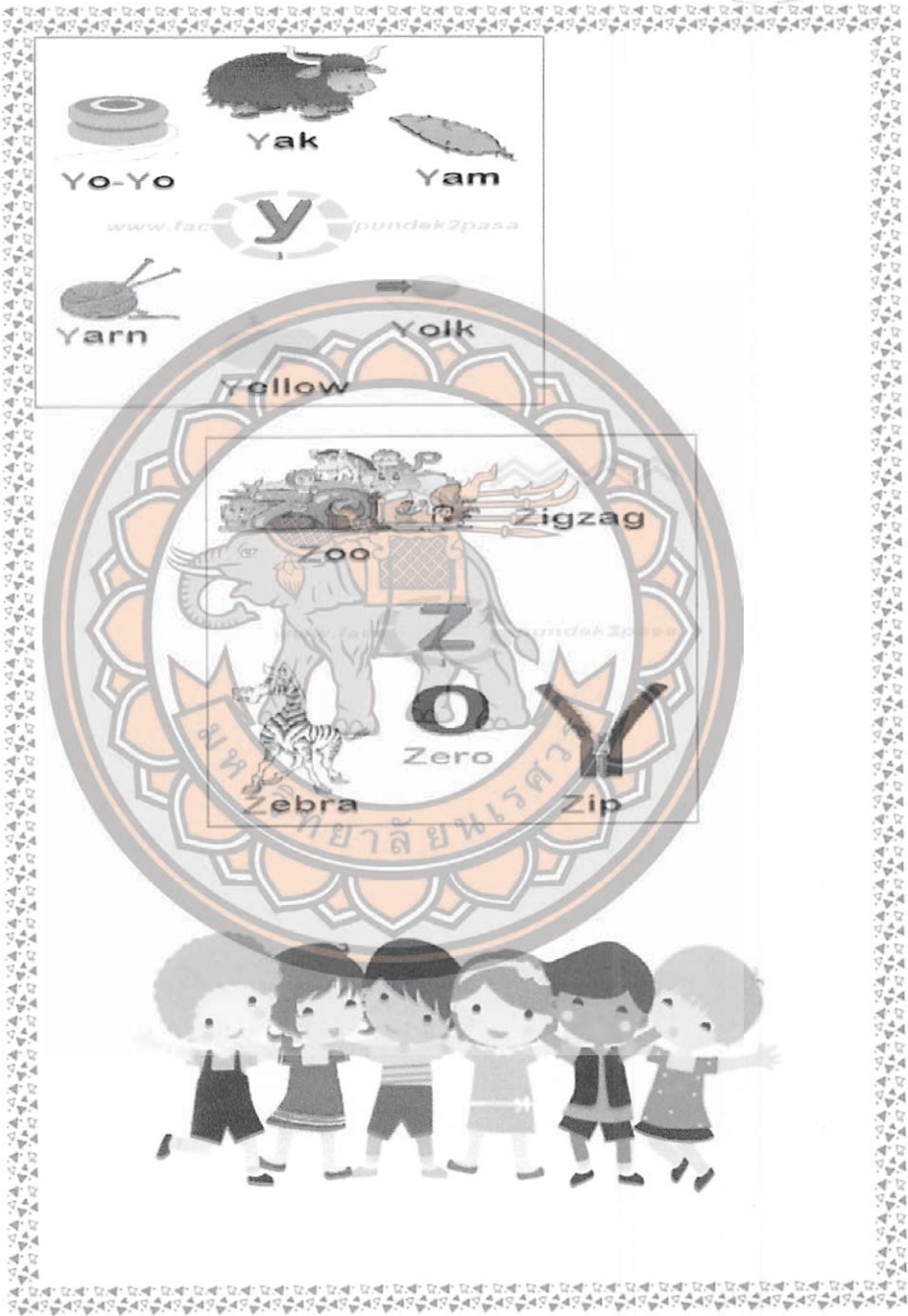
Underwear Umpire Up

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ (Phonics)

พยัญชนะกลุ่มที่ 1
แบบฝึกอ่านพยัญชนะเดี่ยว

Capital Letter	Small Letter	Sound
B	b	บ๊ะ
C	c	เคอะ
D	d	เคอะ
F	f	ฟ๊ะ
G	g	เกอะ
H	h	เฮอะ
J	j	เจอะ
K	k	เคอะ
L	l	เลอะ
M	m	ม๊ะ
N	n	เนอะ
P	p	เพอะ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

Capital Letter	Small Letter	Name	Sound
Q	q	คิว	เควอะ
R	r	อาร์	เรอะ
S	s	เอส	เซอะ
T	t	ที	เทอะ
V	v	วี	เวอะ
W	w	ดับเบิลยู	เวอะ
X	x	เอ็กซ์	เคซอะ
Y	y	วาย	เยอะ
Z	z	แซด	เซอะ

พยัญชนะกลุ่มที่ 2
แบบฝึกอ่านพยัญชนะควบคู่

Capital Letter	Small Letter	Name	Sound
BR	br	บ-ร	เบรอะ
BL	bl	บ-ล	เบลอะ
CR	cr	ค-ร	เครอะ
CL	cl	ค-ล	เคลอะ
DR	dr	ด-ร	เดรอะ
DL	dl	ด-ล	เดลอะ
GR	gr	จ-ร	เกรอะ
GL	gl	จ-ล	เกลอะ
PR	pr	พ-ร	เพรอะ
PL	pl	พ-ล	เพลอะ
TR	tr	ท-ร	เทรอะ
KR	kr	เค-ร	เครอะ

พยัญชนะกลุ่มที่ 3			
แบบฝึกอ่านพยัญชนะพิเศษ			
Capital Letter	Small Letter	Name	Sound
LD	ld	แอล-ดี	เลดอะ
SP	sp	เอส-พี	สเปอะ
TH	th	ที-เอช	เทอะ
NG	ng	เอ็น-จี้	เงอะ
GH	ght	จี-เอช-ที	เกอะ
CK	ck	ซี-เค	เคอะ
ST	st	เอส-ที	สเคอะ , สเตอะ (ตัวสะกด)
CH	ch	ซี-เอช	เชอะ
NK	nk	เอ็น-เค	เงเคอะ
SC	sc	เอส-ซี	สเกอะ
SS	ss	เอส-เอส	เซอะ
SM	sm	เอส-เอ็ม	สเมอะ
SH	sh	เอส-เอช	เชอะ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

Capital Letter	Small Letter	Name	Sound
GH	gh	จี-เอช	เกอะ
SK	sk	เอส-เค	สเกอะ , สคอะ (ตัวสะกด)
ND	nd	เอ็น-ดี	เนคอะ
PH	ph	พี-เอช	เฟอะ
WH	wh	ดับเบิลยู-เอช	เวอะ
LK	lk	แอล-เค	เลคอะ
WR	wr	ดับเบิลยู-อาร์	เรอะ
SN	sn	เอส-เอ็น	สนอะ
NT	nt	เอ็น-ที	เนทอะ
TW	tw	ที-ดับเบิลยู	ทเวอะ
MB	mb	เอ็ม-บี	เมบอะ
BT	bt	บี-ที	เบทอะ
LP	lp	แอล-พี	เลฟอะ
SL	sl	เอส-แอล	สเลอะ
SW	sw	เอส-ดับเบิลยู	สเวอะ
SQ	sq	เอส-คิว	สควอะ
QU	qu	คิว-ยู	ควอะ
KN	kn	เค-เอ็น	เนอะ
CT	ct	ซี-ที	เคทอะ
LL	ll	แอล-แอล	เลอะ
SCI	sci	เอส-ซี-ไอ	เซอะ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

Capital Letter	Small Letter	Name	Sound
SCY	scy	เอส-ซี-วาย	เซอะ
SCE	sce	เอส-ซี-อี	เซอะ
DGE	dge	ดี-จี-อี	เดอะ
FT	ft	เอฟ ที	เฟอะ
FF	ff	เอฟ เอฟ	เฟอะ
LF	lf	แอล เอฟ	เลอะ
MP	mp	เอ็ม พี	เมอะ
GE	ge	จี-อี	เจอะ
CE	ce	ซี-อี	เซอะ
SE	se	เอส-อี	เซอะ
VE	ve	วี-อี	เฟอะ
NCH	nch	เอ็น ช เอช	เนอะ
SQU	qu	เควส คิว ยู	สเกอะ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

พยัญชนะกลุ่มที่ 4
แบบฝึกอ่านพยัญชนะพิเศษควบกล้ำ

Capital Letter	Small Letter	Name	Sound
STR	str	เอช ที อ่า	สเตรอะ
SPR	spr	เอช พี อ่า	สปรอะ
SPL	spl	เอช ที แอล	สปลอะ

มหาวิทยาลัยพระนคร

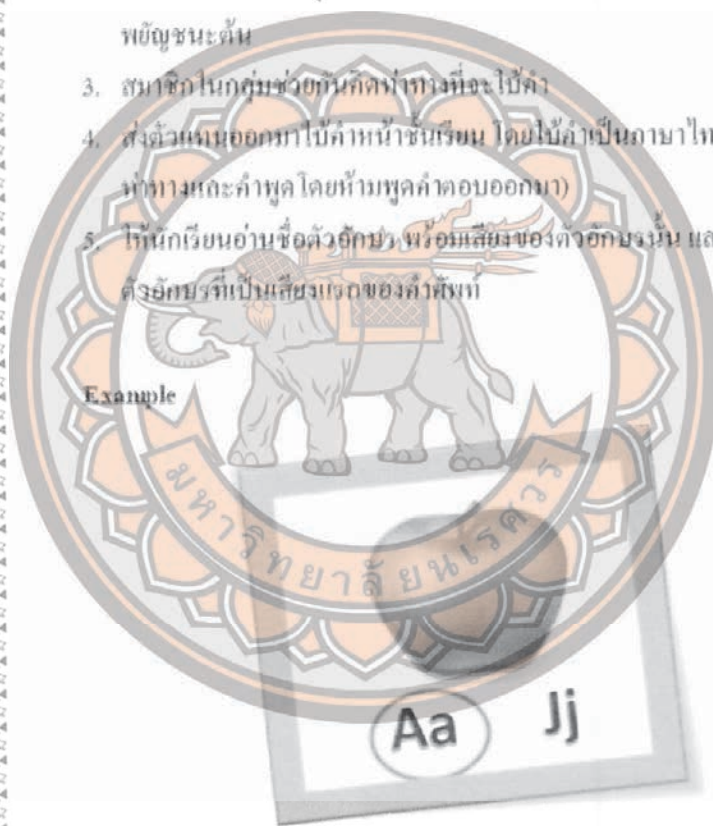

แบบฝึก 1

1. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาจับฉลากคำใบ้ คำที่เกี่ยวกับพยัญชนะต้น
3. สมาชิกในกลุ่มช่วยกันคิดหาทางที่จะใบ้คำ
4. ส่งตัวแทนออกมาใบ้คำหน้าชั้นเรียน โดยใบ้คำเป็นภาษาไทยก่อน (ใช้ท่าทางและคำพูด โดยห้ามพูดคำตอบออกมา)
5. ให้นักเรียนอ่านชื่อตัวอักษร พร้อมเสียงของตัวอักษรนั้น และวงกลมตัวอักษรที่เป็นเสียงแรกของคำศัพท์

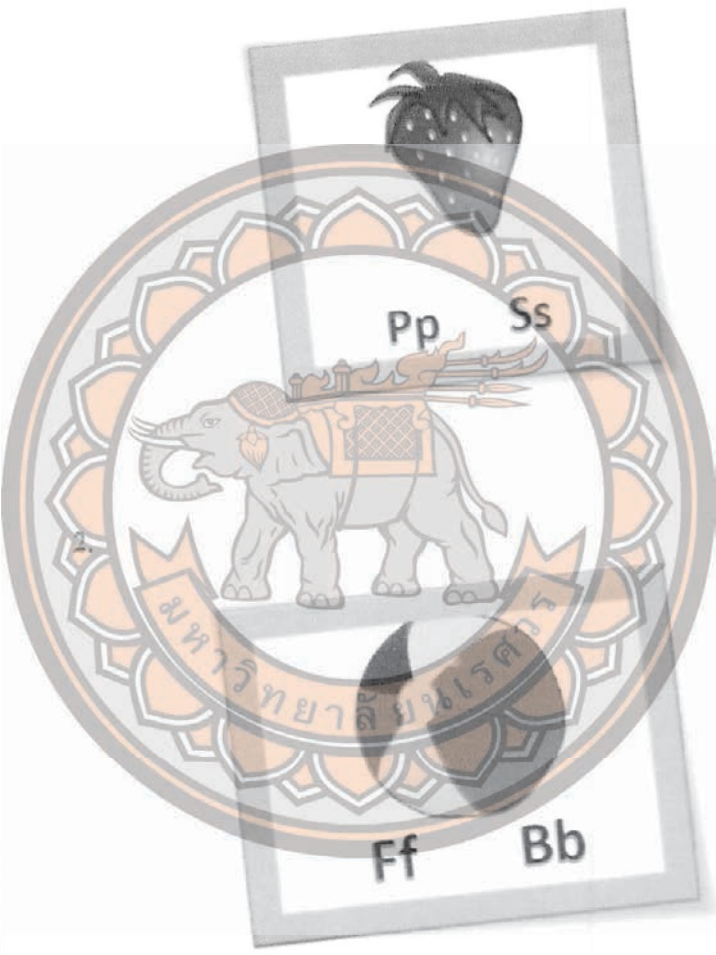
Example

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

1.

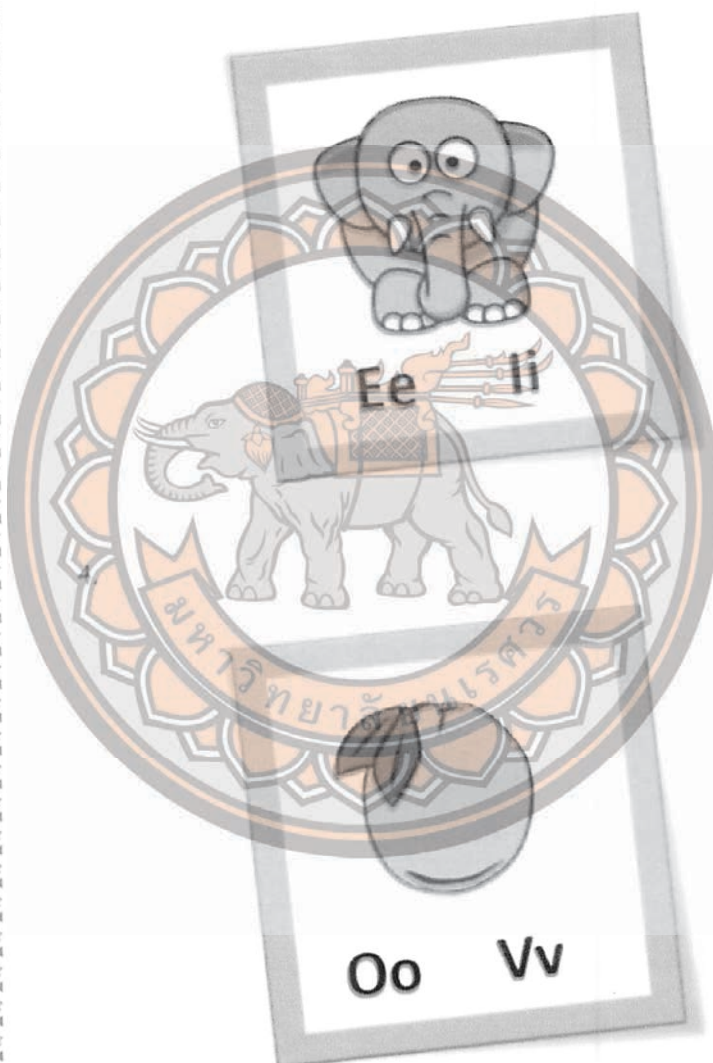

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

3.

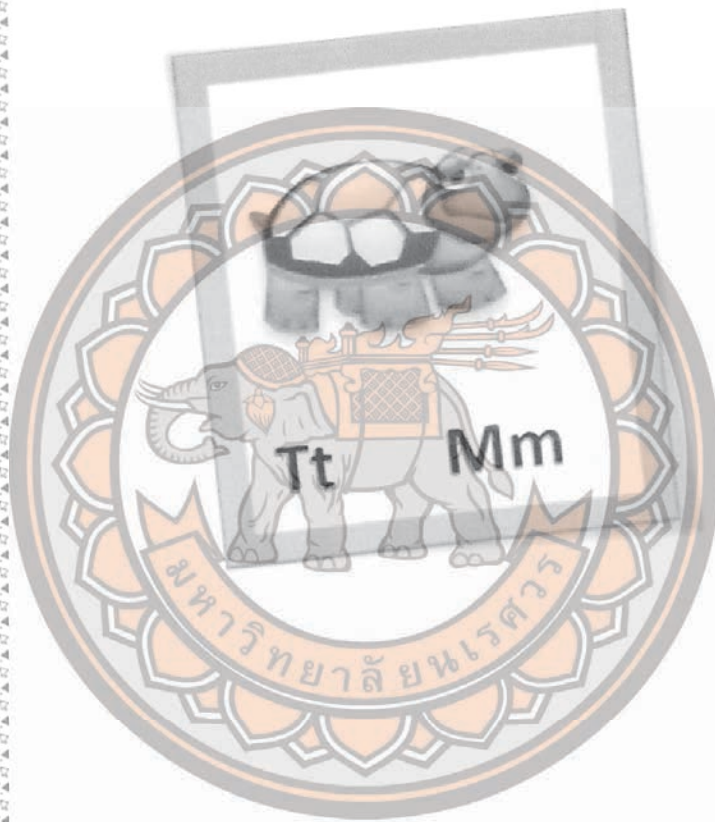

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

5.

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

แบบฝึก 2

ให้นักเรียนดูรูปและยกมือขึ้นตอบตัวอักษรที่เป็นเสียงแรกของแต่ละรูป แล้ว
ออกมาเขียนตัวอักษรนั้นบนกระดาน

1.

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

3.

5.

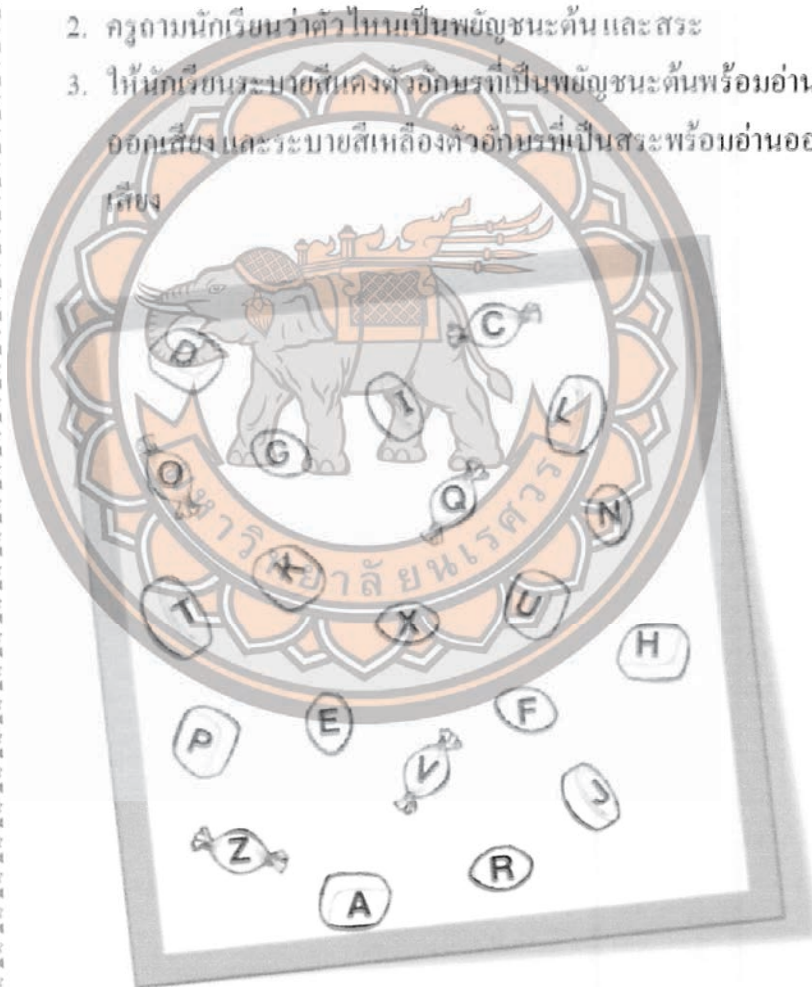
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

แบบฝึก 3

1. ครูชี้คำศัพท์ที่อยู่ในภาพทีละตัว และถามนักเรียนว่าคือตัวอะไร พร้อมพาอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง
2. ครูถามนักเรียนว่าตัวไหนเป็นพยัญชนะต้น และสระ
3. ให้นักเรียนระบายสีหิ้งคางตัวอักษรที่เป็นพยัญชนะต้นพร้อมอ่านออกเสียง และระบายสีหิ้งคางตัวอักษรที่เป็นสระพร้อมอ่านออกเสียง

แบบฝึก 4

1. สุ่มนักเรียนตัวแทน 5 คน ออกมาหน้าชั้นเรียน
2. ให้ตัวแทนแต่ละคนเลือกตัวอักษรคนละ 5 ตัว
3. ให้ตัวแทนนำเพื่อนในชั้นเรียนอ่านตัวอักษรที่ตัวเองเลือก
4. ครูช่วยปรับคำอ่านที่ตัวแทนนำอ่านให้ถูกต้อง
5. ให้นักเรียนระบายสีเขียวพร้อมอ่านออกเสียงตัวอักษรที่เป็นพยัญชนะต้น และระบายสีม่วงพร้อมอ่านออกเสียงตัวอักษรที่เป็นสระ

แบบฝึก 5

1. แปลภาพไว้บนกระดาน
2. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน
3. ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดคำศัพท์ที่ออกภาพที่กำหนดให้
4. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาบอกคำศัพท์ที่ออกภาพและบอกเสียงแรก
ของคำศัพท์นั้นๆ
5. ให้นักเรียนจับคู่ระหว่างเสียงแรกของคำศัพท์กับภาพที่กำหนดให้

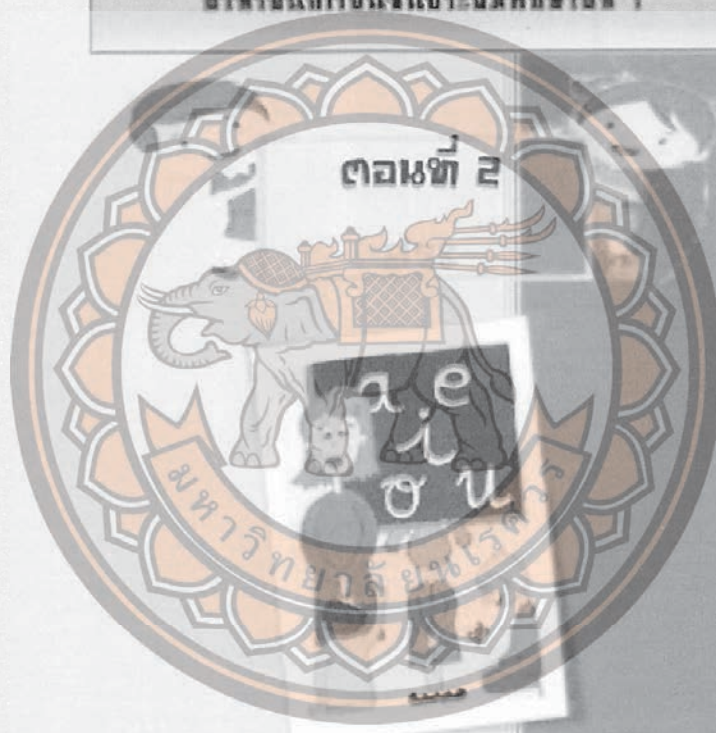

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)
เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนในกลุ่มอำเภอสามารมณ
กลุ่มที่ 1

อำเภอสามารมณ จังหวัดสุพรรณบุรี
สังกัดสำนักงานศึกษาธิการสุพรรณบุรี

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

เสียงสระต่าง ๆ

Capital Letter	Small Letter	Name	Sound
A	a	เอ	แอ, อะ, เอ, ออ
AR	ar	เอ อา	อา
AI	ai	เอ ไอ	เอ
AY	ay	เอ วาย	เอย
A-E	ae	เอ แอ อี	เอ
AIR	air	เอ ไอ อา	แอ
AGE	age	เอ จี อี	เอจ , อัจ
AW	aw	เอ คับเบิล	ออ , ออว
AU	au	เอ คับเบิล	ออ
ARE	are	เอ อา อี	แอ , อา
E	e	อี	อี, เอะ
EE	ee	อี อี	อี
EA	ea	อี เอ	อี
EE-E	ee-e	อี อี แอ อี	อี
EAR	ear	อี เอ อา	เอีย , แอ , เออ
ER	er	อี อา	เออ , เออะ
EY	ey	อี วาย	อี , เอย
EER	eer	อี อี อา	เอีย

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

Capital Letter	Small Letter	Name	Sound
ERE	ere	อี อี อี้	แอ
I	i	ไอ	อี้, ไย
I-E	i-e	ไอ แอ อี้	ไย
IE	ie	ไอ อี้	ไย
IR	ir	ไอ อี	เออ
O	o	โอ	โอ, ออ, อุ
OO	oo	โอ โอ	อุ
OY	ow	โอ คิมเบลยู	อว, ไว
OA	oa	โอ เอ	โอ
OR	or	โอ อี	ออ, เออ
O-I	o-e	โอ แอ อี้	ไย
OUR	our	โอ ยู อี	อัว
OOR	oor	โอ โอ อี	ออ
OME	ome	โอ เอ็ม อี้	อ้า
OU	ou	โอ ยู	อุ, เอา
OI, OY	oi, oy	โอ ไอ, โอ วาย	ออย
ORE	ore	โอ อี อี้	ออ
U	u	ยู	อุ, อุ
UE	ue	ยู อี้	อุ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

Capital Letter	Small Letter	Name	Sound
U-E	u-e	ยู แดท อี	อู
UR	ur	ยู อ่า	เออ
UI	ui	ยู ไอ	อู
Y	y	วาย	อาย , อี

หมายเหตุ*

- LE – เสียง เอ็ด คือ เสียงสระพิเศษ
- สระ A สามารถออกเสียง 2 หรือ 3 ได้ในคำบางคำในภาษาอังกฤษ เช่น
Last แลส หรือ ลาส , Class แคลซ หรือ คลาซ อย่างนี้เป็นต้น
- พยัญชนะบางตัวสามารถออกเสียงได้สองเสียง หมายความว่า เมื่อทำหน้าที่เป็นตัวสะกด จะออกเสียงหนึ่ง และเวลาที่ทำหน้าที่เป็นตัวสะกดจะออกได้อีกเสียงหนึ่ง เช่น
ตัว C – สามารถออกเสียง เคอะ (hard C) และออกเสียงเป็น เซอะ (soft C) ได้เป็นต้น
- สระ ER เสียงปกติคือเสียง เอ ในค 1 พยางค์ แต่ในกรณีที่สระ ER อยู่ในคำ 2 หรือ 3 พยางค์ถ้า ER อยู่ที่พยางค์ที่ 2 หรือ 3 ในคำนั้น จะต้องออกเสียง เออะ เช่น คำว่า
 - Term ออกเสียง เทอม (พยางค์เดียว ER ออกเสียง เอ)
 - Farmer ออกเสียง ฟาร์มเออะ (2 พยางค์ สระ ER ออกเสียง เออะ)

แบบฝึก 7

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน
2. ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดเติมตัวอักษรที่ขาดหายไป
3. ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาบอกตัวอักษรที่ขาดหายไปและ
สะกดคำ
4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันบอกความหมายของคำ

แบบฝึก 8

1. ครูให้บัตรภาพแก่นักเรียนคนละ 1 ภาพ
2. ให้นักเรียนแต่ละคนลุกขึ้นอ่านออกเสียงคำที่ตนได้รับ
3. ให้นักเรียนแต่ละคนเลือกพร้อมวงกลมล้อมรอบคำที่ตรงกับภาพที่กำหนดให้
4. ครูเฉลยคำศัพท์ที่ตรงกับภาพ
5. ให้นักเรียนแต่ละคนลุกขึ้นโชว์ภาพให้เพื่อนในห้องดูพร้อมอ่านคำที่ครูเฉลยให้เพื่อนฟังและให้เพื่อนอ่านตาม

map	pot	mop	kid
lap	got	tap	id
nap	hot	pop	die
hum	van	bug	ox
gum	can	hug	fox
yum	ran	dug	box
get	ten	map	rug
pet	pen	tap	tug
jet	hen	rap	mug
lip	jig	net	fan
zip	pig	wet	man
tip	wig	set	pan

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)
เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนในกลุ่มอำเภอสามารมย์
กลุ่มที่ 1
อำเภอสามารมย์ จังหวัดอุทัยธานี
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาธิการอุทัยธานี

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

ฝึกประสมเสียงคำ

g + a + s

/g/ + /æ/ + /s/

gas

h + e + n

/h/ + /e/ + /n/

hen

b + i + n

/b/ + /i/ + /n/

bin

d + o + g

/d/ + /ɒ/ + /g/

dog

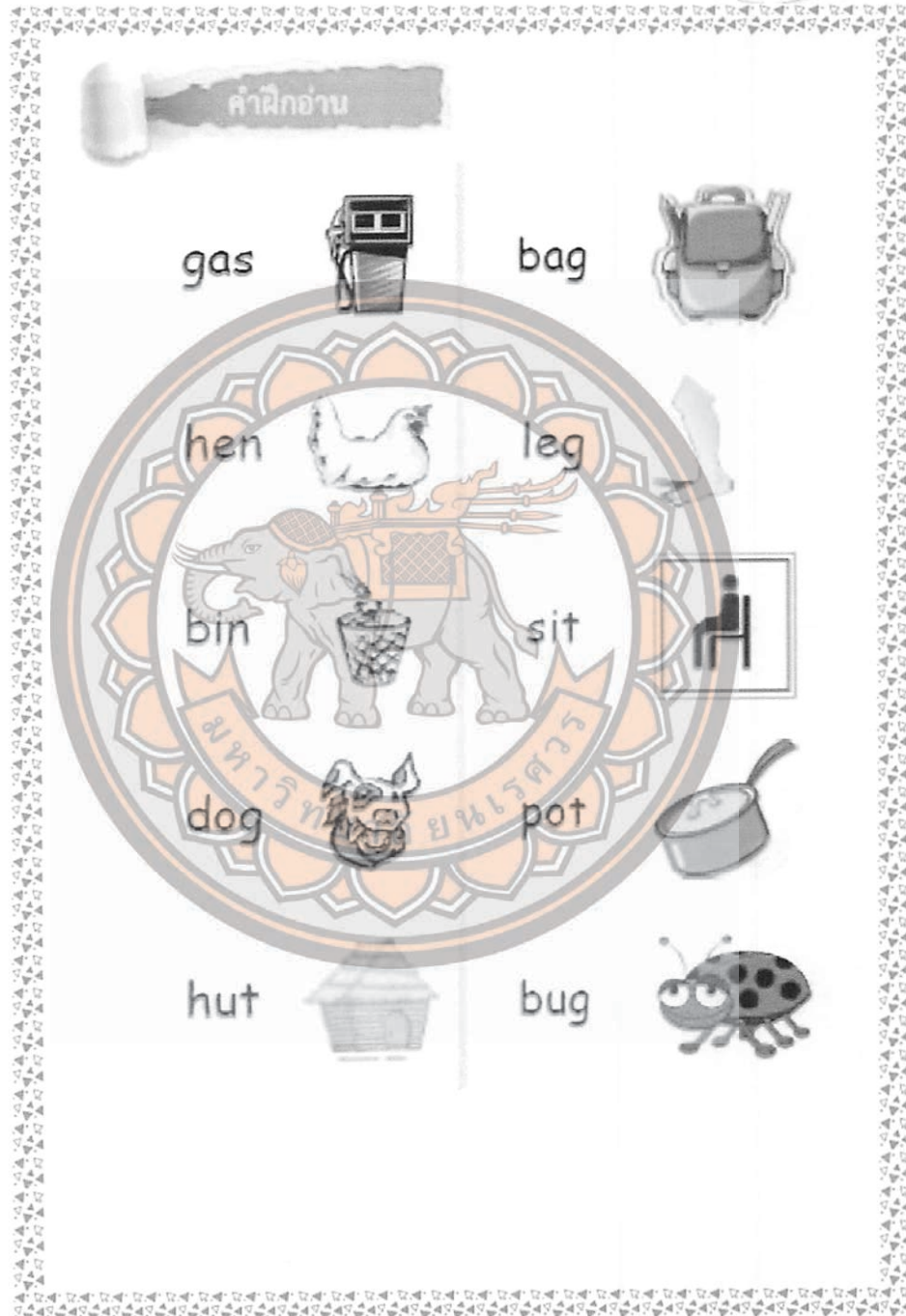
h + u + t

/h/ + /ʌ/ + /t/

hut

แบบฝึก 9

1. ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน
2. ครูแจกบัตรภาพแก่นักเรียนแต่ละคู่
3. ให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันคิดหาคำตอบ โดยโยงเส้นประสมเสียงตัวอักษรให้เป็นคำและเขียนคำศัพท์ลงในช่องว่าง
4. ให้นักเรียนแต่ละคู่ดูกันขึ้นยืนที่ละคู่
 - คนที่ 1 โยงเส้นประสมเสียงตัวอักษรให้เป็นคำ
 - คนที่ 2 อ่านออกเสียงคำศัพท์ให้ตรงกับรูปภาพ
5. ครูเฉลยคำตอบ

Example

1 n e s
g a t

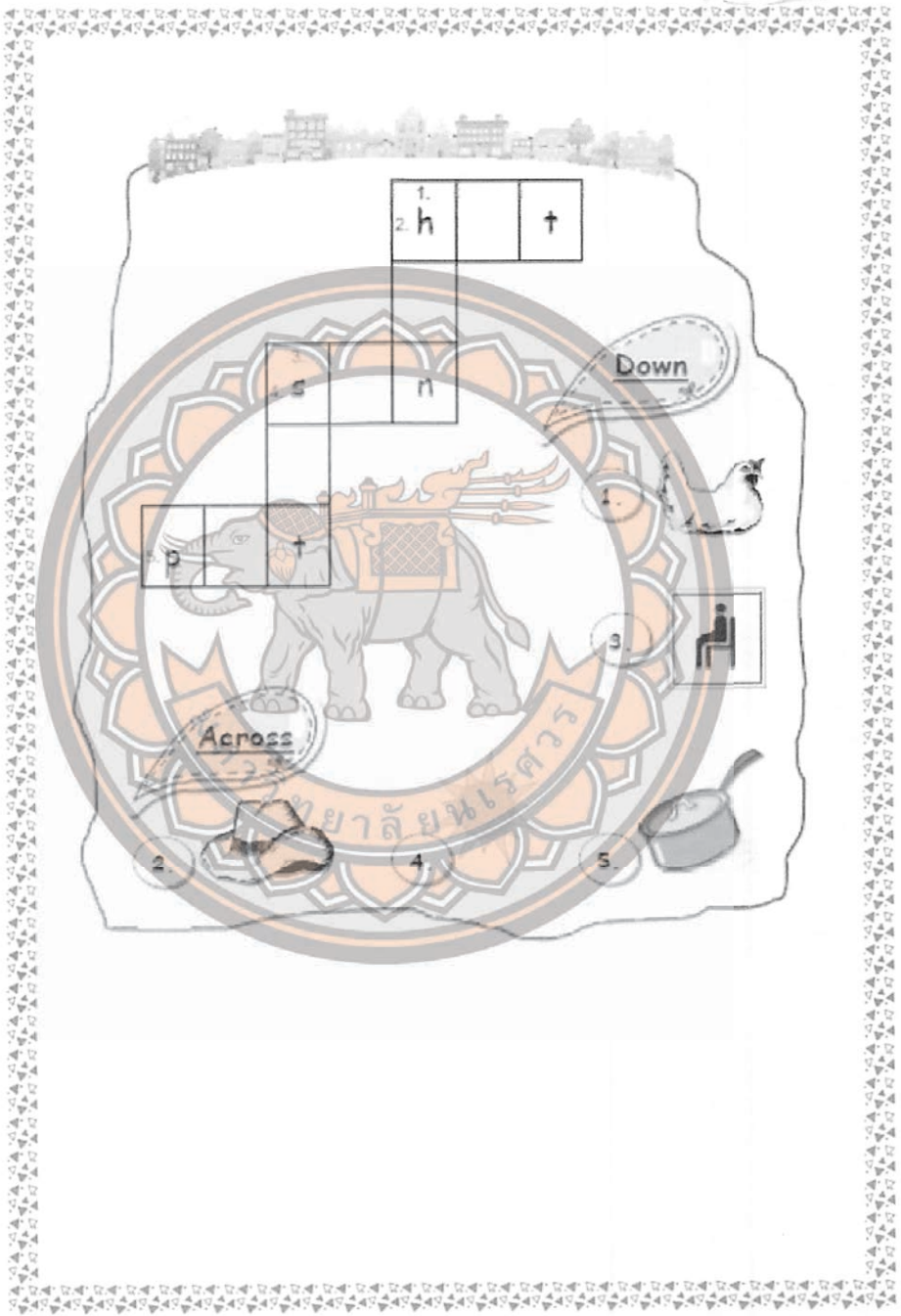
2 s i m
h u t
g u g
d o n
i i n
b e g
h u g
d o t

มหาวิทยาลัยพระตำ

แบบฝึก 10

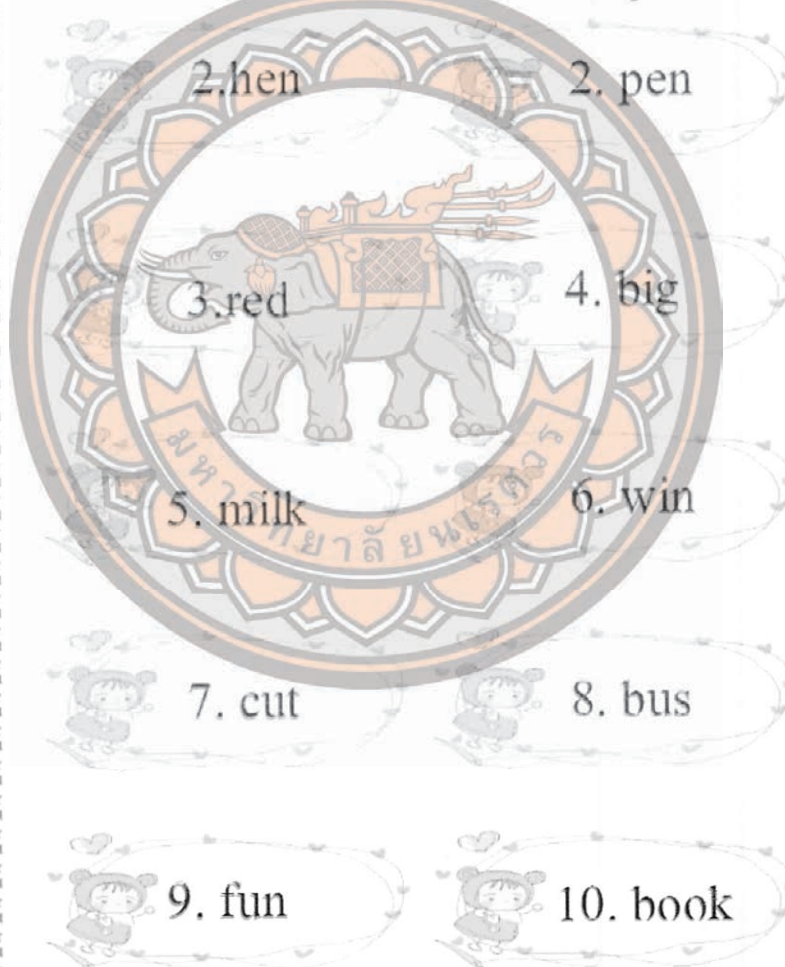
1. แบ่งภาพบนกระดาน
2. แบ่งกลุ่ม 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน
3. มอบหมายงานให้แต่ละกลุ่ม โดย
 - ข้อที่ 1 ให้กลุ่ม 1
 - ข้อที่ 2 ให้กลุ่ม 2
 - ข้อที่ 3 ให้กลุ่ม 3
 - ข้อที่ 4 ให้กลุ่ม 4
 - ข้อที่ 5 ให้กลุ่ม 5
4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดหาคำตอบ
5. ให้ส่งตัวแทนของแต่ละกลุ่ม ออกมาเขียนตัวอักษรที่เป็นสระในภาษาอังกฤษในตารางเพื่อผสมให้เป็นคำศัพท์ที่มีความหมายสัมพันธ์กับรูปภาพที่กำหนดให้
6. ให้ส่งตัวแทนของแต่ละกลุ่ม ออกมาอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่กลุ่มตัวเองได้รับมอบหมาย
7. ครูเฉลยคำตอบ

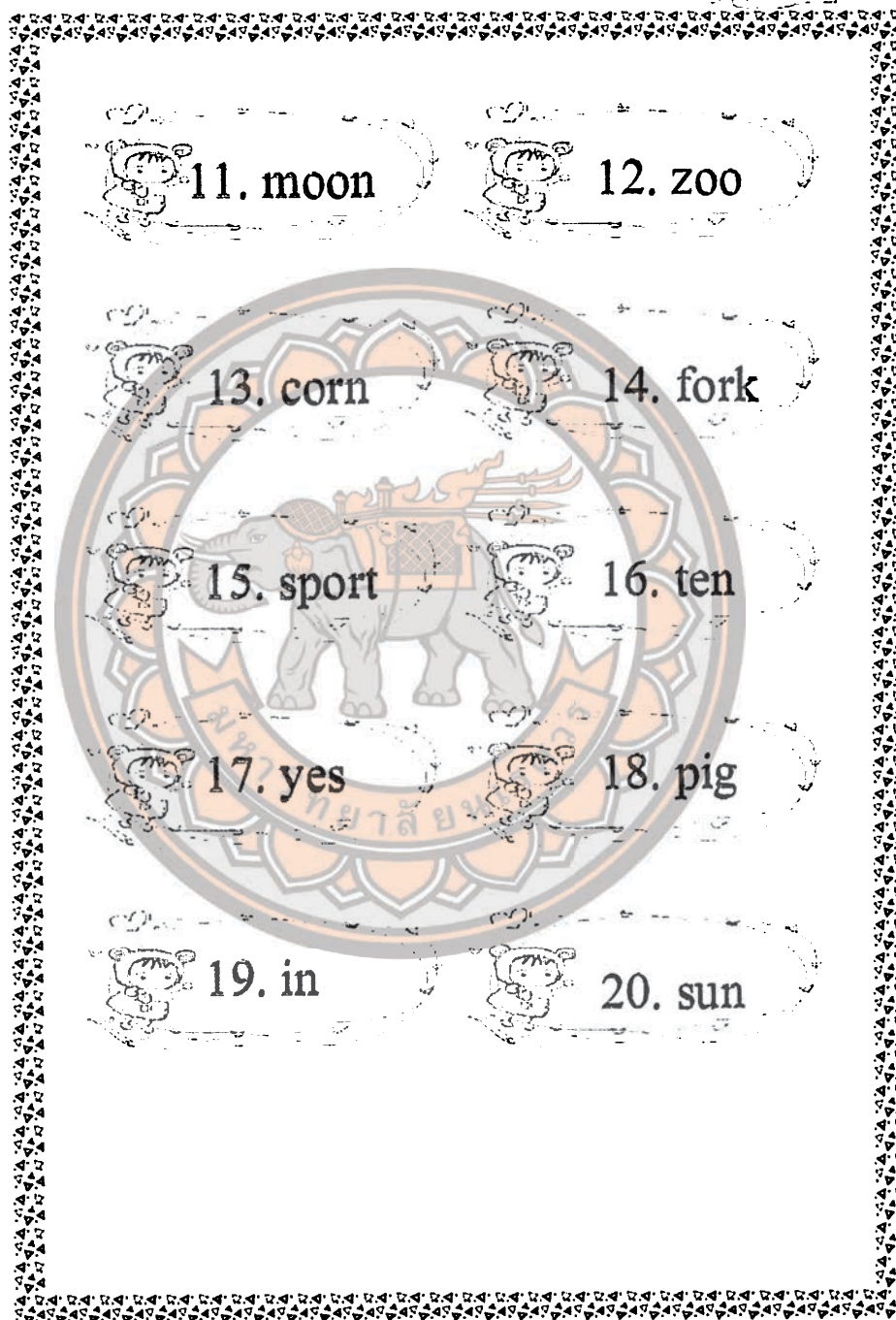
Post-test

ให้นักเรียนอ่านออกเสียงและสะกดคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

บรรณานุกรม

ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). "หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียง". กรุงเทพฯ.

Mes-English. (n.d.). Say It, Connect it, Write it. [online]. Available : http://www.mes-english.com/worksheets/images/ffonix_book1_2.gif [2555, กุมภาพันธ์ 20].

Steven, J. Molinsky, & Bill Bliss. (1999). Word by Word Primary Phonics Picture Dictionary, Japan: Pearson PTR Interactive.

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

เวลา 12 ชั่วโมง

แผนการเรียนรู้ที่ 3 สาระ

เวลา 3 ชั่วโมง

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด ป. 1/1 ปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆ ที่ฟัง

ตัวชี้วัด ป. 1/2 ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงและสะกดคำง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

สาระสำคัญ

เสียงสระต่าง ๆ

Capital Letter	Small Letter	Name	Sound
A	a	เอ	แอ, อะ , เอ , ออ
E	e	อี	อี้ , เอะ
I	i	ไอ	อิ , ไอ
O	o	โอ	โอ , ออ , อู
U	u	ยู	อะ , อู

หมายเหตุ*

- ☐ LE – เสียง เอิล คือ เสียงสระพิเศษ
- ☐ สระ A สามารถออกเสียง แอ หรือ อา ได้ในคำบางคำในภาษาอังกฤษ เช่น Last แลสทฺ หรือ ลาสทฺ , Class แคลซ หรือ คลาซ อย่างนี้เป็นต้น
- ☐ พยัญชนะบางตัวสามารถออกเสียงได้สองเสียง หมายความว่า เมื่อทำหน้าที่เป็นตัวสะกด จะออกเสียงหนึ่ง และเวลาที่ทำหน้าที่เป็นตัวสะกดจะออกได้อีกเสียงหนึ่ง
เช่น ตัว C – สามารถออกเสียง เคอะ (hard C) และออกเสียงเป็น เซอะ (soft C) ได้เป็นต้น
- ☐ สระ ER เสียงปกติคือเสียง เออ ในค 1 พยางค์ แต่ในกรณีนี้สระ ER อยู่ในค 2 หรือ 3 พยางค์ถ้า ER อยู่ที่พยางค์ที่ 2 หรือ 3 ในคำนั้น จะต้องออกเสียง เออะ เช่น คำว่า
- Tem ออกเสียง เทอม (พยางค์เดียว ER ออกเสียง เออ)

- Farmer ออกเสียง ฟามเมอะ (2 พยางค์ สระ ER ออกเสียง เออะ)

สาระการเรียนรู้

สระ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ออกเสียงสระได้ถูกต้อง

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน
4. มีจิตสาธารณะ

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

1. Warm up
 - 1.1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบว่าวันนี้เราจะเรียนเรื่อง สระ
 - 1.2 ครูนำบัตรคำ สระ ให้นักเรียนดูและฝึกอ่านตามครูทีละตัว
2. Presentation
 - 2.1 ครูให้นักเรียนทีละคนโดยเริ่มจากเลขที่ 1 ให้อ่านบัตรคำสระจนครบทั้งห้อง
3. Practice
 - 3.1 ครูเฉลยและแก้ไข เมื่อนักเรียนอ่านออกเสียงผิด
 - 3.2 ครูบันทึกคะแนน
4. Production
 - 4.1 นักเรียนทำ กิจกรรมที่ 1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เล่ม 2 สระ
5. Wrap Up
 - 5.1 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง สระ

ชั่วโมงที่ 2

1. Warm up
 - 1.1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบว่าวันนี้เราจะทำกิจกรรม เรื่อง สระ
 - 1.2 ครูอ่านบัตรคำส่งให้นักเรียนฟัง

2. Presentation

- 2.1 ครูแปะบัตรภาพไว้บนกระดาน
- 2.2 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ตามความสมัครใจ
- 2.3 ครูแจกบัตรภาพให้แต่ละกลุ่ม
- 2.4 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งเลขที่ของสมาชิกในกลุ่มให้ครู
- 2.5 ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดว่าภาพที่กำหนดให้คือภาพอะไร
- 2.6 ครูถามแต่ละกลุ่ม
- 2.7 ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาบอกว่าคำศัพท์ที่อยู่ในภาพนั้นคำใดที่มีเสียงสระเหมือนกับคำว่า dog

3. Practice

- 3.1 ครูและเพื่อนในห้องช่วยกันเฉลยคำตอบ
- 3.2 ครูบันทึกคะแนน

4. Production

- 4.1 นักเรียนทำ กิจกรรมที่ 2 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เล่ม 2 สระ

5. Wrap Up

- 5.1 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง สระ

ชั่วโมงที่ 3

1. Warm up

- 1.1 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบว่าจะทำอะไร กิจกรรม เรื่อง สระ
- 1.2 ครูอ่านบัตรคำสั่งให้นักเรียนฟัง

2. Presentation

ตอนที่ 1

- 2.1 แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ตามเลขที่
- 2.2 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งเลขที่ของสมาชิกในกลุ่มให้ครู
- 2.3 ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดเติมตัวอักษรที่ขาดหายไป
- 2.4 ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาบอกตัวอักษรที่ขาดหายไปและอ่านออกเสียง

ตอนที่ 2

- 2.1 ครูแปะบัตรภาพบนกระดาน
- 2.2 แบ่งกลุ่ม 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คนตามความสมัครใจ
- 2.3 มอบหมายงานให้แต่ละกลุ่ม โดย
 - ข้อที่ 1 ให้กลุ่ม 1
 - ข้อที่ 2 ให้กลุ่ม 2
 - ข้อที่ 3 ให้กลุ่ม 3
 - ข้อที่ 4 ให้กลุ่ม 4
 - ข้อที่ 5 ให้กลุ่ม 5

2.4 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดหาคำตอบ

2.5 ให้ส่งตัวแทนของแต่ละกลุ่ม ออกมาเขียนตัวอักษรที่เป็นสระในภาษาอังกฤษในตารางเพื่อผสมให้เป็นคำศัพท์ที่มีความหมายสัมพันธ์กับรูปภาพที่กำหนดให้

2.6 ให้ส่งตัวแทนของแต่ละกลุ่ม ออกมาอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่กลุ่มตัวเองได้รับมอบหมาย

3. Practice

3.1 ครูเฉลยคำตอบ

3.2 ครูบันทึกคะแนน

4. Production

4.1 นักเรียนทำ กิจกรรมที่ 3 และ 4 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เล่ม 2 สระ

5. Wrap Up

5.1 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง สระ

สื่อการเรียนรู้

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

2. บัตรคำ และบัตรภาพ เรื่อง สระ

การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

วิธีวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์ประเมินผล
1.การสังเกต 1.1 อ่านออกเสียง สระ	1. แบบประเมินผลทักษะการอ่านและสะกดคำ 1.1 อ่านออกเสียง สระ	1.ระดับดีขึ้นไป
2.ความรับผิดชอบและสนใจ กิจกรรม	2.แบบสังเกตพฤติกรรม รายบุคคล 3. กิจกรรมที่ 1-4 เล่ม 2 สระ	2. ระดับดีขึ้นไป
3. ตรวจ กิจกรรมที่ 1-4 เล่ม 2 สระ	3. กิจกรรมที่ 1-4 เล่ม 2 สระ	3. ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล นางสาวพิมพ์ภรณ์ พวงชื่น
วัน เดือน ปีเกิด 04 เมษายน 2535
ที่อยู่ปัจจุบัน 35/6 หมู่ 2 ตำบล สว่างอารมณ์ อำเภอ สว่างอารมณ์
จังหวัด อุทัยธานี 61150
ที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม อำเภอเมืองอ่างทอง
จังหวัดอ่างทอง
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ข้าราชการครู
ประวัติการศึกษา
พ.ศ. 2558 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

